

REGIMENT GENIETROEPEN

GENIST

INTERVIEW MET
LUITENANT-GENEERAAL
MARTIN WIJNEN

TERUGBLIK VIERING 275 JAAR GENIE

GENIST

Jaargang 16 / editie december 2023

Regimentsmagazine GENIST, een blad van genisten voor genisten. Oplage: 2000 gedrukte exemplaren en 4000 stuks als Flipbook of PDF.

REGIMENTSCOMMANDANT

kolonel S.H.J. van den Berg

REGIMENTSADJUDANT

adjutant W.H.C.P. van Gurp

BEZOEKADRES

Huis van het Regiment Genietroepen
Lunettenlaan 201, 5263 NT VUGHT

HOOFDREDACTEUR

majoor C.H.M.L. Smeets

KOPIJ

Thema volgende editie: *GENIE EN WATER*.

* deadline reguliere kopij: 01 mei 2024

* kopij mailen naar: redactie.genist@hotmail.nl

EINDREDACTIE & VORMGEVING

ing. F.A.N.M. Wilsens
sergeant 1 b.d. R.F.F. van der Linde

REGIMENTSSECRETARIAAT

Postbus 10151, 5260 GC VUGHT
088-95 69 588
regiment.genietroepen@mindef.nl
Bereikbaarheid: ma-wo-do van 09.00-15.00 uur.

OP DE OMSLAG

Collage 275 jaar Regiment Genietroepen

OOK ADVERTEREN IN DE GENIST?

Bel of mail met Lead2Meet: 085-06 42 424,
06-46 81 48 97 of www.lead2meet.eu

COPYRIGHT

©2023 Regiment Genietroepen

ALGEMEEN

Majoor Cris Smeets, hoofdredacteur	04
Kolonel Bas van den Berg, regimentscommandant	05
Adjutant Pim van Gurp, regimentsadjutant	06
Van de redactie: Welgemeend	07
Van de redactie: Het era Martin Wijnen	08
Van de redactie: Geniehistorie op de kaart	12

REGIMENTSZAKEN

VTO KMA en VTO KMS	14
Beëdigingen in Q3 en Q4	15
Even voorstellen	16
Regimentswaardering	16
Helden op kunstwerken: Een brug voor Mark Leijsen	17
Postume medaille-uitreiking WOII	18
Afstuderen bij de genie	19
Geniemuseum, BCG en VFKG	20

TERUGBLIK OP HET JUBELJAAR

2023, iedere dag een feest	24
Commando-overdracht C-OTCGenie & Regiment Genietroepen	25
Museumweek 2023	26
Soldiers Fight Alzheimer	28
VFKG op de Magere Brug	29
Sodejul! 275 jaar geschiedenis	30
Familiedag Vught + De genie in 275 woorden	31
Wapendag	32
Sunset March	34
De tien geniebieren	35
Expositie in het NMM	36
Nationale Veteranendag	37
Ministerieel bezoek + aanvraag DO	38
Ramvolle Proefsluiting Cuijk	39
Feest op Fort Everdingen	40
Nationale Taptoe 2023	41

OTCGENIE EN EENHEDEN

PPS	42
11 Gncie, 11 Pagnbat en 41 Pagnbat	44

VERENIGING VETERANEN REGIMENT GENIETROEPEN

Van de voorzitter	52
Van veteranen, voor veteranen	53
Veteraan bij naam: Bart Koster	54
Project bij naam: Meer dan 275 genieveteranen op de NLVD	56
Veteraan bij naam: Jan Wolterink	58
Back to Bosnia, als digi-genist 09	60
Reünie: Paost 111 Pagnacie & Libanon 80-1	61

1996; mijn peloton, een construpel van 11 Gncie LMB (echt waar), verhuist van B-team Jajce naar Šišava. Op Šišava is nog werk genoeg, maar het is er chaos; iedereen lijkt bezig met overleven in de koude winter op die 1400 m hoge Vlašić, een voormalig skioord. In die chaos is er een gedreven kapitein der Genie, die met een laptop op schoot (toe nog niet zo gewoon), een MB induikt en een halfuur later met een volledig uitgetypt compagniesbevel de komende acties beschrijft. Met verbazing pak ik het aan. Ik ken de kapitein al langer, maar dit is een knap staaltje. Ik wist het toen al: dit wordt een hele goeie!

Tekst en foto's: majoor Cris Smeets, hoofdredacteur

JUBELEN, OF TOCH NIET?

houding, gedrag, gedrevenheid en loyaliteit, maar met name zijn prettige persoonlijkheid, hebben hem daar gebracht. Martin alles 'Im Griff', bedankt.

Na het interview, in de auto op weg naar huis, denk ik aan de woorden van de generaal: "houding, gedrag". Ik plaats ze in combinatie met gezonde arbeidsvoorwaarden. Als je bij Defensie komt werken, dan doe je dat (vaak) niet vanwege de financiële beloning; iedereen bij Defensie wil zijn of haar deel bijdragen aan het beschermen wat ons dierbaar is. Arbeidsvoorwaarden zijn veel ruimer dan geld, en alleen met geld ga je het niet redden, kijk maar naar het Russisch leger op dit moment. Werktijden, opleidingen, veiligheid (op de werkplek) in de breedste zin horen daar ook bij. Ik denk dat we goede arbeidsvoorwaarden en een goed loonstelsel hebben, en natuurlijk kan het altijd beter en meer. Papadagen, studieverlof en arbeidstijdverkorting, het hoort er allemaal bij en we gebruiken het ook bijna allemaal. Loop maar eens op een willekeurige vrijdag over een willekeurige kazerne.

Zijn we door deze nieuwe arbeidsvoorwaarden veel dichterbij de civiele markt gekomen? Zijn we in deze tijd van weinig uitzendendruk een werkgever met een baan van acht tot vijf geworden? Als ik de uitgevoerde enquête mag geloven ervaart iedereen een (te) hoge werkdruk: te veel met te weinig. Of is het de loyaliteit die in het gedrang is gekomen? Komt dat doordat jongere militairen een baan

voor Defensie niet meer zien als een baan voor het leven? Dat lijkt me vreemd, want de arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden zijn beter dan ooit tevoren. Is het gras dan toch zoveel groener bij de burens? Of is het de thuis-situatie die in meerdere mate dwingt tot huisje, boompje, beestje? Is het militaire leven niet meer te combineren met een werkende partner en kinderen?

Ik heb geen antwoorden op al deze vragen, maar de loyaliteit houdt me wel bezig. Ik heb het sterke vermoeden dat het voor een deel te maken heeft met ons personeelssysteem, dat in een spaagat zit tussen een gevulde organisatie en persoonlijke wensen. Met de vele vacatures wordt dit alleen maar complexer. Toch denk ik dat we in alle redelijkheid meer moeten neigen naar de persoonlijke wensen van de militair, dat is de enige manier om hem te behouden. Niet iedereen is gelijk en niemand heeft dezelfde ambitie en gedrevenheid. Specialist worden in een vakgebied kan ook een ambitie zijn, en als iemand dat uitsprekt denk ik dat we dat moeten respecteren en faciliteren. Dan moeten we deze militairen niet dwingen om door een bepaald organisatiehoepeltje te springen. We moeten ze omarmen, jubelen en nog beter later worden. Alleen op die manier kan naar mijn idee het volgende jaar een nog beter Jubeljaar worden; voor de organisatie en voor de individuele militair.

Ik wens u veel leesplezier. Sodeju!

Nu 27 jaar later, ben ik bij CLAS in Utrecht; vanwege een interview voor ons blad GENIST, met C-LAS luitenant-generaal Martin Wijnen. Zijn kenmerkende

Het Jubeljaar is voorbij, op naar het volgende jubileum!
(De koning is dood, lang leve de koning!)

Mijn eerste jaar als commandant van het mooiste en oudste regiment zit er bijna op. En wat was het een mooi jaar! Wij banen al 275 jaar de weg, en dat hebben we dit Jubeljaar ook weer laten zien, want er is geen ander regiment of korps dat op zo'n geweldige en veelzijdige manier in staat is om een dergelijk jubileum te vieren. In deze uitgave van de GENIST staan meer dan genoeg verhalen over de diverse (jubel)activiteiten, dus ik zal dan ook niet overal op ingaan. Een paar wil ik wel even kort benoemen. Het begon natuurlijk op 1 januari met de scheurkalender; elke dag werd er iets van de organisatie of de geschiedenis van het regiment verteld. Ik daag de makers uit om over vijf jaar weer zo'n mooi exemplaar af te leveren, want elk jaar is een beetje teveel van het goede. Bij het Nationaal Militair Museum (NMM) is de expositie Bruggenbouwers; 275 jaar Regiment Genietroepen geopend door luitenant-generaal Martin Wijnen, een van onze regimentsgenoten. Op een tiental fotopanelen wordt het slaan van bruggen historisch uitgelicht. Een mooi cadeau van het NMM aan ons regiment.

Tekst: kolonel Bas van den Berg, regimentscommandant - Foto: JB. Strijk, regimenstoog

WAT EEN JUBELJAAR!

Uit volle borst

Het streven was om op Nationale Veteranendag een detachement te hebben van 275 genieveteranen. Met in totaal 325 deelnemers is dat getal ruimschoots gehaald en hebben we wederom ons visitekaartje afgegeven. Het Mineurslied werd niet één keer voor de koning ten gehore gebracht, maar klonk meerdere keren uit volle borst in de Haagse straten. Het mooiste van alles was dat, op het Malieveld, de band op het podium moeite had om boven het Mineurslied uit te komen. Sodeju!

Imposante show

In het najaar was er zoals gebruikelijk de Nationale Taptoe in Ahoy, Rotterdam. Onderdeel van de show was een item van dik tien minuten, waarin de geschiedenis van de genie werd verteld. Van de brugslag over de Berezina tot aan de inzet van search-teams, werd alles onder begeleiding van muziek door vele vrijwilligers uitgebeeld en voor het voetlicht gebracht. Helaas is het niet gelukt om daar in Ahoy ook het regimentsdiner te houden. Dat hebben we recent in Amersfoort ingehaald.

Bij een goed feest hoort bier

Zoals hierboven vermeld gaat het niet lukken om elk jaar een scheurkalender uit te brengen. Er is mij daarentegen beloofd dat de tien unieke geniebieren, gebrouwen door Brouwerij Strijder uit Best, niet eenmalig zijn. De bieren zijn vernoemd naar belangrijke aspecten van ons oudste regiment van de Krijgsmacht, en dragen daarom namen zoals als *Sappeur*, *Torpedist*, *Ontsmetter* en *Marketentster*. De special edition is er één om apart te benoemen: *Sodeju!* is een Quadrupel infused met onze kenmerkende brandewijn. Daarmee laten we onze tradities en erfgoed samenkomen in een uniek brouwsel, dat iedere genist zal herkennen. Dank aan allen die aan dit initiatief hebben bijgedragen.

Project Helden op Kunstwerken

Dan niet als afsluiting van het jubileum, maar wel iets wat ik onder de aandacht wil brengen, en dat is de vernoeming van het viaduct over de A28 bij Wezep naar sergeant-majoor Mark Leijssen. *'Dying for freedom isn't the worst that can happen. Being forgotten is.'* - Georgie Carter-Krell (Mother of Posthumous Medal of Honor

Recipient Bruce W. Carter) Oftewel: 'Sterven voor vrijheid is niet het ergste dat kan gebeuren. Vergeten worden is erger.' Daarom is het goed dat we in het Home of the Engineers in Wezep, samen met de familie van Mark, symbolisch het viaduct naar Mark hebben vernoemd. Meer over dat moment in Wezep op bladzijde 17. Het mooie is dat vernoemingen van viaducten naar Ronald Wind en Jos ten Brinke begin 2024 gepland staan, en ook een vernoeming naar Martijn Rosier is al in voorbereiding.

Veel schakels

Het Jubeljaar bestond uit vele aspecten, elke schakel werd door vele handen passend aan de volgende gezet. Dank aan iedereen die voor een groot of een klein deel heeft bijgedragen aan het succes van dit jubileum.

Het jubeljaar is voorbij, op naar het volgende jubileum. Laten we ook van 2024 een mooi jaar maken en de weg blijven banen. Sodeju!

Als je op Internet op zoek gaat naar de betekenis van het woord “voorbijganger” vindt je twee verschillende betekenissen. De eerste betekenis is iemand die voorbijgaat, langsloopt of rijdt; iemand die passeert; een passant. De tweede betekenis is van iemand die (relatief) korte tijd ergens verblijft, bijvoorbeeld omdat hij op doorreis is; een passant.

Tekst: adjudant Pim van Gulp, regimentsadjutant - Foto: JB Strijk, regimentssoog

VOORBIJGANGER

Vroeger en nu

Vroeger waren de carrières van werknemers een uitgestippeld pad: men werkte tot het pensioen maar voor één of hoogstens twee verschillende werkgevers; tegenwoordig werkt dit anders. Ontwikkelingsmogelijkheden, perspectief, teleurstelling, werktevredenheid, salaris, ruimte op de arbeidsmarkt of behoefte aan een andere werkomgeving, zijn enkele redenen die mensen kunnen doen besluiten om van baan te wisselen. Eigen doelstellingen en waarden zijn in de huidige tijd veelal belangrijker dan de doelstellingen en waarden van de organisatie waar men voor werkt.

Voordelen

Binnen onze defensieorganisatie is het veranderen van functie voor vooral de officieren en onderofficieren de normaalste zaak van de wereld. Immers, zij worden geacht na, in de regel drie jaar, over te gaan naar de volgende job. Op die manier kun je jezelf op allerlei manieren ontwikkelen, doorgroeien naar een hogere rang of een keer een functie draaien met een iets meer voorspelbaar werkrooster. Dat dit steeds na drie jaar wisselen voor de organisatie ook nadelen heeft, zoals het verlies van continuïteit, is een feit.

Nadelen

Deze systematiek maakt het lastig projecten vlot af te kunnen ronden; steeds nieuwe mensen op posities. Mensen die het toch allemaal weer even anders zien en mensen die denken overal wat van te moeten vinden. Maar ook een wereld die niet stil staat of verkiezingen waardoor er andere partijen met andere inzichten aan de macht komen, zijn continue van invloed op reeds gemaakte plannen. Er gebeuren veel dingen waar we geen invloed op kunnen uitoefenen; verspil daar geen energie aan! Maak je druk over dat waar je wel iets aan kunt doen.

Waar het om zou moeten draaien?

Uiteindelijk zijn we allemaal voorbijgangers; door naar de volgende functie of door naar een baan buiten Defensie. Maar of je nu manschap, onderofficier, officier of burgermedewerker bent, verlies nooit uit het oog waar het uiteindelijk binnen onze organisatie om zou moeten draaien. Het draait om het zo goed mogelijk voorbereiden van onze mensen. Om onze mensen voor te bereiden op een opdracht waar ook ter wereld. Om zo de kans zo groot mogelijk te maken daarna gezond terug te keren naar huis. Let op elkaar en denk aan het thuisfront!

Koop je wel eens bij één van de volgende webwinkels?

Expedia Booking.com KLM bol.com Medialia.nl

STEUN ONS REGIMENT

Ga dan voortaan eerst naar **SponsorKliks**, want van elke aankoop via SponsorKliks bij een van de aangesloten winkels gaat een **gratis percentage** naar ons regiment. Sodeju!

Wat kun je nog zeggen of posten, zonder dat je kop op het maatschappelijke hakblok komt te liggen? Hoeveel kun je nog van je tong laten zien, en tot waar wordt het-de-nek-uitsteken nog gewaardeerd? Mensen die letterlijk ziel en zaligheid voor dit land geven, worden op internet helemaal afgemaakt. Recent nog, tijdens het online herdenken van een tijdens een missie gesneuvelde Nederlandse militair. Een aantal eencelligen vond het nodig om, in werkelijk tenenkrommende comments, de (wijlen) militairen motivatie zich in te zetten voor vrede en democratie, en de rol van de in hun ogen in alles falende politiek te becommentariëren. Waar staan we, en welke wegen van almaar groeiende onverdraagzaamheid en disrespect gaan we nog bewandelen? De wereld om ons heen verhard sneller dan dat mijn zojuist in de grijze primer gespoten radiator buiten op de binnenplaats staat op te drogen. Ondertussen schut ik alvast een bus High-gloss Gold (hij is voor de walk-in closet van mijn vrouw), en kijk ik op Buienradar. Achter ons liggen echt hele andere tijden, voor ons zwaar weer. Zaad, het gaat keihard regenen.

Tekst en foto: sergeant 1 b.d. Ruud van der Linde, eindredactie

WELGEMEEND

Afzeiken met een doel

In de tijd dat luchtmobiel nog maar net bestond, trokken de bloedblaren er regelmatig in 4-Tonners op uit; bij gebrek aan (voldoende) eigen helikopters. Wij noemden luchtmobiel dan ook 'terecht' playmobiel, maar in wezen waren we stikjaloers. Feit is dat er kort daarna een lange reeks van VN- en NATO-missies volgden, en we als genisten in alles tot elkaar veroordeeld waren. Het eerder afzeiken en namen noemen had ons scherp gehouden, en tijdens de inzet waren we elkaars gelijken. Dan trek je samen op, baan je keihard de weg, en pis je vanuit dat gelegenheidspact de rest af. Zo werd de bemanning van een-eigen-troepen-beschietende-PRI omgedoopt tot 25mm GLJ, of kregen de paarden die met de coax over de-kippengaas-op-een-hoge-OP-spijkerende-genisten raltelden de naam 7,62 Tankbat. Kwestie van overeind blijven en met elkaar het gesprek aangaan. Dat laatste kun je van een genist wel verwachten, want als datzelfde paard, in onze ogen buitenproportioneel gestraft werd, dan stond de genie er ook en stiefelde onze luit met de aal naar de lokale baas. Om de tanker daarna te helpen met het volbrengen van de straf 1000 zandzakken te vullen.

Samen de weg banen stopt nergens! In dat opzicht is het inzetgebied niet anders dan een kazerne. Kan ook niet anders, want je traint zoveel als mogelijk levensecht!

Vlaggenroof

Recent nog stal de ondersteuningsgroep van de MSS, tijdens een GVA in Oostenrijk, de vlag van 240 Dienstcompagnie. Ten eerste omdat vlag veroveren leuk is en het de band van de vlag-klauwende groep versterkt, maar ook om de nekken van 240 erop te attenderen dat ze de vlag 's avonds moeten strijken. Trainen doe je alsof het levensecht is!

Je kunt veel zeggen

Waar het om gaat is dat je elkaar best kritisch mag bejegenen of op scherp zetten, ook (online) als zaken je absoluut niet zinnen, maar dat de grondslag en de grondhouding altijd bedoeld moeten zijn om er (samen) beter van te worden. Daarbij maakt het niet uit of het nu tussen twee personen is of dat het een groter geheel betreft. Alleen baan je een pad, samen baan je de weg. Niet ik, maar wij! Het mooie van dat handelen vanuit een goede grondslag en grondhouding, is dat je zaken ten alle tijden bespreek-

baar kunt maken. Als je het met de juiste intentie uitspreekt en de dingen niet meteen weglacht, dus ook geen allesontkennende-smiley achter een welgemeende tekst, dan kom je nagenoeg met alles weg.

Door het vuur

In het verleden heb ik veel mensen een naam gegeven en ze vaak recht van voren benaderd, altijd 'terecht', maar ik kan de meeste nu bellen en ze komen af. Andersom ga ik ook voor hen door het vuur. Die wisselwerking, dat bizarre gegeven, die onvoorwaardelijke kracht van de recht-voor-z'n-raap-mentaliteit van de genie maakt me trots; daar krijg ik tranen van in mijn ogen.

Glans

Gelukkig heeft het regimentsdiner voor onderofficieren al plaatsgevonden, en hadden de aanwezige luchtmobielers geen idee dat ik dit zou gaan publiceren.

Ah, kijk, de bui is gaan liggen. Ik ga maar weer eens 'wat glans' aanbrengen in Petra's leven.

In alle hectiek van zijn laatste maand als Commandant Landstrijdkrachten (C-LAS), maakte luitenant-generaal Martin Wijnen twee uur vrij voor een inmiddels vaste genietraditie: een hooggeplaatste geniegeneraal vertrekt niet voordat hij geïnterviewd is door twee luitenants van onze VTO KMA. Tom Middendorp en Hans van Griensven gingen hem voor. Plaats van handeling: zijn werkkamer in het KL-hoofdkwartier op de Kromhout Kazerne te Utrecht. We schrijven 30 november 2023, stipt 16.00 uur. Koffiemokken gevuld, vragen bij de hand, dictafoon getest en de camera op standje mooi ... alles 'Im Griff'.

Tekst: tweede luitenants Van Dijk en Bruijstens, VTO KMA – Foto's: Wijnen, Wilsens, CLAS, 43 Mechbrig, defensie.nl

HET ERA MARTIN WIJNEN

Een drukbezet man

Bent u vaak van huis? "Heel erg veel! Maar vrijdagavond is ónze avond, al ben ik vaak pas om half negen thuis; vrijdag is de Haagse vergaderdag met de CDS en alle operationele commandanten. Daarnaast hebben we nog een gezamenlijke doordeweekse avond en uitgerekend vandaag zijn we 30 jaar getrouwd. Weet je, we zij al zo lang bij elkaar, dan moet je er ook samen uitkomen. Neemt niet weg dat deze functie soms voelt als een viereuhalfjaar durende uitzending."

Een enorme spanwijdte

Vraagt het zijn van C-LAS meer dan eerdere functies? "De spanwijdte van deze functie is enorm en daarmee ook de verantwoordelijkheid. Ik stuur hem over drie lijnen aan: zaken van de lange termijn, die van de korte termijn en het gedoe. De lange termijn gaat over de landmacht van de toekomst, gericht op het uitvoeren van de Defensienota 2022, die weer te koppelen is aan het NAVO-defensieplanningsproces, om zo te bepalen welke capaciteiten we waar nodig hebben. Voor de dagelijkse gang van zaken, de korte termijn, beschik ik over de directies Training en Operatiën, Materieel en Diensten, en Personeel en Organisatie. Maar goed, in een uitvoeringsorganisatie van deze omvang is er altijd wel wat, met of zonder media-aandacht, en onder leiding van Chef Kabinet wordt al het gedoe opgelost; tot een incident in de kroeg aan toe."

Het moet ook maar net passen

Heeft u uw team zelf samengesteld? "Dat zat er al, uiteraard. In het begin hebben we vrij snel een aantal mensen aangegeven dat ze stappen moesten zetten, omdat ik niet meteen enthousiast was over hetgeen ze presteerden. Dat heb ik wel op mezelf betrokken, want ik verwachtte echt iets anders, en dan moet het team zich aanpassen. Dat kan goed- of kwaadschiks. Ik heb voorgesteld het goedschiks te doen, *the grateful way out*. Het moet met een nieuwe commandant ook maar net passen en dat passend maken doe je samen. Voelt iemand zich daarna nóg niet senang, dan kun je eindeloos bakkeleien, maar misschien is het dan wel beter te verplaatsen naar een plek waar je wel past."

Command climate

Spreekt u dat soort verwachtingen meteen uit? "Nee, dat kan niet vanaf dag één, al ben je van meet af aan commandant van een team; dat gaan jullie ook meemaken. Zou ook raar zijn. Je komt binnen, hebt de situatie amper ingeschat, weet (wellicht) niet eens wie er in jouw team zitten, en dan zeg je 'zo gaan we het doen.' Zo'n strategie beveel ik niet aan! Toch kun je als pc of cc op dag één aangeven dat jij verantwoordelijk bent; daarna kijk je hoe de hazen lopen. Wie zijn de leiders? Op elk niveau zijn ze er, formele leiders, maar vaak ook informele. Soms kan een korporaal 1 die al 10 jaar bij de Onderhoud-, Diagnose- en Bergingsgroep zit zomaar dé persoon

zijn die in sterke mate de sfeer van de eenheid bepaalt. Dan hoeft jouw *command climate* niet per se af te hangen van jouw groepscommandanten of opc. Je moet dat soort *opinion leaders* mee zien te krijgen. Gaan die je tegenwerken, dan moet je soms vrij rücksichtslos zijn, en dat kost veel energie. Doe je het niet, moet je niet vreemd opkijken dat je maar weinig grip op je team hebt. Je dat realiseren is na bijna 40 jaar militair leider zijn makkelijker praten dan voor jullie twee. Maar ... jij bent de baas! Alleen jij bent verantwoordelijk voor het *command climate* van de eenheid; hoe klein of hoe groot die eenheid ook is. Dat kan heel eenzaam voelen. Maar is jouw *command climate* goed, dan nemen besluiten zich als vanzelf!”

De basis

Hoe heeft u het pc-zijn in Seedorf ervaren? “Ik wilde mijn loopbaan heel graag in Seedorf starten. Je zou het nu kunnen omschrijven als de eFP Germany. Onze opponent dwong de NAVO hoofdtaak 1 op orde te hebben. Er lagen een *General Defense Plan* voor de verdediging van het bondgenootschappelijk grondgebied. Alle NAVO-partners hadden een deel van West-Duitsland toegewezen gekregen, en om onze reactietijd te vergroten zat een van onze brigades (41 Pantserbrigade), direct aan het IJzeren Gordijn. Wij hadden een kader-militieleger, met een relatief klein paraat en een groot mobilisabel deel voor als de spanningen zouden oplopen. Dat werd volop geoefend, tot en met strategische verplaatsingen aan toe. Iedereen had door dat er wat speelde, en waar de actie is, daar moet je dan zijn. Dus werd het drie jaar 41 Pantsergeniecompagnie, een eenheid met onderofficieren en officieren, die met je kleien en je boetseren tot iets dat lijkt op een effectief leider. Tot op de dag vandaag een stuk vorming dat nooit meer is weggegaan. Je kunt er C-LAS mee worden!”

Beestachtige jaren

Was het een mooie functie, die van pc? “Mooi, maar ook heel zwaar. Ongeveer 50 dienstplichtigen die soms geen kant

op wilden; ze zaten vaak niet te wachten om daar dienst te doen. Een bewerkelijk gezelschap, maar kameraadschap en onderlinge saamhorigheid in die Seedorfse gemeenschap was echt gigantisch. Werken tot zaterdagmiddag, zaterdagavond bereikbaar zijn, zondag om 12.00 uur melden bij de compagnie en zondagavond weer bereikbaar zijn; en dat in een tijdperk zonder mobiele telefoons. Op een zaterdagavond ging ik dan uiteten met KMA-jaargenoten en het hele dorp wist van de regeling. Dus werd er naar het restaurant gebeld en steekproefsgewijs gecontroleerd of mensen daar waren. Dat vond je heel gewoon! Je zat helemaal in het plaatje en wist precies waar je het voor deed. Dat betekende ook dat je jouw vak bij de *Innerdeutsche Grenze* verkende. De eerste drie jaar was ik voor mijn gevoel alleen maar op oefening. Vaktechnisch gezien beestachtige jaren; een geweldige start.”

Een band voor het leven

Heeft u nog veel contact met uw (genie)-jaargenoten van toen? “Wij kwamen uiteindelijk overal terecht, maar hebben nog altijd contact. Een band voor het leven en ook onze partners kennen elkaar allemaal, mede door de vijfjarige opleiding. 4 jaar KMA in Breda en 1 jaar SMO in Vught (SMO, wat staat voor Specialistische Militaire Opleiding, was de oude benaming voor wat nu VTO is, red.). Een paar zijn een beetje uit het zicht verdwenen, hebben andere keuzes gemaakt. Gemeenschappelijk deler blijft de onderlinge band en de basis bij en verbinding met Defensie, met de Koninklijke Landmacht en in het bijzonder met de genie. Een groot deel van hen reken ik tot mijn beste vrienden. Een was er *best man* op onze bruiloft en mijn corpspa was een van de getuigen. Ook de band met mijn HDV-klasgenoten is er een voor het leven. Ik kom ze overal tegen als medecommandanten en inmiddels een aantal ook als generaal, en je beseft vaak niet half hoe goed je elkaar kent; je kunt elkaar blindelings aanvullen. Voor buitenstaanders is dat heel bijzonder, want bij een weerzien ben je zo weer *up to speed*.”

De verbondenheid

Wat heeft u met de verbondenheid binnen de genie? “Veel. Sodeju! Als genie hebben we een hele sterke band, met rituelen en tradities die daarbij horen, en waar soms ook nieuwe bijkomen, zoals de sappeur met zijn witte schort en bijl. lets dat van de sappeurs van het Franse Vreemdelingenlegioen afstamt. De enige eenheid die niet gesplitst wordt tijdens het defilé op Quatorze Juillet in Parijs. Ik kon dat dit jaar met eigen ogen aanschouwen; mijn Franse collega had me uitgenodigd om erbij aanwezig te zijn. De indruk die de sappeurs daar maken, met hun uitmonstering en het marstempo van 88 passen per minuut, daar wordt je als toeschouwer stil van. Indrukwekkend! Dat soort elementen doet wat met de verbondenheid van je regiment.”

Ik denk het wel

Wat neemt u als genist mee naar Rijkswaterstaat (RWS) en gaat u het militair-zijn missen? “RWS is voortgekomen uit de genie; dat is te zien op de 22ste verdieping van het kantoorgebouw van RWS in Utrecht. Onze genie gaf mij de basis om de kernproducten en -processen te begrijpen, zoals grond-, weg- en waterbouw (GWW) en civiele techniek. Als iemand spreekt over een kunstwerk, dan is dat voor mij geen Van Gogh aan de muur, maar een brug of sluis. Mijn affiniteit met dat werkveld speelde tijdens mijn sollicitatie voor directeur-generaal RWS (DG) een belangrijke rol, al had menigeen de link C-LAS en DG niet meteen gelegd. En dit vak missen? Dat denk ik wel; al heb ik al eens een keer op uitleenbasis bij Justitie gewerkt.”

Gedoe in goede banen leiden

Kijkt u er naar uit als DG bij RWS te beginnen? “De DG geeft leiding aan een grote organisatie met opnieuw een opgave om dingen anders te gaan doen dan in het verleden. Zo moet meer op instandhouding worden gefocust en minder op nieuwbouw. En ook de organisatie moet veranderen. Dat ze mij in staat achten die rol te vervullen, voelt eervol. Maar eerlijk is eerlijk, in eerste instantie was het ‘Ik ga niet weg. Ik ben niet be-

schikbaar. Ik ga hier door tot 2025’, waarop mijn vrouw en anderen in mijn omgeving zeiden dat ik al eens eerder had aangegeven mijn laatste werkzame jaren wellicht buiten Defensie door te willen brengen. Zij wezen me op de kans die er lag om nóg zo’n iconische organisatie te mogen leiden. Strikt genomen had ik tot mijn FLO nog vier jaar. Maar ... voor mij is dat geen harde grens, want als ik goed van lijf en leden ben, dan zou ik ook tot mijn 65ste door kunnen werken. Het belangrijkste is dat ik het leuk vind om leiding te geven aan een grote uitvoeringsorganisatie; de hele dag door gedoe en dat dan in goede banen te leiden, het schip op koers houden voor de langere termijn én het schip op de korte termijn voldoende tempo te laten maken. Hetzelfde wat jullie straks als pc gaan meemaken. Dat je denkt ‘oké dit valt ook weer in goede banen te leiden.’ Je moet dan niet de stip aan de horizon, die je samen met de groepscommandanten hebt gezet, uit het oog verliezen. Je bent de hele dag door bezig om te zorgen dat jouw mensen hun werk kunnen doen ... en dat ze dat dan ook doen! Dat ze opgeleid zijn, dat ze de juiste spullen hebben, dat er voorraden zijn en dat er een programma is. Daar sta je voor, dat is in essentie niet heel anders dan wat ik doe. Alleen doe ik dat op een wat grotere schaal.”

Het kantelpunt

Dus doet u hetzelfde, alleen op een wat abstracter niveau? “Exact, al ga je in je loopbaan wel iets meer van direct naar indirect leidinggeven. Dat kantelpunt zit ongeveer bij bataljonscommandant, met rechtstreekse doelen, daarna kom je onherroepelijk op grotere afstand van de werkvloer te staan. Bij mijn huidige functie komen heel veel andere aspecten kijken, zoals juridische aspecten en zaken als interne en externe communicatie, maar de kern blijft hetzelfde. En ... niemand verbiedt je om goed contact met de werkvloer te houden!”

Actie-intelligentie

Heeft u tijdens uw uitzendingen veel gehad aan uw geniekennis, ook al lagen

sommige daarvan buiten specifieke vakgebied van de genie? “Zeer veel, vooral ook de mentaliteit. In de genie-mentaliteit zit een enorme actie-intelligentie. Wat moeten we nu doen? Wat doen we als eerste en wat als tweede? Dus ja, die genie-roots hebben mij geen windeieren gelegd. Dat zit hem zowel in kennis en ervaring die ik heb opgedaan, als in houding en gedrag als leider en militair. Stuk voor stuk zaken die ik meeneem naar RWS. Het is weliswaar een andere cultuur, dus daar zal ook een heel stuk aanpassingsvermogen bij komen kijken, maar een aantal kernwaarden hoef ik niet verloochenen! Omdat die mij hebben gemaakt heeft tot wie ik ben, en ze die juist in mij hebben gezien. Ook bij RWS gaan we teams formeren en kijken hoe productief we zijn. Waar te veranderen en hoe dat te doen?

Ook voor mijn rol binnen Defensie en de landmacht zijn dat steeds meer bestuurlijke vraagstukken geworden. Hoe gaan we (opschaal)capaciteit creëren. Bepaalde zaken uitbesteden aan externe partners? Want met dit kleine beroepsleger houden we het wel even vol, maar hoe vechten we na 2, 3 of 4 weken? Hoe houden we dat vol? We hebben niet meer de voorraden; die gaan we nu weer opbouwen. Hoe gaan we samenwerking met Duitsland inrichten? We leveren nu brigades, *brigade combat teams*, binnen de Duitse divisies. Gelukkig geeft NAVO aan dat het divisies aan de oostgrens opdrachten gaat geven, en gelukkig passen onze brigades daar bij de Duitsers perfect in. Maar hoe gaat onze bijdrage eFP er na 2026 uitzien als de Duitsers een garnizoen bouwen aan die oostgrens? Vraagstukken voor het team. Het mechanisme om dit op te lossen ga ik bij RWS ook gebruiken, alleen zijn daar de vraagstukken anders. Ik weet wat mij gevraagd is qua rol en wat de opgave is. En voor de rest eerst maar eens een goede analyse van de situatie maken. Ik begin met drie hele simpele vragen, van hoog tot laag. Wat moeten we behouden? Waar moeten we onmiddellijk mee stoppen? Waar moeten we mee

beginnen? Met de antwoorden op die vragen ga ik vast en zeker snel een goed beeld krijgen.”

Command message

Heeft u deze drie vragen ook gesteld toe u C-LAS werd? “Tot op zekere hoogte. Ik had een andere aanvliegroute en die heeft zich vertaald in een *command message* hoe het zou moeten, namelijk een landmacht die levert, een landmacht die samenwerkt en een landmacht waarin mensen prettig werken. Dat vond ik niet alleen, maar ook de ondercommandanten en de directeurs; zo iets ga je niet in je eentje bedenken. Ik trof in 2019 een uitgemergelde organisatie aan, en ook de andere defensieonderdelen hadden dat. Ik heb samen met de andere ondercommandanten een interview aan dagblad Trouw gegeven, waarin we hebben gezegd dat het zo niet langer ging. Er moest óf geld bij om de kerntaak uit te kunnen voeren, óf we zouden de organisatie zo ongeveer moeten halveren om operationeel geloofwaardig te zijn. Op dat moment achtten wij de organisatie niet in staat om op verantwoorde wijze operationeel opdrachten uit te voeren. Uiteindelijk hebben we het geld gekregen en zijn we samen aan de slag gegaan.

Als de landmacht onder druk staat zijn we geneigd naar binnen te kijken, maar we moeten juist naar buiten kijken. Dat hebben we bijvoorbeeld gedaan door nog intensiever met de Duitsers te gaan samenwerken. Zo kunnen we gezamenlijk operationele opdrachten aan die we anders niet hadden kunnen uitvoeren. Ook binnen de genie werken we al met externe partijen, zoals de firma Snijder BV. Voorwaarden zijn wel dat je een gezamenlijk doel hebt en een weloverwogen eigenbelang.

En over prettig werken, elke persoon in de organisatie is een ambassadeur, en als die rondvertellen ‘kom hier maar niet werken’, dan is dat niet goed. Dus er moet voor worden gezorgd dat mensen kunnen gedijen in deze organisatie, inclusief goede (arbeids)voorwaarden.

Dat ze zich kunnen ontwikkelen, het gezamenlijke doel nastreven en leveren waarvoor wij hier samen staan: beschermen wat ons dierbaar is!”

Groen spuiten

Zou u het toejuichen als bijvoorbeeld een kapitein van de genie een aantal jaar bij RWS zou kunnen werken, om daarna terug te keren? “Ik geloof wel in uitwisseling; zelf heb ik twee jaar bij justitie gewerkt. Daar heb ik nieuwe facetten van werken binnen de overheid, het openbaar bestuur en het publieke domein geleerd. Het andere dat ik daar heb ervaren is wat de meerwaarde is wat wij als defensieofficieren inbrengen in een niet-defensieteam. Qua kennis, ervaring en houding, en gedrag als officier! Het mes snijdt dus aan twee kanten; je raakt bekend met een breder netwerk en zij raken beter bekend met het onze. Onze grondwettige taak in het verdedigen van

Nederland vergt van officieren dat ze breder ontwikkeld zijn dan slechts het vakgebied waarin ze zijn opgeleid. Dat je je naast je *warrior* rol en je manager rol, ook de diplomatieke rol eigen maakt. RWS is voor de genie een voor de hand liggende als je van bijvoorbeeld GWW komt, en daarom is het niet raar om op die manier aan uitwisseling te doen.

Er wordt wel eens gezegd dat mensen dan niet meer terugkeren, maar dan onderschatten we onze defensieorganisatie. Er komt vast wel iemand vragen of je niet bij dat bedrijf wil blijven, maar wij hebben zo'n fantastische organisatie, met zoveel uiteenlopende kansen, dat ik daar niet zo bang voor ben. Voor mij was het destijds ook volstrekt helder dat ik terug naar Defensie wilde. Defensie heeft nationaal en internationaal zoveel mogelijkheden, dat ik er niet bang voor ben dat mensen niet terugkeren.

En, er valt ook nog een wereld te winnen door mensen van buiten Defensie te laten zij-instromen ... en die dan groen te spuiten! Door hen die kameraadschap te laten ervaren en die onderlinge banden te smeden waar we zo goed in zijn.

Klus geklaard, op naar het museum (Nationaal Militair Museum, expositie Bruggenbouwers).

HISTORIE OP DE KAART

Enkele maanden geleden vroeg kolonel b.d. Burg Valk mij of het mogelijk was de historie van het Regiment Genietroepen letterlijk en figuurlijk op de kaart te zetten. Uiteraard zei ik volmondig ja, niet wetende waar en waaraan te beginnen. Het eerste idee was om de historie van het regiment te combineren met een arsenaal aan tochten. Bijvoorbeeld een autopuzzeltocht, een fietstocht of een speedmarsroute uit een battlefield tour (BFT), gecombineerd met het bezoek aan een geniemonument of iets vergelijkbaars. Maar waar te beginnen? Ik vroeg aan Burg Valk of er nog sprake was van prioriteiten? Ja, focus in eerste instantie op Dordrecht in WOII en de IJssellinie in de Koude Oorlog. Tja en dan? Ik ben geen geschiedkundige, ik weet wel iets van de geschiedenis en mijn grootste interesse gaat voornamelijk uit naar WOII. Hoe kom ik aan al die informatie en ga ik dat dan zelf verwerken? Stapels met boeken van Dordrecht liggen nu op mijn werkkamer, en ook het archief van de overleden kolonel b.d. Chris Weber (IJssellinie) heb ik gevonden.

Tekst: majoor Cris Smeets, stafofficier Combat Support Engineering - Foto's: C. Smeets, ESRI

Geografisch informatiesysteem (GIS)

Terug naar de opdracht: de historie van ons regiment op de kaart zetten. Uiteraard zoek ik dan de combinatie met het gebruik van een GIS; een krachtige tool om tabellen, foto's, tekeningen routes en dergelijke te koppelen aan een kaart. Deze GIS-software gebruiken we binnen Defensie, maar daarmee kan ik niets openbaar publiceren. Met Burg Valk en

Frans Schiltman heb ik contact gemaakt met ESRI, één van de softwareleveranciers van GIS aan Defensie. ESRI was bereid om voor tenminste één jaar de software en de ruimte om de gegevens te delen beschikbaar te stellen.

Welke info is al beschikbaar gesteld?

Door gebruik te maken van de ESRI-software en het ArcGIS online platform, een

soort samenwerkingsruimte voor geografische producten, kon ik op zoek gaan naar wat derden al hebben geproduceerd en openbaar beschikbaar hebben gesteld. Zo kon ik kaartlagen van bijvoorbeeld de stichting Menno van Coehoorn, de Hollandsche Waterlinie en de IJssellinie gebruiken. Ook leveranciers van tochten zoals klompenpaden, ATB fietsroutes, wandel- en fietsknooppunten

routes, kon ik op deze manier gebruiken. Ook via websites kon ik diverse kaartlagen aanmaken of gebruiken. Maar tot op heden heb ik geen laag kunnen vinden met de historie van de genie; dat betekent dus zelf maken.

Hoe anderen hierbij te betrekken?

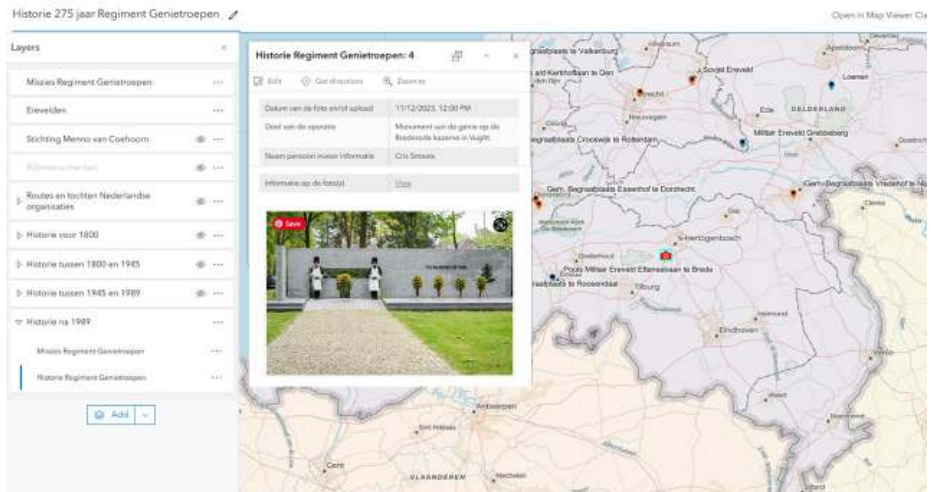
Allereerst heb ik een grove verdeling gemaakt van de historie van ons regiment: Historie voor 1800, historie tussen 1800 en 1945, historie tussen 1945 en 1989, en historie na 1989. Te beginnen met de laatste, de historie na 1989. Daar moet toch al veel materiaal digitaal beschikbaar zijn. Foto's, tekeningen, schetsen van onze missies in het buitenland zou ik graag met hulp van alle (oud-)genisten aan de kaart willen koppelen. Uiteraard drie zaken in het achterhoofd houdend: Ten eerste denk aan de bedrijfsveiligheid, dus geen recente en of lopende missies. Ten tweede geen personeel op de foto's tenzij vermeld en met toestemming. Ten derde het is geen social media platform, dus ben ik niet op zoek naar informatie die ook op Facebook of Instagram wordt geblokt. Om de drempel van informatie zo laag mogelijk te maken, heb ik een vrij summier en simpel formulier gemaakt dat zonder kennis van GIS kan worden ingevuld. Gebruik hiervoor de onderstaande QR-code of de link:

<https://arcg.is/1SOW5v>

Koppelen van jouw gegevens

Dit formulier biedt de mogelijkheid om foto's en of andere documenten te koppelen aan een locatie op de kaart. De resultaten van het formulier komen uiteindelijk terecht in de grote kaart van de historie van ons regiment. Het gebruik van het formulier kan op alle toestellen, van laptop tot en met telefoon. De vragen voorzien van een 'rode asterix' zijn ver-

Historie Regiment Genietroepen

Naam persoon invoer informatie *

Datum van de foto en/of upload *

Doel van de operatie *

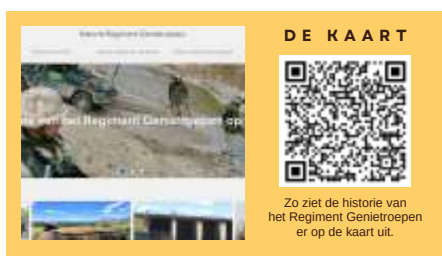
Locatie van de genomen foto

Foto collectie

Informatie op de foto(s)

plichte velden, de overige velden zijn vrij. Let op: Het gaat om de gegevens van de foto's of upload's die je toevoegt, dus niet de huidige datum of locatie! Klik uiteindelijk, nadat alles is ingevoerd, op de **V** rechts onderin het formulier en uw informatie wordt na een controleslag toegevoegd op de kaart.

Het kan dus voorkomen dat jouw toevoeging pas een week later op de kaart komt, dit als gevolg van een controlemechanisme. Voor het gebruik van de kaart adviseer ik een laptop of een tablet.

<https://tinyurl.com/49fu6cx5>

Vervolg koppelen gegevens

Mocht de *engineercrowd funding* van de historie van ons regiment succesvol blijken, dan ga ik me daarna focussen op de historie tussen 1800 en 1945. Natuurlijk is iedere vorm van medewerking welkom; ook vanuit geschiedkundige kant, aanvulling doormiddel van BFT's, foto's voorzien van een geolocatie van (genie)monumenten of bouwwerken, alles is welkom. Ik weet zeker dat er (oud-)genisten zijn die te voet, op de fiets of per motor tochten maken naar voormalige geniebouwwerken, monumenten of locaties. Deel deze informatie met mij. Als het niet via het formulier lukt, stuur mij dan een rechtstreeks bericht: chml.smeets@mindef.nl Laat onze geniehistorie niet verloren gaan. Sodeju!

PS Binnenkort wordt, waar mogelijk, de content van Stichting Geschiedschrijving Genie aan deze kaart gekoppeld.

VTO KMA en VTO KMS

Officieren en onderofficieren sluiten de Vaktechnische Opleiding Genie (VTO Genie) op vrijwel identieke wijze af. Op de laatste dag van de eindoefening meren zij, als officier of onderofficier, aan bij het Regiment Genietroepen, wordt het certificaat als bewijs van het behalen van de opleiding uitgereikt en indien nodig worden zij beëdigd op het vaandel van het Regiment Genietroepen.

Tekst: adjudant Pim van Gurp, regimentsadjutant - Foto's: JB Strijk, regimentsoog

De traditie van het aanmeren

De laatste dag van de eindoefening begint, als deel van de traditie, aan de rand van het afwateringskanaal 's Hertogenbosch-Drongelen; ook wel Drongels of Drongelens Kanaal genoemd. Met vloten wordt naar de fietsbrug gevaren en bij aankomst moet, in aanwezigheid van familie en (toekomstige) collega's, vanaf het vlot met een touwladder de brug beklommen worden. Na een klein stukje afmars wordt de eenheid gemeld bij de regimentsadjutant. De bel wordt geluid als symbolisch aanmeren bij het regiment, waarna de veldpet verwisseld wordt door een baret. Vanaf dat moment zijn zij ook door het baretembleem herkenbaar als genist; het KMA of KMS-embleem is namelijk vervangen door 1 van de 4 genie-emblemen.

Een stevig maal en een borrel

Aansluitend wordt aan de net aange-meerde militairen een portie uienrats geserveerd. Tijdens het eten van deze traditiemaaltijd volgt een korte uitleg over het aanmeren en het nut en belang van onze genietradities. Met het Mineurslied en de brandewijn sluiten we steevast dat deel van de dag aan het Drongels kanaal af.

Het moment suprême

Terwijl de zojuist aangemeerde militairen zich oprissen, worden de familieleden en genodigden rondgeleid in het Geniemuseum. Na de lunch start de ceremonie. De certificaten behorende bij het behalen van de opleiding worden uitgereikt en aansluitend leggen de mi-

litairen die nog niet beëdigd zijn, met de hand aan de vaandelstok van ons vaandel, de eed of de belofte af. De dag eindigt met een receptie waar enige anekdotes met betrekking tot de afgelopen opleiding worden verteld, wordt de *Best man* bekendgemaakt en laat de regimentsadjutant, in dit geval de adjudant Van Gurp, de aanwezigen kennismaken met de overige genietradities.

Namens het regiment welkom en gefeliciteerd, en geniet van het werken bij ons regiment. Sodeju!

VTO KMS 23-1

Op 15 september 2023 werd door de VTO KMS 23-1, bestaande uit tien aspirant-onderofficieren, de opleiding afgesloten. Vijf van hen werden beëdigd.

VTO KMA

Vrijdag 27 oktober 2023 eindigde de opleiding voor de VTO KMA. Vier cadetten haalden de eindstreep.

BEËDIGINGEN IN Q3 & Q4

Een te beëdiggen militair wordt beëdigd bij het krijgsmachtdeel, wapen, dienstvak, korps of regiment waarbij hij registratief is ingedeeld. Indien aan dat krijgsmachtdeel, wapen, dienstvak, korps of regiment een vaandel is toegekend, vindt de beëdiging op dat betreffende vaandel plaats. Beëdigingen dienen voor het front van de eenheid plaats te vinden en de aangetreden militairen verwelkomen daarmee hun nieuwe collega's. Dit benadrukt voor de te beëdiggen militairen dat ze vanaf dat moment deel uitmaken van de krijgsmacht. De eed of belofte wordt door genisten afgelegd op het vaandel van het Regiment Genietroepen. Om het belang van een beëdiging te onderstrepen nodigen we commandanten, collega's, familie en vrienden van de te beëdiggen militairen uit om de plechtigheid bij te wonen. De afgelopen periode hebben bij ons regiment weer een aantal beëdigingen plaatsgevonden. Alle beëdigingen zijn afgesloten met een receptie en het uitdragen van onze regimentstradities.

Tekst: adjudant Pim van Gulp, regimentsadjudant - Foto's: JB Strijk, regimentssoog

Vught, 06 juli 2023

Op deze dag hebben 55 militairen in het Huis van het Regiment de eed of de belofte afgelegd. Ook een aantal burgercollega's, werkzaam bij ons regiment, zijn op die dag beëdigd. Normaal gesproken worden nieuwe burgermedewerkers beëdigd door het invullen en ondertekenen van een formulier, maar ook zij maken deel uit van ons regiment, en daarom willen hen en hun relaties deelgenoot maken van onze bijzondere gebruiken en tradities. De beëdiging werd ondersteunt door 101 Geniebataljon, waarbij 105 Geniecompagnie waterbouw het gros van de betrokken functionarissen leverde. Beëdigingsautoriteit was onze regimentscommandant kolonel van den Berg. Het vaandel van ons regiment werd gedragen door regimentsadjudant Pim van Gulp.

Wezep, 12 oktober 2023

Als afsluiting van de BBL-opleiding, na het volbrengen van hun eindoefening, werden er 18 soldaten der Genie bevorderd tot soldaat der tweede klasse, en kregen zij het bijbehorende certificaat als bewijs van slagen voor de opleiding. Ook werden zij, ten overstaan van familie en collega's, beëdigd op het vaandel van het Regiment Genietroepen. De beëdigingsautoriteit was de luitenant-kolonel van Berkel, commandant Mineurs- en Sappeursschool. De vaandeldrager was regimentsadjudant Van Gulp.

Vught, 15 november 2023

Op die dag werd in het Huis van het Regiment de laatste beëdiging van dit jaar gehouden en zijn er 58 militairen beëdigd. De organisatie van de beëdiging was in handen van 41 Pantsergeniebataljon, waarbij 411 Pantsergeniecompagnie het grootste deel van het ondersteunend personeel leverde. De beëdigingsautoriteit was luitenant-kolonel van Bekkum, commandant 41 Pagnbat. De vaandeldrager was de aankomend regimentsadjudant van ons regiment, adjudant Van den Burg.

**Andrea
Roozendaal-Doremans**
regimentssecretaresse

 Van Brederodekazerne,
gebouw H, kamer 28.

In mijn vorige functies

was ik in totaal 24 jaar filiaalmanager in een Kruidvat-vestiging, 10 jaar surveillant bij de politie en de laatste jaren zorgplanner voor een bedrijf met 250 zorgmedewerkers. Ik ben nu 57 jaar, en voor de laatste 10 jaar van mijn werkbaar leven zocht ik een baan waarin 3 elementen zitten: variatie, zorg voor mensen en vooral heel veel contactmomenten.

In mijn huidige functie

werk ik rechtstreeks voor Pim van Gulp en dus puur voor het Regiment Genietroepen. In het begin heb ik me op veel zaken ingelezen, en stukje bij beetje krijgt de paraplu die het regiment is zijn alles overkoepelende vorm. Veel van wat een regimentsadjutant doet heeft te maken met een rijke traditie en gevoelens van mensen. Als traditie-autoriteit staat hij daardoor vol in de schijnwerpers, en het hem daarin bedienen en ontlasten beslaat een belangrijk deel van mijn werk.

Mijn gestelde doelen zijn

het op korte termijn uitgroeien tot een vertrouwd contactpunt; 'een menselijk portaal' voor regimentsleden. Daarnaast ga ik de volledige database van het regiment beheren, inclusief die van alle daarbinnen functionerende stichtingen en verenigingen. Voorheen lag dat werk bij een andere functionaris.

REGIMENTSWAARDERING

Tekst en foto's: regimentsadjutant Pim van Gulp

Vught, 09 november 2023 - luitenant-kolonel b.d. Jan Hogenboom

Wegens: Tijdens de bestuursvergadering van de Stichting Vrienden van het Regiment Genietroepen (SVRG) is de aftredende secretaris, luitenant-kolonel b.d. Jan Hogenboom, door de regimentscommandant gewaardeerd met de Commanders Coin met oorkonde. Ruim 21 jaar heeft Jan als secretaris van de SVRG het regiment 'financieel' ondersteunt bij het organiseren van activiteiten. Enigszins onzichtbaar, maar zonder de SVRG kan ons regiment niet bestaan. Jan bedankt voor jouw jarenlange inzet. Sodeju!

Noot: De SVRG heeft als doelstelling het uitvoeren van de financiële aspecten van alle activiteiten verband houdende met het regiment. De stichting beheert de gelden van het regiment en geeft advies aan de regimentstraditierraad over bestedingen of reserveringen. De SVRG is ook belast met de inning van donaties en het verstrekken van gelden aan genie-instanties die daarom verzocht hebben, en waaraan de regimentstraditierraad haar goedkeuring heeft gegeven. In de praktijk betekent dit dat de SVRG jaarlijks een deel van haar fondsen uitkeert aan de regimentsadjutant, die daarmee zijn traditietaken namens het regiment vervult.

COMMANDERS
COIN

Lees alles over deze
regimentswaardering.

Een naamplaque van de in 2009 in Afghanistan gesneuvelde militair Mark Leijsen is in november bevestigd aan het nieuwe viaduct over de A28 bij Wezep. Daarmee is de naam van Mark, dichtbij de kazerne waar hij gelegerd was, nu zichtbaar voor alle weggebruikers. “Met dit project willen wij het Nederlandse volk erop te attenderen dat vrijheid niet vanzelfsprekend is en dat vele militairen hiervoor het hoogste offer brachten”, zegt André Odenkirchen van het Nationaal Veteranen Platform.

Tekst: Daniëlle Geurts-Engels - Foto's: Omroep Gelderland, De Stentor en Gerben van Leeuwen

EEN BRUG VOOR MARK

Tientallen viaducten en bruggen

Het Nationaal project *Vernieuwing Omgekomen Militairen tijdens Missies op Infrastructuur en Kunstwerken* zet zich in om de namen van gesneuvelde militairen zichtbaarder te maken. Inmiddels dragen al tientallen viaducten en bruggen de naam van een militair. “Westreven naar een grotere zichtbaarheid van de veteranen in onze maatschappij en vragen aandacht voor de meerwaarde die militairen dagelijks bewijzen in onze maatschappij. Dit project past daar erg goed bij”, aldus Odenkirchen. In 2024 worden ook de namen van gesneuvelde genisten Ronald Wind en Jos ten Brinke bevestigd aan een viaduct.

Mark Leijsen

Sergeant-majoor Mark Leijsen rijdt op zondagmiddag 7 september 2009, in een open terreinwagen, in de buurt van de vooruitgeschoven post Tabar, 9 kilometer noordwest van Kamp Holland. Mark is in gezelschap van een Afghaanse tolk en drie collega-militairen. Hij maakt deel uit van een team dat het Afghaanse leger coacht tijdens operaties en trainingen. Hun opdracht is om ook de westzijde van de rivier onder controle te krijgen. Onverwacht explodeert er een bermbom. Mark komt daarbij om het leven, de drie collega's en de tolk raken gewond. “Mark betaalde de hoogste prijs voor zijn inzet in Afghanistan. Het is aan ons om te zorgen dat hij niet vergeten wordt”, zegt kolonel Bas van den Berg. “Mark zijn laatste functie was compagies sergeant-majoor van

105 Geniecompagnie waterbouw, de eenheid van ons regiment die letterlijk bruggen bouwt. Het is mooi om te zien dat een splinternieuw viaduct over de A28 vanaf nu de naam ‘Sergeant-majoor Mark Leijsen’ draagt. Op een locatie dicht bij het *Home of the Engineers* in Wezep. Op een locatie waar dagelijks veel mensen zijn naam zien; zodat Mark niet vergeten wordt.”

Wisselbokaal

Het viaduct is overigens niet de eerste herdenkingsmogelijkheid voor Mark. Eerder al werd bij zijn compagnie een herdenkingspaneel geplaatst. Ook in de gedenktuin van het Huis van het Regi-

ment herinnert een bord ons aan deze omgekomen militair, en tijdens de jaarlijkse sportdag van 101 Geniebataljon wordt er gestreden om de Mark Leijsen wisselbokaal.

Lest we forget!

<https://tinyurl.com/mpufcdwf>

Marks echtgenote Lucienne en hun zoon Nick onthulden symbolisch de naamplaque. Hun naaste familie was daarbij een enorme steun.

Nederland kent een breed scala aan officiële militaire onderscheidingen. Op 24 november reikte kolonel Bas van den Berg acht van deze onderscheidingen postuum uit: één oorlogsherinneringskruis, drie eretekens voor Orde en Vrede en vier Mobilisatie Oorlogskruizen. Vier genisten en één wachtmeester (de laatste destijds ingedeeld bij het Regiment Huzaren), werden daarmee gewaardeerd voor het werk dat zij verricht hebben.

Tekst: Daniëlle Geurts-Engels - Foto's: adjudant Patrick van den Burg

POSTUME UITREI KING

Huis van het Regiment

Kolonel van den Berg sprak de families van de overleden oud-militairen toe in het Huis van het Regiment. "U bent opgegroeid met een vader of opa die vaak niet sprak over de oorlog of mogelijk verschijnselen daarvan. Het had wellicht wat weg van dat wat we tegenwoordig Posttraumatische stressstoornis of PTSS noemen. U heeft daarmee ook, vaak onbewust, de gevolgen ervaren van de inzet van uw vader of opa. De onderscheiding is uiteraard voor uw hen, maar toch ook een klein beetje voor u", zei hij.

Oorlogskruisherinneringskruis

Het Oorlogskruisherinneringskruis kan, op voordracht, worden toegekend aan militairen in dienst van het Koninkrijk der Nederlanden en Nederlanders die in het belang van geallieerde oorlogvoering en onder oorlogsomstandigheden dienden aan boord van een zeeschip of vliegtuig onder Nederlands, dan wel onder geallieerd beheer. Wanneer zij ná 9 mei 1940 en vóór 6 mei 1945 ten minste 6 maanden in hun functie hebben dienst gedaan, kan het kruis worden toegekend. Dit kruis is op 24 november postuum uitgereikt aan de heer Willem Schuurman voor zijn inzet in het toenmalige Nederlands-Indië.

Ereteken voor Orde en Vrede

Het ereteken voor Orde en Vrede wordt toegekend aan de militairen van de krijgsmacht die in het toenmalige Nederlands-Indië (KNIL), of het daaropvolgend Indonesië of aangrenzende zeegebie-

den, in het tijdvak tussen 3 september 1945 en 4 juni 1951 tenminste drie maanden in dienst zijn geweest. Dit ereteken is tijdens de ceremonie postuum uitgereikt aan de heer Hendrik van Halteren, de heer Willem de Hoog en de heer Willem Schuurman.

Mobilisatie Oorlogskruis

Het Mobilisatie Oorlogskruis kan door de minister van Defensie worden toegekend aan oud-militairen die behoord hebben tot de Koninklijke Marine, de Koninklijke Landmacht, het voormalig Koninklijk Nederlands-Indisch Leger en

de troepen op de Nederlandse Antillen en Aruba, alsmede in het voormalig Koninkrijksdeel Suriname. Zij moeten voor de toekenning in werkelijke dienst zijn geweest in de periode tussen 6 april 1939 tot 3 september 1945. Dit kruis is door kolonel Bas van den Berg postuum uitgereikt aan de heer Marinus van Elteren, de heer Hendrik van Halteren, de heer Willem de Hoog en de heer Adrianus Reukers. Deze laatste was als wachtmeester ingedeeld bij het Regiment Huzaren, maar op verzoek van de familie is de onderscheiding in Vught uitgereikt.

AFSTUDEREN BIJ DE GENIE

Tekst: Daniëlle Geurts – Foto's: Regiment Genietroepen

Stop vijf jonge mensen met verschillende studierichtingen een halfjaar bij elkaar in een leeg hok op de eerste verdieping van gebouw H op de Van Brederodekazerne in Vught, en er gebeuren bijzondere dingen. Afgelopen zomer ronden Uriël, Fleur, Eva, Lize en Linde hun opleiding af met een stage bij het OTCGenie.

Boven v.l.n.r.: Fleur, Linde, Lize.

Onder v.l.n.r.: Uriël en Eva.

Persoonlijke ontwikkeling

In dit artikel geven de studenten een terugblik op een halfjaar ploeteren door een bevroren landschap, plannen uitwerken waar de genie op kan bouwen, samenwerken op hoog niveau en roeien met de riemen die je hebt. Want dat laatste was het, zeker aan het begin van de stage in februari 2023.

“We kwamen binnen in een kantoor zonder bureaus, computers of stoelen. Echt een leeg hok dus”, vertelt Fleur. “We hebben overal spullen vandaan gehaald om überhaupt aan onze opdrachten te kunnen beginnen, maar het echte ploeteren begon daarna pas.”

Bereikte resultaten

Naast persoonlijke doelen hebben de vijf studenten ook een aantal projecten uitgewerkt, waarvan er een paar in de opleidingen van het OTCGenie zijn geïmplementeerd. Uriël: “De PPS heeft te maken met een overbelasting van de instructeurs. Mijn doel was om te onderzoeken hoe die overbelasting voor een deel verholpen kon worden. Daarvoor heb ik een e-learning ontwikkeld, waarin verschillende technieken zijn verwerkt; een NCF chip bijvoorbeeld (Near Field Communication, red.). Dat is een soort QR-code waaraan een instructievideo is gekoppeld.”

Lees meer over deze bereikte resultaten door de onderstaande QR-code te scannen of de link te bezoeken.

<https://tinyurl.com/4p9d3r4v>

EEN BEWOGEN JAAR

Tekst: Henk Becks, vrijwilliger bij het Geniemuseum – Foto's: diverse meewerkende vrijwilligers van het Geniemuseum

Verbouwen

In het jaar 2023 is weer het nodige gebeurd in en rond het Geniemuseum. Eind 2022 werden we verrast door de vondst van tunnels onder de vloer van de rechterzaal. In drie tunnels liepen leidingen die tijdens de periode dat dit deel de kampkeuken was, voor heet water zorgden. Een stuk van de installatie is bewaard als rekwisiet. Nadat de tunnels waren dichtgestort zijn we begonnen met het verwijderen van asbest in de rest van de vloer, waarna een nieuwe vloer is gelegd. Ook is toen begonnen met het schilderen van de houten, opengewerkte dakconstructie. Na het egaliseren is de vloer voorzien van werkelijk prachtige linoleum. De vondst van de tunnels, en de daardoor noodzakelijke verwijdering van veel asbest, heeft gezorgd voor een grote vertraging in het tijdschema. Oorspronkelijk was gepland om de rechter-

vleugel te openen tijdens de Wapendag; dat is helaas niet gelukt.

Uitbreiding en onderhoud

Maar het leven van het Geniemuseum speelt zich niet alleen af in het (hoofd)gebouw K. We hebben ook een zeer aantrekkelijke expositie in onze genietuin. Dit jaar is daar de collectie aangevuld met een YGZ 2300, beladen met een deel van een vouwbrug, alsmede met een Werklust bouwmaschine met aanhanger en toebehoren. Helaas zijn de ons toegezegde Leopard I genietank en bruggenlegger nog steeds niet gearriveerd. Voor het groenonderhoud en het onderhoud van de collectie in de genietuin staat een groep vrijwilligers paraat. De polyboot RV 276 is geheel gerenoveerd en ziet er weer perfect uit, en ons museumschip, de RV 29, mag zich ook gelukkig prijzen met de zorg van een

aantal personen, die veel (vrije) tijd steken in het onderhoud; zowel binnenin het schip als aan de buitenzijde.

Jubel en treur

In dit Jubeljaar is ons museum nauw betrokken geweest bij de verkoop van de mouwemblemen 275 jaar Regiment Genietroepen, het speciaal gebrouwen geniebier en het boek *SODEJU!*. Behalve de heuglijke gebeurtenissen in de maand mei, zoals de eerste Familiedag en de Wapendag, hebben we helaas ook een treurige gebeurtenis moeten verwerken. Onze enthousiaste vrijwilliger Theo Wijnen heeft op 05 mei afscheid genomen van het leven. We hebben hem op 10 mei in Heeze de laatste eer bewezen. Theo, dat je moge rusten in vrede. Sodeju!

ONDERNEMENDE PIONIERS. SODEJU!

Op 16 november vond het derde event van de Business Club Genie (BCG) van 2023 plaats. De plaats van ontmoeting was de Beverbar van 102 Constructiecompagnie in Wezep. BCG is een platform voor (civiele) ondernemers, professionals, reservisten en (oud-)militairen met een pioniersmentaliteit. Het zijn gelijkgestemden met hetzelfde DNA, die een bijdrage willen leveren aan de veiligheid van Nederland.

Tekst: Tim Meijer - Foto's: Maurits Peerbolte, Ficant

Het Schild van Nederland

Om het bovenstaande kracht bij te zetten werden de nieuwe leden geïnstalleerd door hen het Business Club Schild uit te raken, waarmee ze symbolisch aangeven onderdeel te willen zijn van 'het Schild van Nederland.'

Thema 'Ondernemende Pionier'

Onder leiding van spreekstalmeester Ruud Moeskops deelden drie sprekers, in een TED-X-achtige setting, hun inzichten over het thema 'Ondernemende Pionier'. De sprekers adjudant David Groen, bataljonsadjutant van 11 Pantsergeniebataljon; Paul van der Veer, oud-genist, reservist en werkzaam in het bedrijfsleven; en Tim Meijer, ondernemer zonder militair verleden en co-voorzitter, spraken over hun persoonlijke ervaringen.

Sprekersverhalen met raakvlakken

David sprak over zijn werk als militair in Afghanistan en de berging van een Lancaster uit het Veerse Meer. Paul nam de aanwezigen mee in zijn sportieve ervaring in Adventure Race. Tim putte uit zijn persoonlijke ervaring als ondernemende pionier in het bedrijfsleven en deelde vier persoonlijke lessen. Deze drie verhalen van onze sprekers kenden veel raakvlakken.

Het werd duidelijk: Deze pioniers hebben hetzelfde DNA. Ze onderkennen alle drie het belang van het van het team en waren het er over eens dat opgeven geen optie is. Struikel je? Val je? Dan sta je op en ga je door. Altijd, steeds weer, schouder-aan-schouder.

Interactieve werksessie

Geïnspireerd door deze verhalen boordevol inzichten, wisselden de aanwezigen ideeën en kennis uit. David Seigers werd geëerd met een Business Club Polo voor het best uitgewerkte idee na het vorige event. Tijdens een interactieve werksessie, na de blauwe hap, ging eenieder aan de slag met hetzelfde thema. Dit gebeurde aan de hand van drie vragen:

1. Wat maakt jou een ondernemende pionier?
2. Wat kenmerkt de ondernemende pionier?
3. Waarvoor mag men jou wakker bellen?

De laatste vraag bleek een echte DNA-vraag. De antwoorden en gesprekken maakten duidelijk hoe sterk de band tussen de clubleden is; ze willen elkaars rug dekken. Ze fungeren graag als elkaars back-up-plan. En jij? Wat doe jij?

Ben jij nieuwsgierig geworden naar de Business Club Genie? Wil jij meebouwen aan dit krachtige netwerk? Kijk dan op www.businessclubgenie.nl en meld je dan meteen aan!

MUZIKAAL JUBELJAAR

Tekst: Jenine van de Werken, voorzitter commissie sociale media en communicatie – Foto's: Cees Ringelberg

9 januari 2023 VUGHT

Commando overdracht kolonel Caelen - kolonel van den Berg. Het VFKG verzorgde de muzikale ondersteuning en nam na afloop de complimenten van de paracommandant in ontvangst. Waardering was er onder andere voor "een prachtig Korpslied ter gelegenheid van het 275-jarig bestaan van het regiment", aldus de regimentscommandant (*De Kracht van de Genie*, te beluisteren via de QR-code, red.).

5 mei 2023 AMSTERDAM

We zaten in het voorprogramma van het Nationale Bevrijdingsconcert. Via de politieafzetting marcheerden we de Magere Brug op, en in concertopstelling lieten we onze muziek horen aan het in grote getalen aanwezige publiek. Als afsluiter speelden we het Mineurslied, dat duidelijk de aandacht trok van de aanwezigen. Vanaf de bootjes en kades werd er volop gefotografeerd en gefilmd.

13 mei 2023 VUGHT

Familiedag Regiment Genietroepen. Op deze dag brachten we voor het eerst onze nieuwe show. De aanwezige gasten waren zichtbaar verrast.

15 mei 2023 VUGHT

Wapendag Regiment Genietroepen. Zoals andere jaren ondersteunden we dit muzikaal. Tijdens de kranslegging speelden we het indrukwekkende *Brothers in Arms*. Zeer speciaal dit jaar was dat ons korps uit handen van generaal

der Genie b.d. Koos de Vos, via onze tambour-maître Corné Pas, een nieuwe mace in ontvangst mocht nemen. Op de gloednieuwe stok staat de tekst: REGIMENT GENIETROEPEN 1748 en de wapenfeiten van het regiment.

24 juni 2023 DEN HAAG

Nederlandse Veteranendag. Op de Kneuterdijk zette tambour-maître Corné Pas het Mineurslied in, groette hij Z.M. de Koning en klonk precies bij het defileerpunt voor het Buitenhof het triogedeelte, ondersteund door de luide zang van de 310 genisten. De marcherende genisten kregen blijkbaar maar geen genoeg van het Mineurslied, want ook de rest van de route hoorden wij hen steeds achter ons uit volle borst zingen; tot op het Malieveld aan toe.

20 & 21 juli 2023 CUIJK

4Daagse Cuijk. Het VFKG was voor de 24ste keer te gast in Cuijk, om daar onze muzikale bijdrage te leveren aan de 105de Vierdaagse van Nijmegen. Ook dit

jaar openden we muzikaal de gelege pontonbrug over de Maas, en gaven we een concert bij het Theater van Cuijk. Vrijdag begeleidden we de wandelaars met muziek voor het gemeentehuis.

9 september 2023 EVERDINGEN

Het geniebierfeest op Fort Everdingen. Deze fortificatie was op een zonovergoten septemberdag het decor voor een concert in het kader van 275 jaar Regiment Genietroepen. Bierbrouwerij Duits & Lauret, gevestigd binnen de fortificatie, heeft speciaal voor het regiment negen jubelbieren gebrouwen, welke we ná het concert mochten proeven.

29-9 en 01-10 2023 ROTTERDAM

Programma Nationale Taptoe. Terwijl het fanfarekorps de bezoekers bij de ingang van Ahoy een muzikaal welkom gaf, waren de tamboers op hun trommarsen naar de eetzaal getrokken, alwaar de vele veteranen/bezoekers hun lunch gebruikten. Het VFKG heeft genoten van dit optreden.

HET LIED
VAN DE
GENIE

Aangeboden door de VFKG.

TERUGBLIK

FLIP ME

FOTOVERSLAG

DAGVERSLAG

HAKKEN

HET CADEAU

OPSCHRIFTEN

OVERSTEMMEN

PATCH?

DE RUGZAK

RINGTONE

2 SPEECHES

SAVA NLVD

RENNEN

SAMEN ZINGEN

TAPTOE

JUBELJAAR

FLIP ME

2023, IEDERE DAG EEN FEEST

Tekst: redactie regimentsmagazine GENIST - Foto's: diverse fotografen

Idee voor de scheurkalender

Laat in februari 2022 oud-regimentscommandant kolonel b.d. Burg Valk met een wild idee komen, geef vervolgens oud-Hoofd Sectie Ondersteuning OTC-Genie ingenieur Frank Wilsens de ruimte om een dwaas te zoeken die de kar van zo'n monstrous project wil gaan trekken, sergeant 1 b.d. Ruud van der Linde, die op zijn beurt loslopend genie-encyclopedist adjudant Erik Slingerland binnenhaalt, en je hebt alle benodigde ingrediënten voor het eerste en langstlopende project van het Jubeljaar 275 jaar genie. In maart gaf de Genieraad er een klap op en stond de stichting Vrienden van het Regiment genietroepen garant voor de productie van de scheurkalender 2023. Met een fikse aanbeting werd de toen nog immense papier-

schaarste het hoofd geboden, en al voor de zomervakantie was de eerste proefdruk een feit. Begin augustus stonden alle bestanden bij de drukker en eind september zeven pallets scheurkalenders bij de regimentsadjudant. Reeds in november werden de eerste exemplaren uit de vrije verkoop bezorgd en op 30 december hadden de laatste veteranen b.d. hem in de bus. Oh, oh, wat een feest!

Oud en nieuw(s)

Doelstelling was om iedereen, actief dienend en b.d., een helder beeld te geven van de genie; zoals het was en hoe het nu is. Wie zijn we, waar staan we voor en wat maakt ons genie? Of zoals de RC en de RA op de eerste pagina schreven: "Deze scheurkalender toont grootse en soms opgeschijnlijk onbeduidende his-

torische gebeurtenissen binnen het regiment, en weerspiegelt daarmee ons karakter met kernwaarden als samenwerken, oplossingsgerichtheid en technisch vernuft. Gebruik deze gebeurtenissen van collega's, gehard door oorlog, getuchtigd door moeilijke en bittere tijden, om onze trots over te dragen op een volgende generatie. Gefeliciteerd met een regiment dat 275 jaar jong is!"

Effecten

Als je vervolgens leest dat mensen die info gebruiken om zich voor te bereiden op een (interne) sollicitatie, of om zich elke dag een beetje meer te verdiepen in het wapen waarvoor ze werken, dan mag je voorzichtig concluderen dat het een succes is. Sodeju!

donderdag MEI 11

QUOTES WEEK 19

"Have no fear, the sappers are here!"

Lijfspraak van Major Edwin Hunt MVO. De Britse Major Hunt was mede verantwoordelijk voor de langste, drijvende Baileybrug van WOII (1222 meter), die lag tussen Oeffelt en Geniep.

vrijdag JULI 21

MEMORABEL WEEK 29

75ste brugsdag bij Cuijk, vrijdag 20 juli 2018

Al sinds menscheugens slaat de genie tijdens de Nijmeegse Vierdaags een brug bij Cuijk, zo ook voor de 75ste keer in 2018. In 1954 lag er bij Cuijk een drijvende Bailey (foto), tegenwoordig gebruikt 105 Geniecompagnie waterbouw de vouwbrug.

woensdag JULI 26

ALTERNATIEVE BENAMING WEEK 30

Eelt

Een groot, lomp voorwerp of voertuig, vaak gemaakt van (pantser)staal: breek-eelt, hijs-eelt, trek-eelt, D-eelt.

Voor hele kleine (metalen) dingetjes was er een passend verkleinwoordje: eeltje.

Split-eeltje, onderleg-eeltje, snij-eeltje.

COMMANDO-OVERDRACHT

Tekst: redactie regimentsmagazine GENIST en Tara Elisabeth - Foto's: JB Strijk en de adjudant van C-LAS

Commando-overdracht

Maandag 9 januari was een buitengewone dag voor de genie. Kolonel Ed Caelen droeg het commando over het Opleidings-en-Trainingscentrum Genie (OTC-Genie) én het Regiment Genietroepen over aan kolonel Bas van den Berg. De ceremonie werd op de Brederodekazerne in Vught opgesierd met de nodige genietradities; de een-weg-banende-sappeur (bieleman), de marketentsters en het Vrijwillig Fanfarekorps der Genie, maar bovenal de eenheden waren daarbij uiteraard niet weg te denken.

Scheidend commandant

Trots en dank waren de kenwoorden van scheidend commandant kolonel Caelen. “Duizenden of meer herinneringen tonen aan dat niks voor eeuwig is en dat donkere wolken, tranen en een aanval op onze democratische waarden tot de serieuze mogelijkheden behoren. Dan staat de genie er; schouder aan schouder met de overige eenheden van de landmacht en krijgsmacht. De Nederlandse genie gaat voor goud, minder doet er niet toe”. Met deze woorden eindigde de aftredende kolonel zijn toespraak.

Een heldere visie

Ook kolonel Bas van den Berg sprak tot de aangetreden troepen en de grote hoeveelheid genodigden. Hij legde expliciet de nadruk op zijn drie hoofdaandachtsgebieden: personeel, hoofdtaak 1 en toekomstig optreden.

Van den Berg wil zich samen met de eenheidscommandanten inspannen voor het behoud van het personeel en het vinden, binden en boeien van nieuw personeel. Daarbij zijn plezier, uitdaging en waardering belangrijke uitgangspunten. Over het tweede punt was kolonel Van den Berg ondubbelzinnig: “De afgelopen dertig jaar hebben in het teken gestaan van het bevorderen van de internationale rechtsorde en stabiliteit, de zogenaamde tweede hoofdtaak. De inval in Oekraïne door Rusland heeft ons met de neus op de feiten gedrukt, en we moeten weer de beweging maken naar die eerste hoofdtaak: een shift naar het beschermen van het eigen grondgebied en dat van onze bondgenoten!” Bij CLAS is daarvoor al een transitie in gang gezet, middels het omvormen naar meer zelfstandige commands. Voor de uitwerking van de daaruit voortvloeiende consequenties voor het genie-optreden wil de kolonel met zijn genisten sparren. Ten slotte het derde hoofdaandachtsgebied; het toekomstig optreden, wat nauw samenhangt met de shift naar hoofdtaak 1. Van den Berg ziet hierbij een onvermijdelijke ontwikkeling naar informatiegestuurd optreden en het optreden met onbemande systemen.

Bij al deze drie punten blijft volgens Van den Berg het motto van de huidige C-LAS, Martin Wijnen leidend: “Omdat we vandaag beter willen zijn dan gisteren, en morgen beter dan vandaag.” Kolonel van den Berg is ervan overtuigd dat we, met

dit motto én de uitstekende kennis van de genie, daar als regiment in gaan slaan; net als we dat de afgelopen 275 jaar vaker hebben laten zien!

Start Jubeljaar

Naast de commandantenwisseling en de commando-overdracht, stond ook de start van het ‘Jubeljaar 275 jaar Regiment Genietroepen’ op het programma. Tijdens het appèl werd er stilgestaan bij de ontwikkelingen die de genie in al die jaren heeft doorgemaakt. Een gloednieuw mouwembleem werd symbolisch als eerste uitgereikt aan de eenheidscommandanten en hun adjudanten, en de jubelvlag werd met al haar pracht en praal in de Vughtse bossen gehesen.

LEES DE SPEECHES

van beide kolonels.

<https://tinyurl.com/yrfcns5a>

MUSEUMWEEK 2023

Tekst: redactie regimentsmagazine GENIST - Foto's: Cees Ringelberg

Algemeen

Het Geniemuseum vertelt de roemrijke geschiedenis van het Regiment Genietroepen. De vaste collectie binnen (de keuken van het voormalig concentratiekamp Vught), behandelt diverse thema's uit de wereld van de genie; zowel uit het heden als uit het verleden. Het buitenterrein, de Genietuin, met daarin het grote werk zoals bunkers, pontons, bruggen, voertuigen, vaartuigen en attributen die door de genie zijn gebruikt.

Levend evenement

Vanwege de Museumweek in dit Jubeljaar 275 jaar Regiment Genietroepen wilde het museum alle bezoekers in de gelegenheid stellen een 'levend evenement' in de Genietuin bij te wonen. Speciaal daarvoor waren op zaterdag 1 april en zondag 2 april verschillende re-enactmentgroepen 'opgetrommeld'. Ter info: re-enactment is strikt gesproken het naspelen of uitbeelden van historische gebeurtenissen.

2e Pantserdivisie uit WOII

Zo was er een groep re-enacters die een Amerikaanse genie-eenheid uitbeelde welke in de Tweede Wereldoorlog bij de 2e Pantserdivisie heeft gediend. Deze Amerikaanse divisie vocht zowel in Afrika tegen Rommel, als later in de oorlog in Europa. Deze formatie re-enacters is al eerder te gast geweest bij ons museum en voelde zich dan ook helemaal thuis. Voor deze bijzondere gelegenheid sloegen zij hun kamp op in de Genietuin

en vormde zo een levend decor. Zo repareerden ze voertuigen, onderhouden ze verbinding en voorzagen zij zich in het dagelijks 'brood'.

Het Vergeten Leger

Ook was er een groep re-enacters aanwezig in relatie tot het Vergeten Leger. De term 'Het Vergeten Leger' heeft betrekking op de Nederlandse militairen die kort na de Tweede Wereldoorlog als oorlogsvrijwilliger (OVW) of als dienstplichtig militair naar het voormalig Nederlands-Indië zijn uitgezonden. Deze periode heeft op hen een diepe indruk nagelaten, en anno 2022 zijn velen nog intensief bezig met het verwerken van wat zij daar in de Oost hebben meemaakt. Het ontbreken van nazorg, en de grote mate van onbegrip bij terugkomst in Nederland, heeft daar bovenop nog eens extra wonden geslagen. Men voelde zich in de steek gelaten door de Nederlandse regering. Vandaar de naam: Het Vergeten Leger.

Kleurrijke militie

Ook waren de re-enacters uit de Napoleontische tijd aanwezig; in het bijzonder van het 5e Bataljon Nationale Militie. De periode waarin Napoleon Bonaparte in Frankrijk de macht greep liep van 1799 tot aan zijn uiteindelijke nederlaag in de Slag bij Waterloo in 1815. Het 5e Bataljon Nationale Militie was een bataljon van de Nationale Militie van de Verenigde Nederlanden. Het werd ingezet tijdens de veldslagen tegen het leger van

Napoleon Bonaparte in 1815, zowel tijdens de slag bij Quatre Bras als bij de Slag bij Waterloo. Speciaal voor dit Jubeljaar is er een animatie vaandelopschriften gemaakt.

<https://tinyurl.com/2fhmwd6b>

Verbouwing rechtervleugel

Helaas waren niet alle exposities van het museum te bezoeken; dit in verband met de verbouwing van de rechtervleugel. Gelukkig was de expositie Koude Oorlog klaar en konden de bezoekers de 'bunkers' bezoeken, evenals de linkervleugel en café De Brug. Al met al was het Museumweekend 2023 een meer dan geslaagde jubelactiviteit. Sodeju!

Openingstijden

Het Geniemuseum ligt op de Van Brederodekazerne te Vught, en is geopend - van 10:00 tot 16:00 uur op dinsdag, woensdag en donderdag.

► 275 jaar Regiment Genietroepen in het Vughtse Geniemuseum

De 'aannemer' van het leger is jarig en viert dat in Vught

Het is vermoedelijk het minst bekende, onderdeel van de krijgsmacht: de genie. Vught is de thuisbasis en daarom is hier de viering van 275 jaar Regiment Genietroepen.

Brigit Groeneveld
Vught

De genie bouwt bruggen", weet Lindsay Peeters uit Den Bosch bij binnenkomst van het museum. „Geen idee wat ze nog meer doen, maar daarom zijn we hier. We gaan het allemaal ontdekken." Peeters bezoekt samen met haar man Ronald en hun 7-jarige zoon Luc voor de eerste keer het Geniemuseum in Vught.

Het door zo'n zeventig vrijwilligers gerunde Geniemuseum laat zowel binnen als buiten de historie en de taken van de genie zien, aan de hand van honderden bijzondere voorwerpen. En dan wordt duidelijk: landmacht, marine en luchtmacht spreken bij het grote publiek misschien meer tot de verbeelding, maar zonder de genie zouden zij op missies amper uit de voeten kunnen.

„De genie wordt wel eens de aannemer van de krijgsmacht genoemd", legt rondleider Jan Vermeulen uit. „We zorgen voor mobiliteit door wegen begaanbaar te maken, blokkades weg te halen, bouwen te bruggen en mijnen op te sporen. Ook zorgen we voor contramobiliteit van de tegenstander, bijvoorbeeld door juist bruggen op te blazen of hindernissen op te werpen."

„Verder bouwen wij veilige onderkomens, slaan we waterpompen en zorgen we voor bescherming en camouflage. Maar wij zijn ook de specialisten als het gaat om chemische, biologische, radiologische en nucleaire dreigingen."

Dat Vermeulen in de 'wij'-vorm praat is niet voor niks. Hij was nog geen twintig jaar oud toen hij bij de genie kwam, en bleef daar tot hij op 21'n 55-ste met 'functioneel leeftijdsontslag' moest. „Ik wilde graag langer doorwerken, maar dat kon toen niet", legt de inmiddels 72-jarige Boschenaar uit. „Dir laat me niet los, en daarom werk ik hier nu als vrijwilliger."

Bevlogen vertelt Vermeulen al wandelend langs boten en bruggen het verhaal van 'zijn' genie. Ja,

▲ Mart (10) en zijn vader Ferry leggen aan bezoekers van het Geniemuseum uit welke rol de tamboer vroeger speelde. FOTO: ROEL VAN DER AA

dat de aandacht vaak meer uitgaat naar andere onderdelen van de krijgsmacht, steekt soms.

Enorme saamhorigheid

„Maar dat zorgt bij ons wel voor een enorme saamhorigheid. Wij doen zwaar werk onder moeilijke omstandigheden en dan heb je elkaar echt nodig. Het fundament daarvoor wordt al gelegd in de opleiding, waar flink gesjouwd moet worden. Een zwaar brugdeel met zes man verplaatsen lukt alleen als je het als groep doet. Die saamhorigheid zie je ook terug in de tradities die we hebben en die we in ere houden."

Het gevoel van trots vormt de rode draad door het verhaal. Verder valt het woord 'sodejful' een paar keer. Dat blijkt een echt genie-dingetje. „Een van onze tradities is het mineurslied", legt Vermeulen uit. „Daarin komt het woord meerdere keren voor. Als we dat lied zingen, spreken we dat ook echt met kracht uit."

Een andere traditie is een glaasje brandewijn, want dat hadden die harde werkers wel eens nodig. „Brandewijn hoort er nog steeds bij. In een glaasje zonder voetje. Want waar wij werken, staat nog geen tafel. Dus prikken we het glaasje gewoon in het zand."

Eens een genist, altijd een genist. En dat geldt echt niet alleen voor Vermeulen. Op het buitenterrein van het museum is een bij-

zondere gedenkhoek. Hier staan verschillende monumenten voor gesneuvelde genisten. In een apart vak liggen verse bloemen en een bergje as. „Mensen van de genie kunnen hier hun as laten uitstrooien. Zoals je ziet, is dat recent nog gebeurd. Daar is behoefte aan, en het is mooi dat dat hier kan."

Deze gedenkplaats is overigens geen onderdeel van het museum, maar hoort bij het regiment. Omdat het museum ook de thuisbasis is van het Regiment Genietroepen, lopen de zaken op deze plek een beetje door elkaar heen. „Alle officiële dingen rondom de genie spelen zich ook hier af", legt Vermeulen uit. „Daarom is de hal van het museum groot en leeg, zodat er veel mensen in kunnen. In mei zijn hier ook de festiviteiten rond het 275-jarig bestaan."

De keuken van Kamp Vught

Dat de genie hier aan de Lunettenlaan 'buis' is, voelt natuurlijk. Met de Van Breederodekazerne, de Lunettenkazerne en Nationaal Monument Kamp Vught als directe burens heeft dit deel van Vught een rijke militaire historie. In de barak waar nu het Geniemuseum gevestigd is, zat vroeger de keuken van Konzentrationslager Herzogenbusch, zoals Kamp Vught toen officieel heette. Aan de achterkant kijk je vanuit het museum uit op het grote veld waar de gevangenen

vroeger op appel moesten komen.

De stilte van dat veld vormt dit weekend een contrast met wat er aan de voorkant van het museum gebeurt. Daar is het een drukte van belang. Tussen al het uitoon-

Het werk van de genie laat me niet los, en daarom werk ik hier nu als vrijwilliger

— Jan Vermeulen, Geniemuseum

gestelde militaire materieel lopen niet alleen bezoekers, maar ook acteurs van vereniging Mars, die door het hele land historische militaire gebeurtenissen en tafereelen naspelen. Er staan tenten en er branden vuurtjes.

Ook Ferry Lodeweges en zijn 10-jarige zoon Mart uit Zwolle zijn erbij. Een paar keer per jaar gaan ze zo op pad. Mart is er mee opgegroeid, want op zijn eerste bivak was hij pas vier jaar oud. „Maar ik mag nu meer dingen doen", zegt hij glunderend. „Hout hakken, en trommelen. Dat was vroeger heel belangrijk. Met de trommel werden de opdrachten aan de troepen doorgegeven. Daardoor wisten ze hoe ze moesten lopen en wat ze moesten doen."

Het Bossche gezin Peeters heeft de collectie inmiddels bijna helemaal gezien. „Heel interessant, want veel dingen wisten we echt niet", zegt moeder Lindsay. Zoon-tje Luc zit inmiddels alweer buiten in een bunker. Of hij later ook bij de genie wil? „Weet weet!", lacht zijn moeder. „Eerst maar eens even een paar zwemdiploma's halen."

Bekijk alle foto's van het Museumweekend.

Scan hier →

SOLDIERS FIGHT ALZHEIMER

Tekst: redactie regimentmagazine GENIST en Tara Elizabeth - Foto's: JB Strijk

Marathon van Rotterdam

Soldiers Fight Alzheimer, een samengestelde groep van dertig medewerkers van het OTCGenie, vertegenwoordigde het Regiment Genietroepen tijdens de Marathon van Rotterdam. Zij liepen mee om de ziekte van Alzheimer onder de aandacht te brengen. Met hun paars-groene tenue liepen zij door de Rotterdamse straten om hun doel te kunnen bereiken; zoveel mogelijk geld inzamelen voor Stichting Alzheimer.

Vorbereiding

“Een marathon lopen is de eerste keer voor mij. Ik heb eigenlijk nog niet verder dan 33 kilometer gelopen. En dat was ook nog eens vijftien jaar geleden”, zegt Roel van der Vliet, commandant Instructiepeloton Civiele Techniek bij de PPS, als hij zijn tenuejasje aantrekt. Zijn collega Cynthia Van de Water knikt en zegt dat het ook voor haar de eerste keer is: “Maar we hebben als team veel samengelopen. We trainen samen, we lopen het samen en we vieren daarna samen de overwinning.” Ze doen het samen, met elkaar en voor elkaar.

Zaterdagochtend startte de voorbereidingen voor de genielopers. Een groep verzorgers verkenden per fiets de punten in Rotterdam waar ze de renners konden ondersteunen. Later op de avond werd er in het Postillion Convention Centre WTC een Pasta Party gehouden. Daar konden de hardlopers genieten van verschillende pastagerechten en

konden ze netwerken met andere (inter-)nationale mede-renners. Na de stadswandeling werd er een filmavond gehouden. ‘De Marathon’ werd afgespeeld op het tv-scherm in de lounge-ruimte van de Van Ghentkazerne. Saamhorigheid en volharding stond ook in deze film centraal.

De dag zelf

“Ben je zenuwachtig?”, vraagt een loper aan een ander. De bevroegde schudt zijn hoofd. “Nog niet, maar dat zal vast nog wel opkomen”, reageert hij terug. De hardlopers van het regiment zitten op de vroege zondagochtend verspreid aan de ontbijttafel hun krachtvoer klaar te maken. De een nog slaperig en rustig, de ander stuitend en actief. Arnold (Nol) van Uden, organisator van Soldiers Fight Alzheimer, riep iedereen bijeen en gaf alle deelnemers een peptalk. De hardlopers namen afscheid van de verzorgers en vertrokken naar de startplaats van de Marathon.

10 kilometer

De eerste lopers van de kwartmarathon trotseerden het Rotterdamse parcours van 10 kilometer. Vier van onze medewerkers presteerden het om binnen een tijd van ongeveer een uur te finish te bereiken. Felicitaties aan Manon van Ooijen, Colin Metten, Cynthia Van de Water en Petra Doorn!

42,195 kilometer

In de tussentijd waren ook de marathon-

renners van de 42 kilometer begonnen aan hun grote uitdaging. Na 2 uur, 3 minuten en 48 seconden kwam de overall-winnaar over de meet.

Maarten de Laat, stafmedewerker logistiek, arbo en milieu haalde bij Soldiers Fight Alzheimer de snelste tijd. Hij kwam binnen na 2 uur, 55 minuten en 33 seconden; een indrukwekkende tijd. Dennis de Jong, reservist bij het Regiment Genietroepen, liep daarna de finishlijn over met een tijd van 3 uur, 33 minuten en 30 seconden. De andere ‘soldiers’ volgden elkaar kort op; Bart Adema behaalde een tijd van 3:45:12, Bram van Elderen 3:47:05, Jan Verhoeff 3:50:25, Sander Booij 3:51:20, Rael Dudink 3:52:02, Pepijn van den Hoek 3:56:08, Michel van Broekhoven 3:56:32, Falco Rakels 4:02:25, Jens Baijens 4:05:54, Arnold van Uden 4:08:36, Erik Sprangers 4:12:33, Laurens van Uden 4:26:11, Roel van der Vliet 4:56:19 en Gerard Colijn 4:56:20.

Grote prestatie

Toen alle genisten over de finishlijn waren kwam regimentsadjutant Pim van Gorp langs om de hardlopers te feliciteren. Dit werd uiteraard op traditionele wijze gevierd met het Mineurslied en een glaasje brandewijn.

Soldiers Fight Alzheimer liep in totaal een bedrag van €12.358 bij elkaar. Dit bedrag is tijdens de Wapendag overhandigd aan Stichting Alzheimer.

VFKG OP DE MAGERE BRUG

Tekst: redactie regimentsmagazine GENIST en het VFKG - Foto's: Cees Ringelberg

Bij de marine moet je zijn

Vrijdag 5 mei 2023 was de hoofdstad onze bestemming. Door iedereen van ons werd zeker weten de weersverwachting al dagenlang gevolgd. Het kon immers natten of drogen. Gelukkig lieten de weersverwachtingen per uur op 5 mei al een aantal uren vooraf zien dat het, rond het tijdstip dat wij moesten optreden, droog zou moeten zijn; en ook zou blijven met zelfs een zonnetje erbij! Rond 13.00 uur kwam er een whatsappje via VFKG-totaal van onze orkestmanager dat de parka thuis gelaten kon worden. Lekker.

Vanaf 15.30 uur arriveerden de eerste muzikale genisten al op het MEA (Marine Etablissement Amsterdam), om na aanmelding bij de wacht door te kunnen rijden naar gebouw 30 (KEK), alwaar we ons in de grote kantineruimte konden omkleden. Uiteraard was onze nieuwe hoffotograaf Cees Ringelberg al druk aan het fotograferen.

Rond 16.50 dook iedereen spreekwoordelijk onder de tafels, omdat men dacht dat het "luchtalarm" afging. Gelukkig bleef het zoos alarm en het was het natuurlijke het onvermijdbare en overvloedige stemgeluid van overste Ruud (who else) die enkele keren meer dan lustkeels overig: "Bawar over vijf bij de bussen!". U kent het plichtbesef der Genisten en kwam meteen het gehele korps in actie! Kledingzakken werden opengeritst, driflig omgekleeft, instrumenten uitgepakt en de 2 verschillende

Op naar de Magere Brug

Tegen 17.50 uur kwamen we via een noodzakelijke omweg aan op de Weesperstraat, en in de Nieuwe Kerkstraat stelden we ons op in een marsformatie van vijf breed. Het paste echt allemaal maar nèt, en daarmee stond de straat vol met muzikale genisten. Op tamboursmarsen marcheerden we door naar de hoek van de Amstel. Het orkest van de luchtmacht was daar nog aan het repeteren en dus werd door velen van ons het *We'll meet again* meegezongen. Om 18.00 uur werden de afzetlinten door de politie weggehaald, en nadat we ons aan de oostkant op de Magere Brug hadden geformeerd, openden we met de eerste mars uit het straatboekje en speelden we alles op volgorde door. Onze tambour-maître Corné gaf na een aantal nummers aan dat we ons naar de westkant van de brug moesten begeven en tevens van boekje moesten wisselen. Dus werden de taptoeboekjes van achter koppelriemen, vanuit binnenzakken, vanonder de armen, vanaf de grond en van nog meer veel meer plaatsen tevoorschijn gegooid.

Ook Feyenoorders hadden plezier

We vervolgden ons miniconcert in concertopstelling en zo klonk ook het *Iedereen is van de wereld* mooi over de Amstel; een feest der herkenning aan een van de voorgaande edities van het Concert op de Amstel met Thé Lau. Natuurlijk hadden de Feyenoordfans onder ons er stiekem schik in dat even later het *You'll*

never walk alone over de Amstel klonk. Onze taptoeshowmuziek gaf een prachtige weerklank tegen de oude gevels langs de Amstel. Als afsluiter speelden we, hoe kan het ook anders, onze regimentsmars met het Mineurslied, wat direct de aandacht trok van alle aanwezigen. De toeschouwers waren aangenaam verrast was door het tweestemmig gezang en het luide 'Sodeju!'

Statiefoto's

Onze fotograaf Cees Ringelberg maakte voorafgaand aan de afmars nog de nodige statiefoto's, welke we als VFKG voor promotionele doeleinden kunnen gaan gebruiken. Na deze mini fotoshoot kregen we een glaasje brandewijn en zongen we samen met onze regimentsadjutant Pim van Gorp nogmaals (a capella) het Mineurslied. Vanaf de bootjes en de kades werd er volop gefotografeerd en gefilmd, en merkte je aan het applaus en de vrolijke reacties dat deze genietraditie door het publiek enorm gewaardeerd werd. Sodeju!

<https://tinyurl.com/3h8uv22c>

275 JAAR GESCHIEDENIS

Tekst: redactie regimentsmagazine GENIST - Foto's: redactie, Van Es, Janissen

Op de keper beschouwd

Geen droge opsomming van harde feiten, maar een goed geregisseerd verhaal dat de lezer (diep) raakt. In het voorwoord spreekt onze regimentscommandant, kolonel Bas van den Berg, zijn dank uit. Natuurlijk aan het Nederlandse Instituut voor Militaire Historie, aan de voorzitter van de Sectie Geschiedschrijving Genie kolonel b.d. Jos Overman en aan alle meelezers voor hun kritische noten en adviezen. In het oog springend en treffend is de laatste zin van zijn dankwoord: "Tot slot dank ik alle genisten die Nederland en zijn krijgsmacht hebben gediend en, op de keper beschouwd, het fundament hebben gestort voor onze regimentsgeschiedenis."

Veelzeggende achterflap

De genie. Onmiskenbaar het meest veelzijdige onderdeel van de krijgsmacht. Genisten banen de weg voor andere eenheden, stellen alles in het werk om de vijand te stuiten en zorgen waar ook ter wereld voor veilig onderdak. Vakkennis en een breed arsenaal aan materieel maken dat mogelijk, maar het vooral mensenwerk. Van mineurs en sappeurs tot pontonniers en duikers. Bij de genietroepen is iedereen een specialist. Iedere genist is cruciaal en dus een essentiële schakel in het geheel. Het Regiment Genietroepen viert zijn 275-jarige jubileum. *SODEJU!* duikt in het verleden en vertelt een verhaal van de ondergrondse mijnenoorlog in Maastricht, de belangrijke rol van genisten

tijdens de veldtochten onder Napoleon, de militaire uitvindingen en innovaties in de 19e eeuw, het dappere optreden in mei 1940, de uitputtende strijd in Indonesië, de dienstplicht tijdens de Koude Oorlog en het operationele geniewerk in de ere divisie: de inzet in voormalig Joegoslavië, in Irak en in Afghanistan. Niet vergeten wordt de veelvuldige inzet van genisten bij humanitaire rampen, vluchtelingencrisis en nationale operaties. *SODEJU!* toont in woord en beeld de geschiedenis van het regiment Genietroepen; in al haar facetten.

Betweter of goed geïnformeerd?

Veel zaken weet je al, bij een deel van

de geschiedenis was je persoonlijk betrokken en andere dingen heb je geleerd of van horen zeggen. Toch gaat er niks boven een gedegen naslagwerk waaruit je overtuigd zult preken. Ontbreekt ergens de context, is een verhaal of een artikel onvolledig, of vertelt iemand kletspraat? Jij kunt na het lezen van *SODEJU!* alles aan.

Schroom niet het boek te krijgen (sommige eenheden hebben het boek al voor hun personeel gekocht), of het zelf te kopen bij het Geniemuseum te Vught. € 27,50 is niet niks, maar daarvoor heb dan je wel een (geschiedenis)boek waar je al die tijd al deel van uitmaakt.

EERSTE FAMILIEDAG VUGHT

Tekst: redactie regimentmagazine GENIST en majoor Cynthia van de Water, projo - Foto's: diverse fotografen

Op zaterdag 13 mei 2023 hebben militairen en burgermedewerkers van de genie, samen met hun familie en vrienden, het 275-jarig jubileum van het Regiment Genietroepen gevierd. Dit tijdens de *Familiedag 2023*, welke werd gehouden op de Van Brederodekazerne en de Lunettenkazerne te Vught.

“Als projectofficier was het een uitdaging om samen met mijn werkgroepleden, in een zeer korte tijd, zonder draaiboek en met zeer beperkte randvoorwaarden deze dag te organiseren. Veerkracht en flexibiliteit stonden tijdens de organisatie centraal; het was immers de eerste keer. Nauwe samenwerking met de projectofficier van de Wapendag, de logistiek, het servicepunt, Paresto en de DBBO heeft deze imposante dag mede mogelijk gemaakt,” aldus Cynthia van de Water, projectofficier Familiedag 2023.

“Trots kijk ik terug op het enthousiasme en de passie waarmee vrijwilligers, burgermedewerkers en militairen van het OTCGenie en de LO&Sportorganisatie een breed scala aan geniegerelateerde (doe)activiteiten op de dag zelf hebben verzorgd en begeleid. Trotse ouders en blije (klein)kinderen hebben op deze zonovergoten dag een kijkje kunnen nemen in het werkveld van hun relatie, mede door het werk zelf te verrichten. Timmeren, lassen, een shovel of kraan bedienen, voorwerpen zoeken met een metaaldetector, klimmen, camoufleren, een wapen vasthouden, rijden in histori-

sche voertuigen, tin gieten of luisteren naar de bigband *Reünistenorkest der Genie* en het *Vrijwillig Fanfarekorps der Genie*; alles onder het genot van een drankje en een frietje met een lekkere snack. Lovende reacties tijdens en na afloop van deze eerste familiedag maakten de geïnvesteerde tijd en moeite meer dan waard. Sodeju!”

<https://tinyurl.com/bdxx72bw>

DE GENIE IN 275 WOORDEN, door oud-krijgsmachtadjutant adjudant der mariniers b.d. Rob Haastrecht

Om het Korps Mariniers hangt een soort van mist. Wat doen e nou precies, itten jullie op een boot? Dat hoor ik mijn hele carrière al.

Om de genie hangt ook een soort van mist, e ik als buitenstaander. De genie is vooral ichtbaar bij het opbouwen van de kampementen tijdens missies en grote oefeningen. De bouwvallers van het leger met vuile handen en modderige schoenen, en natuurlijk een baard en dan ware shag rokend? Een redelijk gesloten cultuur met eigen gebruiken en gewoontes. Dat ou mijn eerste ingeving jaren geleden ijn geweest. O ja, en Sodeju! ou ik er ook nog wel uitkrijgen. Hoe anders is dat nu. De genie is de *force multiplier* van de krijgsmacht, bestaande uit professionals en vakmensen.

Wat mij aanspreekt is de enorme verbondenheid in jullie eenheid; genisten kennen elkaar over het algemeen allemaal en het is een bepaald tpe mens. Een die egt waar het op staat, doet wat hij/ ij egt, en misschien wel de belangrijkste eigenschap: als je de genist in de ogen kijkt dan weet je dat het goed komt!

Op veteranendag maakte ik het weer mee. Zodra het detachement genietroepen in aantocht is gaat er een golf van geroe emoes over de tribune, het roept bij mensen een speciaal gevoel op; elfs bij mij als geboren en getogen marinier. Om je heen beginnen spontaan mensen mee te ingen met het Mineurslied.

Jullie hebben een fantastisch track record als het gaat om in et bij missies en in et van Nederlandse militairen. Terwijl ik in Afghanistan in de bushmaster at, maakten jullie aan de voorkant de weg vrij. Dank daarvoor, en ik wens jullie al het beste voor de toekomst.

WAPENDAG 2023

Tekst: redactie regimentsmagazine GENIST - Foto's: diverse fotografen

De aanloop vanuit 2022

Eerste luitenant b.d. HansPeter Kleian, projectleider Wapendag 2023: "Op het eind van de Wapendag 2022 stonden de huidige chef-staf, mijn dochter en ik te brainstormen over de viering van 275 jaar Regiment Genietroepen. We kwamen tot de conclusie dat dit ook anders kon; en als je dit roept, dan ben je er ook van. Nog voor dat er uitgesproken was wie wat moest gaan doen had de feestcommissie al op de website gezet dat de Van Brederodekazerne op 15 mei omgetoverd zou worden tot een mega festivalterrein ... en was ik aangewezen als projo. Dat en vrij denken was dus het uitgangspunt. Wat moest er dan veranderen? De ceremonie niet, die wordt al jaren zeer goed en respectvol uitgevoerd. De bar meer centraal in de tent? Misschien een biereiland midden in het feestgedruis? Een steengoede band op een echt podium, i.p.v. in een trailer (het was immers al lang geleden dat de politie aan de poort stond i.v.m. geluidsoverlast)? Misschien de muzikale omlijsting overdag aanpassen aan de doelgroep d.m.v. een DJ? Iedereen die is geweest weet dat alle vragen ingevuld zijn, en meer! Door een groot deel van de organisatie samen met Paresto te doen, wat een perfecte keuze bleek te zijn, konden we als projectgroep een gigantisch gratis foodtruckfestival leveren i.p.v. de gebruikelijke nasimaaltijd. Al met al flinke veranderingen t.o.v. het bestaande draaiboek. Als projectgroep kijken we terug op een geweldig mooie dag en feest-

avond en menen we dat deze opzet voor herhaling vatbaar is. Ik wens de volgende projo veel succes en creativiteit toe, aangezien ik dit jaar Defensie heb verlaten. Het gaat u allen goed, Sodeju!"

De ceremonie, het bijzonder appèl

"Zeer geachte genodigden, dames en heren, actieve en postactieve leden van het Regiment Genietroepen. Ik heet u allen van harte welkom, hier op de Van Brederodekazerne in Vught, bij de viering van de 275ste verjaardag van ons regiment." Zo begon kolonel Bas van den Berg zijn speech. Naast een bijzonder welkom aan de nabestaanden van ons ontvallen regimentsleden, dragers van dapperheidsonderscheidingen, vrijwilligers, dragers van regimentswaarderingen, afgevaardigden van de Gemeente Vught en van de EODD, de NLDA, de Regionale Opleidingscentra, Rijkswaterstaat en de burens van de kazerne, was er ook een speciaal welkom aan buitenlandse partners uit België, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk. In dat welkom zette de kolonel heel scherp het belang van hun aanwezigheid neer: "*The importance of international cooperation is evident. One nation is no longer able to cope with modern conflicts. International cooperation and finally international integration is a necessity.*"

In een bevlogen toespraak stond de rc stil bij de historie, de traditie, de kracht en de noodzaak van de genie als wapen binnen de krijgsmacht.

De overgang naar het actief herdenken bij het Geniemonument en de stoel met helm, twee laarzen en het regimentsboek, het spelen van het signaal Taptoe, het Signaal voorwaarts en de kranslegging liet de kolonel aan dominee majoor Petra Doorn. Vaak zijn speeches lang, dik en breed, maar de dominee 'met goudgehelmdede knopen' wist al die clichés te doorbreken. In een toespraak over herinneringen en kracht, die recht in alle harten landde, wist zij de toon voor de dag neer te zetten. "Vandaag hoeven we deze persoonlijke verhalen niet in stilte te dragen, maar mogen we ze uit onze rugzak trekken en delen met elkaar. Sta maar eens stil bij wie er belangrijk voor je zijn en zijn geweest. Sta nog maar eens stil bij de ervaringen die je al een jaar, of 10 jaar of misschien wel 20 jaar met je meedraagt. Herinneringen die een lach op je gezicht brengen. Herinneringen die geworden zijn tot sterke verhalen, maar ook herinneringen die je misschien moeilijk met anderen deelt. Vandaag mogen die herinneringen er zijn, want we zijn onder elkaar. Hier zijn we met mensen die hetzelfde hebben

gezien en meegemaakt. Wanneer wij hier als geniefamilie bij elkaar zijn en elkaar met plezier weer begroeten, dan kunnen we dat niet doen zonder ook te denken aan onze kameraden die we zijn kwijtgeraakt. Onze kameraden die het leven lieten op uitzending of daarna. Als wij hen vergeten, dan verliest het regiment haar betekenis."

<https://tinyurl.com/yckzbrhy>

Daarna kon het alleen maar beter

Naast de gebruikelijke route via het uitreiken van regimentswaarderingen en het samen zingen van Het Mineurslied was er dit keer ook aandacht voor de nieuwe mace voor de tambour-maître van het tamboerskorps van de VFKG. Hij kreeg uit handen van generaal-majoor b.d. Koos de Vos een speciaal voor de tambour-maître gemaakt exemplaar.

Maar er was ook aandacht voor het door het NIMH geschreven herinneringsboek *SODEJU!* Het eerste exemplaar ging naar de voorzitter van de Traditiecommissie KL, professor en Brigadegeneraal Paul Ducheine. "Ik heb hier nog twee boeken liggen. Allebei met een post-it op bladzijde 79. Vanaf deze bladzijde wordt de oprichting in 1874 van de Militaire Telegraafdienst binnen het Regiment Genietroepen beschreven. En in 1949 is deze eenheid als Wapen van de Verbindingsdienst zelfstandig verdergegaan. Ik ben

blij dat ik de rc en de ra van de verbindingstroepen een exemplaar van *SODEJU!* mag overhandigen."

"Overigens heb ik nog twee boeken liggen met een post-it op bladzijde 84, maar helaas kon Commandant Luchtsrijdkrachten vandaag niet aanwezig zijn; hij krijgt het boek op een ander moment!" aldus onze eindbaas.

Met die ludieke zin werd iedereen nogmaals ingewreven wie we zijn, wat we doen en waar we voor staan. Samen banen we de weg. Sodeju!

<https://tinyurl.com/3pcwjvap>

En het werd nog beter

Zoals projo HansPeter Kleian al schetste waren alle ingrediënten aanwezig. Na de lunch op het festivalterrein barstte het middagprogramma in alle hevigheid los en mixten de aanwezigen stevige sportprestaties met onverwachte herenigingen, een reünie vol herbelevingen van trauma's door het drinken van Ratzeputz met het in ontvangstnemen van de Herinneringsspelde Genie, en de wedstrijd MGB-bouwen met de uitreiking van de gigantische bekers voor het sporten.

Hoogtepunt(en)

De belofte over het foodtruckfestival werd ten volle ingelost. In het begin stonden er even wat rijen, ongetwijfeld omdat het superlekker en gratis was, maar na een halfuur 'stevig kaaien' en 'gezichten vullen' was het bij elke foodtruck nog lang goed, gezellig en gastvrij genieten. Niemand is ook maar iets tekortgekomen! Stapels kartonnen bakjes torende hoog boven de palletafels uit, en bij de eerste klanken van de band vlogen de (deels gevulde) treetjes en bekers ver boven de feesttent uit. Wat er op of rond 15 februari 2024 ter wereld komt blijft nog een vraag, dat het volgend jaar weer een dik feest is een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid.

Het was nog lang onrustig. Sodeju!

SUNSET MARCH

Tekst: redactie regimentsmagazine GENIST en kapitein b.d. Jan Wolterink - Foto's: VVRG en Jaleesa Freelance fotografie

Het ontstaan

De *Sunset March* is sinds 19 oktober 2014 een dagelijks eerbetoon aan geallieerde militairen die gevochten hebben voor de vrijheid van Nederland. In Nijmegen, vlakbij het deel van de Waal waar op 20 september 1944 Amerikaanse militairen tijdens Operatie Market Garden de Waal zijn overgestoken, en waarbij toen 48 geallieerde militairen zijn omgekomen, is een nieuwe stadsbrug gebouwd: *De Oversteek*. De verlichting van deze nieuwe brug is heel speciaal. Er staan 48 paren lichtmasten op de brug. Rond het tijdstip van zonsondergang worden deze lichtmasten, paar voor paar, na elkaar ontstoken, en wel in het tempo van een trage mars. Iedere avond, als het eerste paar lichtmasten wordt ontstoken, loopt een veteraan de *Sunset March* mee in het tempo waarin de lichten aangaan. Op 24 december 2020 is de *Sunset March* opgenomen in de lijst Immaterieel Erfgoed.

Van 14 naar 15 mei

In 2021 liep de Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VVRG) voor het eerste keer deze *march*; toen op 14 mei, op de verjaardag van de VVRG. Na die eerste keer is in overleg met de regimentsadjutant besloten om de *Sunset March* jaarlijks op 15 mei, de verjaardag van het Regiment Genietroepen, op het programma te zetten, en daar dan met een detachement genisten aan deel te nemen. De VVRG neemt daarvoor steeds de organisatie voor haar rekening.

Indrukwekkend samenzijn

Zonsondergang 15 mei 2023. In Vught is de Wapendag ter gelegenheid van het 275-jarig bestaan van ons regiment nog in volle gang, als wij met het detachement staan te wachten op *De Oversteek* in Nijmegen; het startpunt van de *Sunset March*. Op het tijdstip 'zonsondergang' gaat in de wijde omgeving de straatverlichting aan, met uitzondering van de lichtmasten op de brug. Op het moment dat daarvan de verlichting aangaat, starten we onze march. In het tempo van het paar voor paar ontsteken van de lichtmasten lopen we over de brug. Onderweg worden we door passanten respectvol gadeslagen.

A march to remember

Stil naast elkaar lopend, met voorop twee sappeurs in vol ornaat die de weg banen, geeft het een heel bijzonder gevoel. Ondanks het feit dat de 'mars' slechts 10 tot 15 minuten duurt is het een moment om nooit te vergeten. De gedachte dat vrijheid niet vanzelfsprekend is, en dat tijdens de Tweede Wereldoorlog op deze plek 48 geallieerde militairen hun leven lieten voor onze vrijheid, doet ook iets met het eigen besef. Aan het eind van de mars, nadat het 48ste paar lichtmasten is ontstoken, dalen we via de trap aan af naar het monument op de Oosterhoutsedijk. In het bijzijn van de twee sappeurs en doedelzakspeler kapitein b.d. Jan Pit, leggen we als genieveteranen een bloemstuk.

Mineurslied

Kapitein der Genie b.d. Jan Pit speelt als piper bij de *Dutch Military Pipes & Drums The Falcon Guards*. Uniek is het feit dat Jan, als enige piper, het *Mineurslied* in zijn repertoire heeft, en dat hij dit na de kranslegging ten gehore brengt. Luidkeelser dan luidkeels zingen we met hem mee. Al met al een korte, maar (steeds) weer zeer indrukwekkende mars.

Donatie

Stichting *Sunset March*, die voor de dagelijkse organisatie en kosten voornamelijk afhankelijk is van donaties, heeft in 2021 uit handen van het bestuur van de VVRG een cheque ter waarde van €480,00 in ontvangst mogen nemen. Zo steunen onze genieveteranen het in ere houden van de 48 gesneuvelde Amerikanen niet allen te voet.

Sponsor **GRATIS** ons Regiment Genietroepen.

Laat voortaan jouw internetaankopen via **SponsorKliks** lopen.

DE TIEN GENIEBIEREN

Tekst: redactie regimentsmagazine GENIST en adjudant b.d. Frans Schiltman – Foto's: Strijder, Regiment Genietroepen

Algemeen

Het Regiment Genietroepen viert haar 275-jarig bestaan en dat is reden genoeg om een feestje te b(r)ouwen; want wat is een feest zonder een goed biertje? Tien unieke bieren, speciaal gebrouwen voor ons regiment. Proef de Marketenster, de Mineur, de Sappeur, de Fortificant, de Torpedist, de Pontonnier, de Ontsmetter, de Genist en de Genieveteraan, en voor de meest complete afdrank: de Special edition SODEJU.

GENIST, Frisse saison

'De alleskunner van het leger'
Alcohol 7% Vol. Aroma's van witte wijn. Lichtgekleurd zomerbier met champagnegevoel door de mooie bubbels.

GENIEVETERAAN, Dubbel

'Eervol, moedig, gedreven'
Alcohol 6% Vol. Aroma's van gedroogd fruit en karamel. Zachte mousterige maak en een kruidige afdrank.

MARKETENTSTER, Amber

'Moeder de wasvrouw'
Alcohol 6% Vol. Aroma van geroosterde mout. Subtiële & zoete smaak.

TORPEDIST, Witbier

'De genist onder water'
Alcohol 6% Vol. Aroma's van citrusfruit. Frisse smaak.

FORTIFICANT, Quadrupel

'Gemaectt ende gesterckt'
Alcohol 9% Vol. Een zwaar en donker

bier. Complete smaak met een zoete nasmaak van gedroogd fruit.

SAPPEUR, Tripel

'Voorop in elke strijd'
Alcohol 8% Vol. Aroma van fruitige hoppen. Stevige en kruidige smaak.

MINEUR, Blond

'Met de mineur door de sterkste muren'
Alcohol 6% Vol. Kruidige aroma's en fruitige aroma's. Frisse smaak.

ONTSMETTER, Zwaar blond

'Vechtend tegen de onzichtbare vijand'
Alcohol 9% Vol. Gerstemout, gist, rietsuiker en hop. Hoe meer je hiervan drinkt, hoe onzichtbaarder de vijand wordt.

PONTONNIER, Weizen

'Brute bruggenbouwers.'
Alcohol 5% Vol. Traditioneel troebel

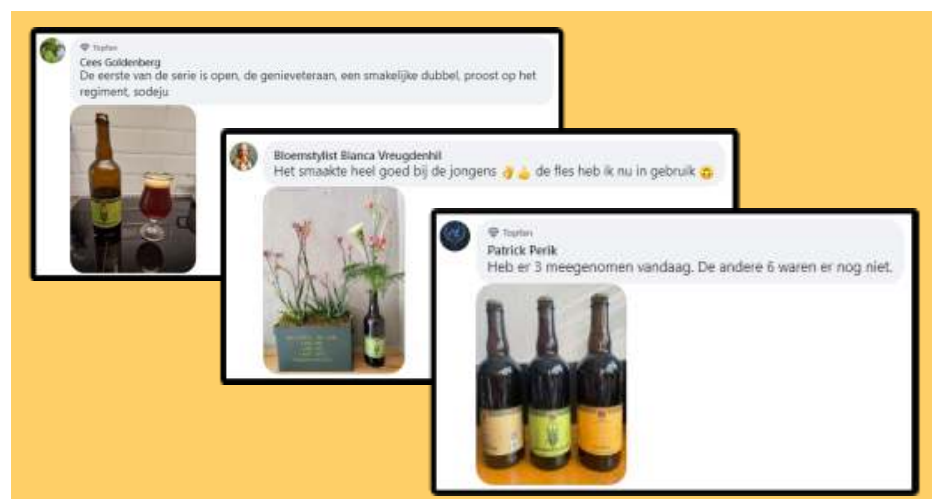
tarwebier. Heerlijke frisse smaak met een hint van banaan.

SODEJU, Special edition

'Brandewijn infused'
Alcohol 10% Vol. Zeer complex bier dat gevaarlijk makkelijk drinkt. Krachtige smaak met een stevige punch.

Verkrijgbaar in het Geniemuseum, zolang de voorraad strekt. Meer info: 088 956 96 09 (dida t/m doda).

EXPOSITIE IN HET NMM

Tekst: redactie regimentsmagazine GENIST - Foto's: JB Strijk en Frank Wilsens

Nationaal Militair Museum (NMM)

Als deel van de viering van ons Jubeljaar, ter gelegenheid van de 275ste verjaardag van ons regiment, heeft het NMM te Soesterberg een expositie over geniebruggen ingericht onder de naam *Bruggenbouwers; 275 jaar Regiment Genietroepen*. Wist u dat het prijswinnende en iconische dak van het nieuwe NMM op de baileybrug is gebaseerd, en is ontworpen door architect en reserve-majoor van het Wapen der Genie, Dick van Wageningen? Hij raakte geïnspireerd door bailey en werd geniereservist bij 1 NL CMI Co (1 NL Civiel en Militair Interactie Commando).

De weg banen

Geniebruggen zijn al sinds eeuwen een bekend fenomeen. Niet alleen bij genisten, de bouwers ervan, maar ook bij ander wapens en dienstvakken ... en burgers. Wie is er niet groot mee geworden. Ze lagen er tot lang na de Tweede Wereldoorlog en elk jaar tijdens de 4Daagse lopen tienduizenden mensen over de drijvende brug bij Cuijk. We banen er letterlijk de weg mee! Algemeen directeur - Bestuurder van het de Stichting Koninklijke Defensiemusea, tevens vestigingsmanager van het NMM, John Sijmonsbergen, refereerde daar in zijn speech aan. In 1810 werden de Nederlandse mineurs, de sappeurs en de pontonniers door Napoleon bij de Franse Grande Armée ingelijfd. In 1812 trokken honderden Nederlandse pontonniers met de Franse keizer op naar

Moskou. Napoleons veldtocht in Rusland eindigde echter in een dramatische aftocht. Op de vlucht voor het Russische leger bouwden de Nederlandse pontonniers onder levensgevaarlijke omstandigheden en binnen 3 dagen 2 houten bruggen over de ijskoude Berezina. Een groot deel van het Franse leger kon daarover ontsnappen, maar de verliezen aan de Berezina waren schrikbarend. De grootvader van John Sijmonsbergen, Johannes Sijmonsbergen, destijds ingedeeld als Nederlandse Garde Grenadier te voet in het leger van Naoleon, wist de oversteek niet meer te maken en stierf voor de verdediging van de oostelijke oever van de Berezina. 40 van zijn 800 collega-grenadiers wisten de oversteek wel te maken. Kapitein George Diederich Benthien, commandant van de Nederlandse pontonniers, verloor nagenoeg al zijn manschappen bij de bouw en overtocht, en keerde uiteindelijk met slechts acht pontonniers terug in Nederland. Het imponerende schilderij van die brugslag over de Berezina hangt in het hoofgebouw van het NMM. Sodeju!

Opening van de expositie

In het bijzijn van een aantal genodigden werd 15 juni jl. de (foto-)expositie *Bruggenbouwers; 275 jaar Regiment Genietroepen* op genieuwaardige wijze geopend. C-LAS, de luitenant-generaal der Genie Martin Wijnen baande letterlijk de weg voor alle komende bezoekers (zie foto, red.). Hij deed dit met de bijl van de-in-vol-ornaat-aanwezige-sappeur.

De expositie

Naast een heuse baileybrug, die als het ware 'klaarligt om elk moment met de Caterpillar D4 doorgerold te worden', bestaat de (deels) foto-expositie uit 12 soorten brugslag uit de achter ons liggende jaren. Kolonel b.d. Burg Valk, projectofficier viering 275 jaar Regiment Genietroepen zei daarover: "Aanvankelijk was de expositie veel ruimer gepland; als een heuse geniewandeling achter de arena door, voor het hoofdgebouw langs en over de taxibaan terug, maar onder andere de Oorlog in Oekraïne gooide roet in het eten. Zo konden we geen MGB op niet-militair terrein bouwen, omdat dat MGB in het licht van die oorlog thans permanent toezicht behoeft."

In de kerstvakantie naar het NMM

De expositie *Bruggenbouwers; 275 jaar Regiment Genietroepen* loopt nog tot 31 december 2023. Ben je in het bezit van een Defensie- of Veteranenpas, een Museumjaarkaart of een VriendenLoterij VIP-kaart, ben je vriend van het NMM of onder de 3 jaar, dan is de toegang geheel gratis.

<https://tinyurl.com/58dfvxab>

NATIONALE VETERANENDAG

Tekst: redactie regimentmagazine GENIST - Foto's: korporaal I b.d. Plaatsman

Sowieso een zeldzame mix

In de voorgaande edities van Nationale Veteranendag bracht de Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VVRG) steevast een flink detachement op de mat. In getal, in uitstraling en niet in de minste plaats in waarneembaar volume. Genisten die onder de vlag van de VVRG deelnemen aan het defilé zijn er altijd van verzekerd 'gezien' te worden. Een eigen fanfarekorps, bielemannen, marketentsters, een of meerdere voertuigen, actief dienende veteranen en veteranen b.d., en daarenboven de enige club die tijdens het defilé het lef toont Zijne Majesteit al zingend te begroeten. Kortom, een altijd zeldzame mix op een zo bijzondere dag.

Groot, groter, grootst!

Al vroeg in het Jubeljaar 275 jaar Regiment Genietroepen kwam de eerste oproep om dit jaar alle voorgaande jaren te overtreffen. Doel: minimaal 275 genieveteranen in het VVRG-detachement. Werkelijk alles werd uit de kast getrokken en dat wat kon lopen of rollen werd gemobiliseerd. De stapel T-shirts van de VVRG, voor veteranen die voor het eerst meeliepen, was nog nooit zo hoog geweest. Verschillende genisten die ook wel eens in een ander detachement lopen, bijvoorbeeld het Libanon-detachement, kozen er dit Jubeljaar bewust voor om bij de VVRG aan te sluiten. Schrik niet, maar liefst 322 genisten en militairen die bij de genie dienen of geëdiend hebben liepen mee met de VVRG.

Achter de fanfare volgden in totaal negen afdelingen, met in het midden van die stoet een Scania kipper. Groot, groter, grootst.

Niet normaal

Tijdens het defilé was het bij het links of rechts afslaan al een beetje te zien, maar bij terugkomst op het Malieveld werd het de deelnemers pas echt duidelijk. Toen het voorste deel van het VVRG-detachement bij het hoofdpodium naar links draaide, kwamen de laatste genisten net onder de boog het Malieveld opgelopen; echt ongekend!

11 Pantsergeniebataljon

Het bataljon gaf ruimschoots invulling aan de oproep om veteranen in actieve dienst deel te laten nemen. Naast een gewapende afdeling in GVT (zie foto bij binnenkomst op het Malieveld), liep er ook een afdeling van 11 Pagnbat mee in DT (op de foto achter de veteranen in rolstoel). Zelfs de commandanten van de andere afdelingen van het VVRG-detachement waren afkomstig van 11 Pagnbat; onder hen een admeur en een verbindelaar, wat eens te meer de verbondenheid van ons regiment bekrachtigde.

Overstemmen

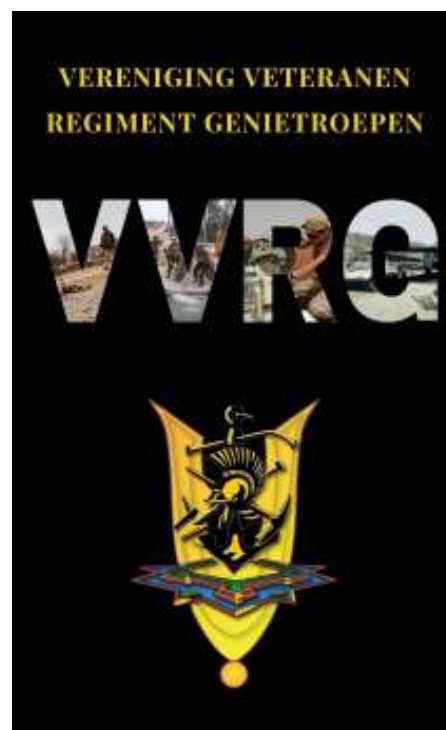
Om 15.15 uur volgden de welbekende toespraak van de regimentscommandant en het in gereedheid brengen van het gelegenheidskoor door de regimentsadjutant. Op een instant-podium, een palletbox met daarop een ingeklap-

te tafel, werd iedereen bedankt. De band probeerde dat nog met luide muziek te dwarsbomen, maar na het aftellen voor het Mineurslied waren al hun kansen verkeken; een gemiddelde genist laat zich niet kennen of temmen, laat staan 322 genieveteranen met een droge keel en glas brandewijn in de hand.

Dank

Beste VVRG en jullie vrijwilligers, namens alle deelnemers van het detachement een welgemeend Sodeju!

Op naar het bestendigen van dat wat we dit jaar op de mat hebben gebracht.

MINISTERIEEL BEZOEK

Tekst: redactie regimentsmagazine GENIST en Dani IlGeurts - Foto's: minister van Defensie en Ruud ter Linde

Flitsbezoek

Op woensdagmiddag 5 juli vereerde minister van Defensie Kaja Ollongren het 275 jaar jonge Regiment Genietroepen met een bezoek. De minister was te gast bij het OTCGenie op de Van Brederodekazerne en de Lunettenkazerne te Vught.

Veel indrukken

De minister kwam naar Vught om met eigen ogen te zien waar het oudste regiment van de landmacht dagelijks mee bezig is, en dientengevolge werden er veel indrukken opgedaan. Om de minister een zo helder mogelijk beeld te geven presenteerden de verschillende opleidingsrichtingen van het OTCGenie zich aan de minister. Zo kreeg zij uitleg over *Combat Support Engineering*, *Force Support Engineering* en over het Kenniscentrum Genie.

Tradities

Vanzelfsprekend was er ook aandacht voor de rijke genietradities en werd het Mineurslied gezongen en het glaasje brandewijn gedronken.

Banen van de weg

De genie baant de weg en de minister van Defensie zag dat letterlijk en figuurlijk terug tijdens haar bezoek. Met behulp van de Leguaan werd voor haar ogen een tankbrug gelegd, en bij de lichtgewicht loopbrug Mamba was het letterlijk 'handjes aan de brug' voor de minister. Ook op het gebied van innova-

ties en bij civiel-militaire samenwerking loopt de genie steevast voorop, waarmee het wapen letterlijk de weg baant voor de krijgsmacht. Tijdens het bliksembezoek kreeg de minister een goede inzicht in de werk- en denkwijze van de genie.

Jubileumboek

Omdat de veelzijdigheid van de genie niet in een middag samen te vatten is, overhandigde kolonel Bas van den Berg aan het eind van het bezoek het jubileumboek *Sodeju!* aan minister Ollongren. "Ik was al onder de indruk van de genie van nu, maar door dit boek raak ik nu ook onder de indruk van de genie van de

afgelopen 275 jaar," zei de minister van Defensie in haar dankwoord.

Positief op Twitter

De minister schreef over haar bezoek op Twitter: "Het Regiment Genietroepen ondersteunt het gevecht door te bouwen, of door te breken. Zij werken nauw samen met andere eenheden en doen dit al 275 jaar. Het boek *Sodeju!* vertelt hun verhaal, van het meest veelzijdige onderdeel van de krijgsmacht. Van harte genisten."

In onze ogen een korte en heldere sava, die wij met slechts één woord kunnen beantwoorden: Sodeju!

Tekst: luitenant-kolonel b.d. Arie van Beelen - Foto's: VDMD

Tijdens het onderzoek voor de voordracht Vaandelopschrift Regiment Genietroepen met betrekking tot Afghanistan, zijn de onderzoekers op zaken gestuit die voor verbetering vatbaar zijn. Dat er weinig aanvragen voor een dapperheidsonderscheiding (DO) zijn geweest, ondanks veel bijzondere acties van genisten, was er daar een van. Ook viel op dat een groot deel van de toegewezen onderscheidingen, zoals tweemaal een Bronzen Kruis, zijn aangevraagd door een niet genie-eenheid, hetgeen onder andere te wijten is aan onderbevelstellingen. Navraag leerde dat er bijna elke dag wel iets [...]

LEES & BEKIJK ALLES

<https://tinyurl.com/4ah23af3>

RAMVOLLE PROEFSLUITING

Tekst: redactie regimentsmagazine GENIST - Foto's: Broekmans, Radt, Plaatsman, Steur

Cuijkse boulevard

In de week voorafgaand aan de proefsluiting waren de mannen en vrouwen van 101 Geniebataljon druk in de weer om de Cuijkse Maasboulevard om te bouwen tot een mooie mix van een transferium om de lopers gestroomlijnd van het Brabantse Cuijk naar de lager gelegen brug te geleiden en een multifunctionele feestlocatie; ze deden dit tegelijkertijd met het opbouwen van het militaire kamp Heumensoord en alles onder de vlag van Phoenix OOCL.

78ste proefsluiting

Dit jaar was het een bijzondere proefsluiting. Zo viel hij midden in het Jubeljaar 275 jaar Regiment Genietroepen, was het de eerste keer voor de kersverse burgemeester van fusiegemeente Land van Cuijk, Marieke Moorman, en de laatste brugslag tijdens de 4Daagse met deze ons zo vertrouwde vouwbrug.

Doop nieuwe vouwbrug

Sinds 1986 is de huidige vouwbrug in gebruik, maar op dit moment als overgangsmiddel niet (meer) meer te updaten naar een hogere *Military Load Class* (MLC), de gewichtscategorie die het draagvermogen uitdrukt en onderdeel is van de NAVO-eisen. Als alles volgens plan verloopt, sluit de genie volgend jaar de brug bij Cuijk met de nieuwe boot en vouwbrug (foto linksonder in de header) van General Dynamics, European Land Systems-Bridge Systems; daarvoor werd aan de Maas het contract getekend >>>

Orkest en fanfare

Om de dag op te luisteren waren het Reünistenorkest der Genie en het Vrijwillig Fanfarekorps der Genie aanwezig. Het orkest speelde op een vlot en de fanfare speelde op de Cuijkse oever, trok met de meute over de brug en speelde in de stad op het Pontonniersbal.

Gast kwam met eigen luchtballon

Tijdens de Wapendag refereerde de regimentscommandant al aan het ontstaan van de KLu onder de vleugels van de genie; met de inmiddels roemruchte opmerking over de post-it op bladzijde 84-85 van het boek *Sodeju!* Van het pionieren met ballonen in 1886 tot de oprichting van de Luchtvaartafdeeling van de Genie in 1913, en de oprichting als zelfstandig krijgsmachtdeel in 1953. Zelf ook wel in voor een ludieke actie, besloot Commandant Luchtstrijdkrachten luitenant-generaal André Steur (*tactical call sign* 'Jabba'), met zijn 'eigen' ballon naar de proefsluiting te komen!

Ook Rijkswaterstaat viert feest

Al vanaf de oprichting in 1798 (tot 1848 Bureau voor den Waterstaat), werkt

Rijkswaterstaat samen met het Regiment Genietroepen; 225 jaar dus. Reden voor Rijkswaterstaat om tijdens de proefsluiting van de vouwbrug in Cuijk waardering uit te spreken voor het werk van de genie. Hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Louis Schouwstra bood kolonel Bas van den Berg een boek aan over 225 jaar Rijkswaterstaat. Als klap op de vuurpijl ontvingen alle genodigden een speciaal voor het jubileum van Rijkswaterstaat ontworpen paar sokken. Van harte gefeliciteerd met jullie jubileum. Sodeju!

Gigantische fotoserie

Op de website van ons regiment staan 593 foto's van korporaal 1 b.d. Joan Plaatsman. Een geweldige serie van donderdagochtend tot en met vrijdag. Kijk op: <https://tinyurl.com/3tzu7p3d>

BIER OP FORT EVERDINGEN

Tekst: redactie regimentsmagazine GENIST en adjudant b.d. Frans Schiltman - Foto's: Frans Schiltman

9 september, Open Monumentendag
Tijdens het weekend van Open Monumentendag 2023 besteedde het Regiment Genietroepen wederom aandacht aan haar verjaardag. 275 jaar vieren, hoe kan dat beter dan met het Vrijwillig Fanfarekorps der Genie (VFKG), Brouwerij Duits & Lauret, aangevuld met versnaperingen gemaakt door een team vrijwilligers van Stichting 43 Bevocie. Dit alles op een geweldige locatie: Fort Everdingen. Een torenfort waar in een ver verleden genisten gelegerd zijn geweest, en waar de toenmalige EOD (thans EODD) een deel van de opleidingen verzorgde. Voor eigen personeel, maar ook voor genisten (bomverkenners).

Een speciaal biertje

Met de logistieke eenheid van het OTC-Genie hebben we vrijdags een en ander opgebouwd, zodat we 's zaterdags vlot konden starten. Stichting 43 Bevocie, die evenementen voor militairen en veteranen organiseert of ondersteunt, zou net als het VFKG op zaterdag binnen komen rollen. De weersverwachtingen waren eigenlijk te goed; boven de 30 graden. We begonnen in een dichte mist, maar die trok snel op en de temperatuur steeg tot zinderende hoogte. Maar goed dat er een biertje te drinken was. Brouwerij Duits & Lauret, die al sinds 2015 in Fort Everdingen is gevestigd, heeft speciaal voor ons jubeljaar een biertje gebrouwen. *Jubelbier*, een lichtblond biertje gemaakt met Amerikaanse hop, zodat er een fris zuurtje in zit. Het speci-

aal gebrouwen jubelbiertje is gedurende de dag behoorlijk weggetapt.

Het programma

Om 13.00 uur startte het programma; zo waren er rondleidingen in en rond het fort, draaide de keuken van 43 de lunch en blies en sloeg het VFKG zich warm en startte om klokslag 13.15 uur met haar eerste optreden. In de pauze opende Marco Lauret, samen met regimentsadjudant Pim van Gulp, de twee marketentsters, onze traditionele sappeur Bart, een oud cavalerist die ook nog goede herinneringen heeft aan militaire muziek, en John (een welbekende smod binnen de genie) de bierbrouwtanks van Brouwerij Duits & Lauret. Deze brouwtanks zijn nu vernoemd naar de Leopard, de Buffel en uiteraard naar de Kodiak en Leguaan; vier tanks die (nog) rondrijden in het Nederlandse leger. De oud-cavalerist dacht meer aan de Centurion, maar die doet al een tijdje niet meer mee.

Uitdragen van de genietradities

Na de opening in de brouwerij heeft de RA het buiten voor het publiek nog eens dunnetjes overgedaan. Met de uitleg van wat er zich binnen had voltrokken en de genietradities met ons Mineurslied en ondersteuning door het VFKG, werd de tweede helft van het programma afgetrapt. Voor het publiek was er gratis uienrats, ter plaatse gemaakt door André, die zichzelf tijdelijk had uitgeleend aan Stichting 43 Bevocie. Boven (mijn) ver-

wachting was de uienrats redelijk snel weggegeten.

Nog lang onrustig in Everdingen

Na het tweede optreden van het VFKG bleven er nog aardig wat gasten en muzikanten plakken voor een lekker drankje en wat te eten. Uiteindelijk werd rond 17.30 uur de laatste ronde aangekondigd, de boel snel opgeruimd en tegen zessen stond alles weer op de wielen. Een mooie dag, die misschien wel een vervolg krijgt op deze locatie.

NATIONALE TAPTOE 2023

Tekst: redactie regimentsmagazine GENIST - Foto's: diverse fotografen

Top 3 van Taptoe's wereldwijd

De Nationale Taptoe, hét jaarlijkse evenement voor de taptoeliefhebber vond dit jaar weer plaats in Rotterdam AHoy. Speciaal voor de liefhebber van militair (muzikaal) vertoon, pipes & drums, exercitie, marsmuziek en het spookpeloton stond er in het laatste weekend van september veel op het programma. De Nationale Taptoe is al vele jaren één van de meest vooraanstaande militaire taptoe's in de wereld. In een ruim twee uur durende show, met een diversiteit aan muziek, indrukwekkende lichtshows en spectaculaire effecten, treden naast vrijwel alle Nederlandse militaire orkesten, zang-, dansgroepen en diverse artiesten, ook speciale buitenlandse gasten op. Dit jaar waren dat de *Jordanian Armed Forces Band* en *The Royal Danish Life-guards Corps of Drums & Guard of Honour*. Kortom, 15 orkesten & ensembles, 657 artiesten en meer dan 20.000 bezoekers.

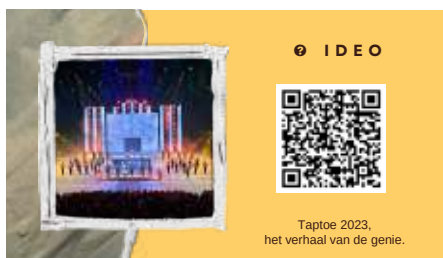
Muzikale amuses

In dit Jubeljaar is gekozen voor een muzikaal ontvangst van de taptoebezoekers, afwisselend door het Vrijwillig Fanfarekorps der Genie (VFKG) en het Reünisten Orkest der Genie (ROG). Voor de VFKG een waar feest, voor het ROG een emotioneel eerste grote optreden nadat, op 20 september jl., hun muzikaal leider Johannes 'Hans' Dubbelaar overleed aan de gevolgen van leukemie. Het overlijden van multimuzikalent Hans sloeg een groot gat in het ROG, maar met

de deelname aan deze Taptoe wist het ROG zich te zichtbaar te herpakken en bouwde het reünistenorkest een stevige brug naar haar muzikale toekomst. Het regiment is trots op jullie vastberadenheid.

2023, de show van de genie

Natuurlijk mocht het verhaal van dejarige genie niet ontbreken. Nadat de gasten een muzikale amuse hadden genoten, werden ze aan het begin van deze editie ondergedompeld in een 10 minuten durend verhaal van de genie. Het geheel muzikaal ondersteund door de Fanfare Bereden Wapens. Bekijk hier de video van dit spetterende optreden:

<https://tinyurl.com/mr3pwzkn>

Genieveteranen, een brug teveel?

Adjutant b.d. André Ligtvoet: "Als groep *Dagbesteding Veteranen met PTSS* hadden we net de ondersteuning tijdens de 4Daagse achter de rug en de vakantie van het OTCGenie voor de boeg, komt onze regimentsadjutant naar me toe. 'André, kun jij een houten brug bouwen? Een replica van die van de Berezina.' Denkend dat hij een geintje

maakte zei ik: 'Natuurlijk joh, nooit iets anders gedaan!' Pim bleek serieus, het was voor de Taptoe. En eind augustus klaar, zodat de muziek vanaf september kon gaan oefenen. Na wat kladjes en een kort gesprek met Ben Hoving zijn we aan de slag gegaan. Inmiddels was het vakantie in Vught, maar onze groep kon bij veel partijen binnen het OTCGenie toch op ondersteuning rekenen. Resultaat, op tijd klaar."

"Nieuwsgierig naar hoe de brug het deed ging ik op 5 september naar een repetitie op Grave-Driehuis. De brug deed het super als (deels) verrijdbaar rekwisiet, alleen de echte baileybrug die ze er ook hadden liggen bleek te zwaar te zijn. Of ik 'even' een houten baileybrug kon maken? Ik zei: 'En liefst morgen af?' Inderdaad, 24 september in Rotterdam; om mee te kunnen oefenen. Vijf seconden later begon mijn planvorming, een week later bouwde onze groep bij de PPS een legergroene, (deels) verrijdbare, baileybrug van houten U- en H-profielen, en een heus dek van baileyplanken; net echt. Sodeju! Maar op 24 september stond ik zonder mijn mannen in Ahoy om bruggen in elkaar te schroeven. PTSS, veel werk en strakke deadlines zorgden voor té hoge druk tijdens de dagbesteding. Vier van mijn mannen hebben daar last van gehad. Mijn leermoment? Dat ik een opdracht met een te strakke deadline zo niet meer aanneem. De bruggen? Ze deden het fantastisch. Een eindresultaat om trots op te zijn."

Terwijl het zweet van hun voorhoofden droop, werkten de mannen van de Pioniers- en Pontonnierschool (PPS) in de brandende zon hard door. Drie weken lang wisselden drie groepen leerlingen van de opleiding installatietechniek (IT) en elektrotechniek (ET) uit Vught en Wezep elkaar af op Aruba. Tijdens de operatie ‘Savaneta Sustainable’ voerden de genisten in opleiding werkzaamheden uit om Marinierskazerne Savaneta in de toekomst energieneutraal te maken. Een uniek project, want normaalgesproken krijgen deze leerlingen alleen in een opleidingsruimte de mogelijkheid om aan hun skills te werken.

Tekst en foto's: Sharon Velthuis

DE PPS IN DE WEST

De aanloop

Een aantal jaar geleden gingen eerste luitenant René en sergeant-majoor Nico vanuit Geniewerken mee naar de Marinierskazerne om de sectie Concept Development & Experimentation te ondersteunen. René vervulde toen nog de functie plaatsvervangend hoofd vakgroep energietechniek en Nico was destijds stafonderofficier vakgroep energietechniek. Met hun expertise gingen ze meteen aan de slag en plaatsen ze al één slimme meter, die meteen inzicht gaf in het verbruik. De luitenant-kolonel van de marinierskazerne was positief en zag de mannen graag terugkomen.

In eerste instantie zouden ze later terugkeren en dit project met de Technische Dienst van de kazerne uitvoeren. Het project bleek groter en technisch inhoudelijker dan verwacht, en er was meer ondersteuning nodig. René en Nico waren inmiddels van functie gewisseld en werkzaam bij de PPS. Zo kwam het idee, vertelt René: “Hier wilde ik met onze PPS-leerlingen naartoe, zodat we genoeg mensen hadden en ze meteen een uitdaging konden bieden”. En het lukte, begin oktober 2023 reisde de eerste groepen leerlingen naar de West.

Al werkend leren

Per week werkten er twee groepen aan het project. Een groep IT'ers bestond uit drie soldaten, aangestuurd door een groepscommandant en eenzelfde groep ET'ers. De groepscommandanten kregen ook Technische Ondersteuning van

TO'ers, en er waren praktijkleermeesters aanwezig. Omdat het geen organieke groepen waren, is er een grote leerwinst op het gebied van samenwerken en begeleiding. Soldaat 1 Dylan was positief over deze werkwijze: “Het bevalt erg goed. We leggen elkaar dingen uit en leren van elkaar. Het is heel tof dat dit in deze setting kan.”

De meeste leerlingen hebben nog niet eerder, buiten het praktijklokaal om, deze werkzaamheden uitgevoerd. “Nu is het voor het echt”, aldus soldaat 1 Joris. “Als je hier je werk niet goed uitvoert kan je bijvoorbeeld waterschade aanrichten. We moeten hier goed anticiperen en denken in oplossingen.” De mannen zagen zelf in dat het waardevol is voor hun toekomst, dat was ook de insteek.

Sergeant-majoor: “De mannen werken met werkomschrijvingen waar ze ook mee te maken krijgen als ze paraat komen en constructie-oefeningen draaien, ze kunnen dus al wennen aan hoe dan de opdracht wordt aangelopen.”

Watergebruik in kaart

Op de kazerne in Aruba zijn slimme meters en watermeters geplaatst in diverse gebouwen, waaronder het sportgebouw, legering- en stafgebouwen. De meters kunnen niet alleen ter plekke worden gemonitord, maar ook in Nederland. Het voordeel is dat deze zelf verbruik in kaart brengen en ook meteen een overzicht creëren. Korporaal Bert van de Technische Dienst van de Marinierskazerne vertelde dat het voor hen ook een fijne vooruitgang is.

“Voorheen liepen wij als Technische Dienst maandelijks een ronde om de standen te controleren, en die handmatig te verwerken; erg tijdsintensief. Nu gebeurt dit automatisch. Op de monitor op kantoor is sinds de werkzaamheden begonnen al in te zien hoe het verbruik is. We zien nu ook wanneer er een waterlekage is. Omdat de meters per gebouw zijn geplaatst weten we ook direct de locatie waar bijvoorbeeld veel water wordt verbruikt of dat er daadwerkelijk een lek is. Voorheen moesten we zelf uitzoeken waar het probleem lag.”

Schaarste

Omdat water erg schaars is op het eiland zijn innovaties als deze erg waardevol. De nieuwe watermeters hebben een draadje die een puls doorgeven. Afhankelijk van de afstelling op de meter wordt er na een bepaald aantal liter en puls doorgegeven. De pulsen komen binnen in de module die bij de slimme meter is geïnstalleerd. Deze gegevens worden samen doorgestuurd naar een zender die in contact staat via een verbinding met de hoofdontvanger. Een aantal watermeters hebben al een pulsgever, dan is het eenvoudiger, daarbij moet er alleen een losse module worden aangesloten om het op afstand uitleesbaar te maken.

Sergeant-majoor Bauke over uitdagingen: “Normaal is een waterleiding in blokken afsluitbaar. Op deze kazerne is dit niet altijd het geval, dat maakt het nog uitdagender.” De mannen lossen dit probleem op diverse manieren op. Eén van de oplossingen is het bevriezen van de waterleiding om een blokkade te creëren. Door de hoge buitentemperatuur en watertemperatuur lukt dit niet altijd, in dat geval moet de hele leiding eerst leeglopen. In een aantal van de hoofdgebouwen hebben de mannen de leiding zo aangepast dat dit probleem in de toekomst niet weer voor komt, daar is een afsluiter geplaatst.

Inzicht en advies

De slimme meters zijn geplaatst om inzicht te krijgen in het verbruik en om na

een periode advies te kunnen geven over wat er nodig is om de kazerne energie-neutraal te maken per gebouw. Die periode zal een halfjaar tot een jaar in beslag nemen. Omdat er eigenlijk maar twee seizoenen op het eiland zijn, is de verwachting dat dit voldoende tijd biedt om een compleet beeld en advies te vormen. Luitenant René: “Na die periode kunnen we bijvoorbeeld advies geven over hoeveel zonnepanelen er moeten worden geplaatst, met dit advies is het aan andere partijen om vervolgstappen te zetten.”

Zodra het project is afgerond zullen René en Nico het verbruik blijven monitoren vanuit Nederland. Ze houden ook contact met het hoofd van de Technische Dienst van de Marinierskazerne. Uiteindelijk zal dit bij iemand anders worden belegd, bijvoorbeeld bij Geniewerken, waar zij ook onderdeel van waren toen het project tot stand kwam. Het project heeft tot nu toe erg goed uitgepakt. De werkzaamheden lagen gedurende de periode precies op schema en iedereen is erg positief. Eenieder pakt zijn rol goed op, zowel de TO'ers voor het technische aspect, als de PLM'ers voor het groepsproces. “Ik kijk er ontzettend trots op terug”, aldus luitenant René. “Niet alleen het plaatsen van de meters, maar ook het geven van tips en tools vind ik belangrijk; deze jongens zijn namelijk onze toekomst.”

Ontspannen

Na hard werken volgde ook steeds een moment van hard ontspannen. De leerlingen mochten voor vertrek het eiland verkennen. De werkweek werd afgesloten met een evaluatie tijdens een BBQ en met genietradities. De mariniers namen onze mannen mee op een van hun boten; de Frisk. Aansluitend volgde er een middag strand en werden de 600 treden van de Hooiberg beklommen.

In augustus 2023 vond de oefening Faucon Eclairer plaats op het landgoed van Chateau de Bournizeaux, te Pierrefitte in Frankrijk. Op dit landgoed ligt een unpaved (gras)landingsbaan omringd door bossen en is eigendom van een Nederlandse oud-militair. Een unieke trainingslocatie, bij uitstek geschikt voor het geïntegreerde en joint trainen van luchtmobiele eenheden, waarin onder andere het 5e Geniepeloton obstacle & mine (OBS&M pel) van 11 Geniecompagnie en 11 Pathfinder peloton (11 PF pel) werden getraind in hun organieke taak binnen landingzone operations. Daarbij was het doel kennis en vaardigheden van airland operations op unprepared landingsbanen te verbeteren.

Tekst: eerste luitenant V. Brinkman, pc 5e Geniepeloton obstacle & mine, 11 Gncie – Foto's: kpl 1 T. de Waard

FAUCON ECLAIREUR

Opdracht

Na verkenning vanuit de brigade voorafgaand aan de oefening bleek dat de landingsbaan niet voldeed aan de eisen om er een C-130 te laten landen. De dimensies van de landingsbaan waren net voldoende, maar pas bruikbaar wanneer alle overige beperkingen geminimaliseerd zouden worden. Een zeer beperkende factor was dat er voor het *glide path* onvoldoende ruimte was om de C-130 op de juiste hoogte aan te kunnen laten vliegen. Het OBS&M pel had de taak om tijdens de oefening (1) *Obstacle Clearance* en instandhouding middels (2) *ADR (Airfield Damage Repair)* uit te voeren, met als doel uiteindelijk de C-130 te kunnen laten landen op de landingsbaan.

Obstacle Clearance

Het ruimen van obstakels is geen onbekende taak, maar het uitvoeren binnen de context van landingzone operations is nog niet vaak beoefend. Via een *roadmove* zijn de genisten van het OBS&M pel op locatie aangekomen. Dit was in deze situatie essentieel omdat de eerste taak uitgevoerd moest zijn voordat 11 PF pel de taak *survey & assess* zou gaan uitvoeren. Op basis van een digitale uitwerking van 11 PF pel van de verkenningsgegevens, is een overzicht gecreëerd voor de genisten om te kunnen beginnen met de taak *obstacle clearance*. Communicatie met andere eenheden was hierin cruciaal, maar met

Het 5e Geniepeloton OBST&M heeft een aantal essentiële taken binnen het optreden van de Luchtmobiele Brigade. Naast *Airfield Damage Repair* voor het peloton de brigade van (machinale-)capaciteit en is ook wel *Airborne, Air Assault* als *TALO* inzetbaar.

minimale ruimte om na uitvoering nog herstelwerkzaamheden uit te voeren.

Meer middelen

Met zowel eigen middelen als lokale middelen is ons peloton begonnen met het verwijderen van alle obstakels. Met Scania's, hoogwerkers en veel kettingzagen is het peloton voorwaarts gegaan, waarin zeer nauwkeurig volgens plan de obstakels werden verwijderd. Na drie lange dagen was de uitkomst dat er aan beide uiteinden van de landingsbaan een zichtbaar glide path was gecreëerd. De opdracht is in deze context uitgevoerd met veel middelen, ook grotere middelen zoals een GLC en Scania's. In een andere context zou dezelfde opdracht uitgevoerd kunnen worden na airborne insertie, waarin de werkwijze aangepast zou moeten worden aan de beschikbare middelen (geschikt voor airdrop) en beschikbare tijd.

Airfield Damage Repair

De taakstelling van het OBS&M pel is het kunnen uitvoeren van reparaties bedoeld om een klein aantal passes (meestal minder dan 100), van een specifiek (militair) luchtvaartuig te garanderen. Deze reparaties moeten voldoen aan specifieke kwaliteits-, belasting- en ruwheidscriteria, en moeten voortdurend worden gecontroleerd en onderhouden. Om deze taak te kunnen beoefenen is ter plaatse een QRF (Quick Reaction Force) vanuit het peloton samengesteld, uitgerust met zowel eigen als lokaal ingehuurd materieel, waaronder andere een tandemwals. De keuze om ook externe middelen toe te voegen werd gemaakt om beter om te kunnen gaan met de specifieke grondopbouw die op de landingsbaan aanwezig was.

Actieve vliegbewegingen

In verband met de actieve vliegblokken kon reëel getraind worden, waarbij de QRF op een veilige, toch goed bereikbare locatie in afwachting kon blijven. Om de trainingswaarde te verhogen zijn op een specifieke locatie op de landingsbaan, waar organiek de C-130 zou gaan draaien, draaisporen gesimuleerd in de

grond. Een reëel scenario welke overigens een showstopper zou kunnen gaan worden voor daarop volgende landingen. Voor aanvang van het volgende vliegblok heeft de QRF een go gekregen voor het uitvoeren van de reparatie. Binnen de gestelde tijd dienden alle fases tijdig afgerond te zijn, van verkenning en *damage assessment*, tot en met het uiteindelijke loslaten van een gerepareerde runway; zodat de landingzone weer vrijgegeven kon worden.

Kennis en improvisatievermogen

De moeilijkheid van een soortgelijke actie zit in de beperking van eigen middelen die wij als eenheid ter plaatse ter beschikking hebben en de vele type schade die kunnen ontstaan op een landingsbaan. Waarbij zowel schade door natuurlijk geweld, eigen bewegingen dan wel vijandelijke activiteiten schade kunnen creëren aan een landingsbaan. Daarbij is technische kennis en improvisatievermogen van het personeel een van de belangrijkste kwaliteiten om tot een snelle maar degelijke oplossing te komen om landingen te kunnen blijven garanderen.

De omstandigheden in deze oefening leenden zich om met veel middelen (meer middelen dan met een airborne operatie beschikbaar zijn) uitvoering te geven aan de taak Airfield Damage Re-

pair. In te toekomst zal eenzelfde taak getraind kunnen worden middels een airborne insertie, waarbij zowel personeel als materieel dusdanig zal worden ingezet. Faucon Eclairer heeft er, mede door zijn unieke locatie, voor kunnen zorgen dat het 5e Geniepeloton obstacle & mine heeft kunnen trainen in een realistische context, en was daarmee een bijdrage in de opwerking naar het uit kunnen voeren van deze unieke taak.

Het stof laait op in het droge woestijngebied in het westen van Texas, terwijl de Boxers van de pantsergenie voorwaarts gaan op de 'Mile High Range'. Tijdens oefening Texas Engineer 2023 krijgen de genisten van 11 en 41 Pantsergeniebataljon volop de kans om hun genievaardigheden naar een hoger niveau te tillen. De oefening is het ultieme moment om niveau II BGNT (basis genietechnieken) te valideren. Gedurende de eerste 9 dagen ging er een peloton van 11 Pantsergeniebataljon volop aan de slag, daarna werden zij overgenomen door een peloton van 41 Pantsergeniebataljon.

Tekst: Anna Molenaar (41 Pagnbat) en Sharon Velthuis (11 Pagnbat) – Foto's: Anna Molenaar en MCD

TEXAS ENGINEER 2023

The place to be

De mogelijkheden zijn groter en de beperkingen minder. Dat zie je terug in minimale limieten; zo kunnen hier demolitie-oefeningen worden uitgevoerd met 'de benodigde springstoffen' (tot 200 kilo aan explosieven). Kapitein Glenn: "hier geldt echt het *train as you fight*". Naast het verraderlijke terrein en warme klimaat kan de oefening worden verzwaard door die te combineren met een schietoefening, waarbij de sector veel breder is. "De scenario's zijn door de hoofdschietinstructeur vrij in te delen; dat geeft ruimte voor creativiteit en maakt het aanpasbaar aan doelstellingen". Het primaire doel van Texas Engineer 2023 is het trainen van technisch niveau II onder tactische omstandigheden, legt kapitein Glenn uit. "Als niveau I niet in de hand is, dan word je daar direct mee geconfronteerd. Ratelslangen en hitteletsel liggen continu op de loer".

Mile High Range

De Mile High Range is een gebied van ruim 35 bij 40 kilometer en het gebied is in particuliere handen. Dat is terug te zien in de ondersteuning, die grotendeels civiel geregeld is. De ultieme *playground* van en voor de genie. Op de Mile High Range bevinden zich twee banen, Oost en West, waarop dagelijks diverse genietechnische scenario's worden uitgevoerd.

Combined effort

Zonder goede *combat service support* is deze oefening niet uitvoerbaar.

De mannen van 43 Herstelcompagnie moeten met beperkte middelen zo creatief mogelijk zijn als het aankomt op reparaties aan voertuigen of geniemateriaal. Het fijne stof, dat opwaait in het uitgestrekte gebied, zorgt ervoor dat onderhoud nog belangrijker is. Daarnaast staan de collega's van 43 Geneeskundige Compagnie te allen tijde paraat. Zowel voor de militaire arts als de AMV'ers een mooie uitdaging. "Naast de uitdagende NONEX geneeskundige afdekking kunnen we de kans benutten om gewondhelpers van een pantsergeniepeloton onder unieke omstandigheden te trainen", legt sergeant-majoor Pelle uit. Omdat de ziekenauto niet het gehele gebied kan bereiken, is er steun van een Amerikaans team dat met hun helikop-

ter paraat staat om een *medevac* (medical evacuation) uit te voeren. Daarnaast zijn ook collega's van de KMAR ter plaatse en is er steun van 230 Bevooradingscompagnie.

Detonatie in 10, 9, 8...

Terwijl de temperatuur op de *Mile High Range* in snel tempo stijgt staat de genisten weer een uitdagend scenario te wachten. De opdracht is duidelijk: bereid voor en voer uit een objectvernietiging, zodat de vijand niet meer in staat is deze te gebruiken voor hun logistieke lijnen. Omdat er geen steunende eenheden in het scenario zijn moet de groep zelf de route verkennen en beveiligen. Zowel de uitgestegen militairen als de boordschutter van de Boxer doen hun stinken-

de best om de doelen te raken en daarmee de vijanden uit te schakelen. Het object: een betonnen brug. Om deze te vernielen zijn diverse springmiddelen gebruikt. Gedurende de oefening zijn deze springmiddelen en technieken gebruikt en getest: ace, bangalore, C-4 en bandoliers. In alle scenario's is hier door de groepen afwisselend gebruik van gemaakt met maar één doel: werken aan een succesvolle vernieling.

Zodra de ladingen op het object zijn aangebracht, en de genisten op veilige afstand onder pantser zitten, is het tijd voor het knallend einde van de opdracht: de detonatie! De brugdelen vliegen door de lucht en een grote stofwolk laait op. Het moment van de waarheid volgt, zodra het gebied weer *clear* is wordt de schade bekeken, de wapens worden ontladen en keren de genisten terug naar de *base* om te evalueren. Leerpunten worden meegenomen en de voorbereidingen voor de nieuwe trainingsdag volgen.

Doorbreken mijnenveld

Op de *Mile High Range* klinken schoten terwijl de Boxer langzaam oprijdt. De militairen naderen een hindernis (een mijnenveld). Terwijl de omgeving nauwlettend in de gaten wordt gehouden, klinkt er een schreeuw om hulp. In het scenario is er een casus weggezet waarbij de CLS'er (combat life safer) één van

zijn collega's te hulp moet schieten; deze is namelijk met een voertuig gecrasht midden in het mijnenveld. Aan de genisten de taak om deze collega op een veilige manier te bereiken, weg te halen en te behandelen. Na het veiligstellen van een route naar de collega, doormiddel van een route search, wordt hij afgevoerd en gaat de groep verder met haar taak: het doorbreken van het mijnenveld, zodat eigen troepen weer veilig gebruik kunnen maken van deze route.

Nabijheidsbaan (NAB-baan)

Een nieuwe dag, een nieuw scenario voor de genisten van 11 en 41 Pantsergeniebataljon. Deze dag staat in het teken van een NAB-baan; die bevindt zich in een dieper gelegen dal. De baan is +/- 340 meter lang en zal door de individuele militair worden afgelegd. Tijdens het verplaatsen over de baan komen de genisten verschillende doelwitten tegen, die zij zo snel mogelijk moeten uitschakelen. De doelwitten bevinden zich, zoals de naam van de baan al doet vermoeden, op een relatief korte afstand van de militair. Deze afstand varieert van 5 tot 30 meter bij hen vandaan. Het afleggen van deze baan vergt focus, rust en een snel reactie vermogen van de militair. Wat de NAB-baan op de *Mile High Range* uniek maakt is het terrein: vol met stenen, oneffenheden en gevaarlijke reptielen. Naast BGNT is er in Texas ook ruimte om het

niveau van de genist op dit gebied naar een hoger niveau te tillen.

Na het individueel afleggen van deze bijzondere NAB-baan gaan de militairen nogmaals de baan op; dit keer in buddy-paren. Als laatste beproeving leggen zij in groepen van vier de baan voor een laatste keer af. Hierbij is naast focus, rust en reactievermogen, ook communicatie en vertrouwen belangrijk. Je moet er immers op kunnen rekenen dat de sector waar jij met je rug naartoe staat, door jouw collega wordt gedekt.

Jaarlijks wordt in Canada de oefening Precise Respons (PRRE) gehouden, op een oefenterrein in de nabijheid van Suffield Airbase. PRRE is een live agent training waarin oefenende eenheden tijdens diverse scenario's in kaart moet brengen wat de situatie is, met welk strijdmiddel (chemisch, biologisch of radiologisch) men te maken heeft, en daar monsters van nemen. In sommige scenario's wordt een 'explosieve' dreiging geïntegreerd, zodat ook de EODD haar taak kan uitvoeren. Na zo'n scenario gaan de mensen door een ontsmettingsstraat om zich weer voor te bereiden op het volgende scenario.

Tekst: opperwachtmeester Guido Couturier stoo CBRN, sectie 3, 41 Pagnbat – Foto's: Anna Molenaar

PRECISE RESPONS 2023

Deelnemers

Nederland heeft dit jaar meegedaan met 3 verkenningsgroepen van 414 CBRN verdedigingscompagnie en MREC (Multirole Engineer Company, red.), 1 ontsmettingsgroep, 2 EODD-ploegen en een stafelement om mee te draaien in 1 van de 3 taskforces. Een van deze taskforces was een Nederlands-Duitse; dit op verzoek van Duitsland.

Voorwaarden voor deelname

Om onder live omstandigheden te mogen oefenen is men verplicht om deel te nemen aan LAB101. Dit programma behelst een stuk theoretische herhaling en praktische handelingen, waarin men moet laten zien dat men de kennis en vaardigheden bezit en beheerst. Het grootste gedeelte van de Nederlandse delegatie heeft dit uitgevoerd in Sonthofen, Zuid-Duitsland. De rest van de deelnemers heeft dit in Canada gedaan.

Drie heel verschillende weken

Na aankomst in Canada stond de eerste week in het teken van voorbereiden van de materialen en het uitvoeren van droge trainingen, om zo de procedures te verfijnen. Na een zeer warme oefenweek volgde een welverdiend weekend. De tweede week werd opgedeeld in twee blokken. Het eerste gedeelte van drie dagen stond in het teken van oefenen onder live omstandigheden voor de nationaliteiten zelf. Daarna werden de taskforces geformeerd en oefende men verder onder leiding van de taskforce.

Eerst met halve dag scenario's, om vervolgens in de derde week door te gaan met meerdaagse scenario's.

Positief kritisch

Tijdens de VIP-dag hebben we, naast onze bataljonscommandant en bataljonsadjutant, de commandant van het DCBRNC en de centrumadjutant van het DCBRNC, en de generaal Timmermans (DT&O) met zijn stafadjutant Schers mogen ontvangen. We wisten hen te enthousiasmeren voor ons vak, en hebben daarbij een goed gesprek gehad over het nut en noodzaak van CBRN-verdediging. Daarnaast hebben we ook gesproken over waar we als organisatie nog aan moeten werken om morgen beter te zijn dan vandaag. De oefening werd afgesloten met een BBQ georganiseerd door de Canadezen. Helaas was het weer bijna dagelijks een struikelblok. Door de hitte werden oefeningen vaak al aan het eind van de ochtend stilgelegd, omdat de temperaturen dusdanig waren dat de deelnemers anders hitteletsels zouden kunnen oplopen.

De eindconclusie is dat we weer veel hebben geleerd, het niveau verder verhoogd hebben, zodat we nog beter kunnen bijdragen aan de veiligheid in Nederland en de wereld. We hebben een mooie oefening gedraaid en de schoonheid van Canada mogen aanschouwen; bijvoorbeeld met weekenduitstapjes naar de Rocky Mountains en de omgeving van Medicine Hat.

Op naar volgend jaar, waar we weer met een Nederlandse delegatie zullen deelnemen aan deze leerzame, interessante en vooral leuke oefening.

Victorious Engineer 2023

Afgelopen oktober hebben de genisten van 41 Pantsergeniebataljon de basis genietechnieken (BGNT) beoefend op en in de omgeving van de Prinses Margrietkazerne te Wezep, 'Home of the Engineers'. Dit gebeurde tijdens de eerste bataljonsoefening sinds twee jaar.

Tekst: Anne Molenaar en S3 kapitein Jurjen Vos, 41 Pagnbat – Foto's: Anne Molenaar en korporaal 1 Kaj Heskes

Niveau II

Tijdens de bataljonsoefening is er voornamelijk op niveau II (groepsniveau) getraind. Het doel van de oefening was niet alleen om de BGNT als individuele genist te trainen, maar ook als groep en als bataljon. Dit is belangrijk om onze collega's van onder andere de infanterie tijdens het gevecht zo goed als mogelijk te kunnen ondersteunen. We moeten de weg immers vrij kunnen maken voor onze collega's en deze ook weer kunnen sluiten om de vijand tegen te houden. Daarnaast is er ook gewerkt aan de saamhorigheid van het bataljon, juist door met een groot deel van het bataljon te trainen. Staf&Ears, 411 en 412 namen zo sterk mogelijk deel aan de oefening.

Breachen

Tijdens Victorious Engineer is er onder andere getraind op 'de weg vrij maken' door middel van *breachen*. De groepen kregen een stuk terrein wat zo snel mogelijk, maar ook zo goed mogelijk, *gebreachd* moest worden. Aan hen de taak om het terrein 'mijnevrij' te maken, zodat eigen troepen de weg weer in gebruik konden nemen.

Leguaan & Kodiak

Zowel de Leguaan als de Kodiak zijn ingezet tijdens de oefening. De bedienaars hebben twee weken lang kunnen oefenen met de voertuigen. Zo heeft de Kodiak meerdere keren een tankgracht doorbroken. De Leguaan heeft meermaals bruggen kunnen leggen, waar uiteindelijk de Boxer overheen ging.

Brug onder lading brengen

Tijdens de oefening is er ook een brug onder lading gebracht. Dit wordt gedaan zodat de vijand gehinderd wordt en de route niet kan gebruiken. De genisten zijn in tweetallen langs de brug gegaan om een ringleiding van slagsnoer aan te leggen. Daarnaast werden er explosieven bevestigd aan de pijlers waarop de brug rust. Het uiteindelijke doel was om routine te draaien op de brug met een brugwacht. Onze verkenners hebben geprobeerd de brug te saboteren.

Live Fire Exercise

Naast aandacht voor BGNT was er ook een *live fire exercise* opgenomen in de oefening. Tijdens de schietoefening kreeg de groep vuurcontact met de vijand. Zij moesten doordrukken om een stevige lijn te creëren, maar toen er een gewonde viel en de vijand opkwam, moesten zij achterwaarts naar een veilige locatie. Ook dat kan de genist.

Om de oefening toepasselijk af te sluiten stonden de laatste dagen in het teken van groepswedstrijden. Het geleerde, verbeterde en getrainde konden de groepen meteen toepassen om zich te bewijzen als nummer 1 van het bataljon.

Daar stonden leuke prijzen tegenover, met voor de laatste plaats een wel heel toepasselijke prijs: een dag op pad met de BA en de AOOI Operatie, om toch nog wat kennis bij te spijkeren, zodat zij de volgende keer niet meer op de laatste plaats eindigen.

GEEN BRUG TE VER

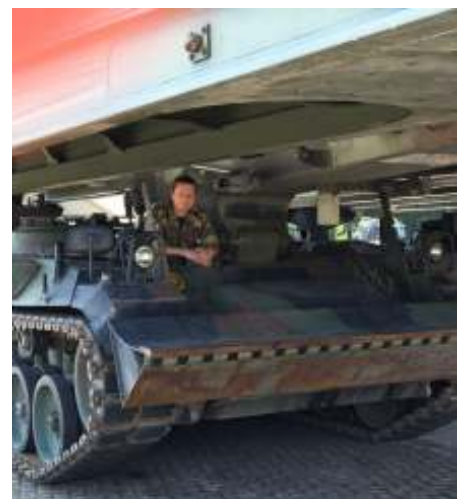
10 juli jl. reden de laatste 5 Wezepse Leopard 1 brugleggende tanks (brltk's) op trekker oplegger combinaties de hoofdpoot uit; op weg naar een nieuwe missie in Oekraïne. Een bijzonder schouwspel, dat het einde van een lange en betrouwbare samenwerking markeerde (vanaf 1976). 'Danke, Kumpel.'

Tekst: sergeant 1 b.d. Ruud van der Linde - Foto's: sergeant-majoor Bart Hoogland

Minstens zo bijzonder als het afscheid was de wijze van beladen; 3 van de 5 brltk's werden met brug en al op een mix van civiele opleggers en diepladers geplaatst. Sergeant-majoor Bart Hoogland, die de allerlaatste complete brltk erop reed: "Drie brltk's waren compleet en volledig inzetbaar, en we waren best verbaasd toen de mannen van het Poolse bedrijf Panas Transport zeiden dat we de drie complete er 'met brug' op konden rijden. Nummer vier vertrok zonder brug, omdat die in een te slechte staat was. De vijfde tank deed niks meer en hebben we erop moeten duwen; die ging mee voor reserveonderdelen. De andere bruggen waren al afgevoerd. Tijdens het beladen moest ik denken aan een lange reeks brugsmurfen die deze *Bibers* bestegen, bereiden en inzetbaar hielden.

Namen als Jantje Super, Paulsma, John Tromp en anderen. Uiteindelijk voelde het-ze-de-poot-uit-zien-rijden vreemd, alsof je een collega uitzwaait die op een pittige missie gaat."

Noot: De brltk's zijn onderdeel van een Nederlands pakket militaire steun van 2 miljard euro. Voorafgaand zijn de brltk's van onze pantsergeniebataljons vervangen door de Leguaan Leopard 2.

Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VVRG)

Opgericht op 14 mei 2008,
van Brederodekazerne te Vught.
Statuten ingeschreven bij de Kamer van
Koophandel te 's-Hertogenbosch.

VOORZITTER

luitenant-kolonel J.J. (Jan) Boot

VICE VOORZITTER

majoor b.d. G.M.N. (Gerrit) Beerkens

SECRETARIS

luitenant-kolonel b.d. ing. J. (Jan) Stienstra

PENNINGMEESTER

majoor S. (Sander) de Wit

BESTUURSLEDEN

korporaal 1 b.d. C.A. (Chris) Stern
kapitein b.d. H.J. (Jan) Wolterink
majoor (r) R.H.A. (Ruud) Moeskops
adjutant b.d. P.M.M. (Peter) de Jong
adjutant P. (Patrick) van de Burg
eerste luitenant b.d. H.T.M. (Henny) Radt
sergeant 1 P. (Peter) de Jongste

ERELID

luitenant-kolonel b.d. ing. C.P.M.R. Schrover

ADVISEUR RGT

regimentsadjutant W.H.C.P. (Pim) van Gurp

SECRETARIAAT

De Strekel 26, 8332JN Steenwijk
secretaris@vvr.nl

www.veteranenloket.nl

Heeft u als veteraan zorg nodig of heeft u vragen? Het Veteranenloket is 24 uur per dag, 7 dagen in de week bereikbaar, ook voor familieleden; www.veteranenloket.nl.

Digitale Sociale Kaart Veteranen

De Digitale Sociale Kaart Veteranen (DiSKv) geeft een overzicht van de organisaties, diensten en voorzieningen speciaal voor veteranen en hun relaties; www.disk-veteranen.nl.

Facebook: www.facebook.com/VeteranenRegimentGenietroepen

Instagram: [Vvr.g.sodeju](https://www.instagram.com/vvr.g.sodeju)

Twitter: [@VeteranenGenie](https://twitter.com/VeteranenGenie)

Website: www.vvr.nl

DE VOORZITTER

“Dying for freedom is not the worst, being forgotten is...”

Deze woorden hoorde ik op woensdagochtend 15 november jl. in Wezep, tijdens de onthulling van het naambord dat geplaatst is op een viaduct over de A28; in de buurt van Wezep. Ter nagedachtenis aan sergeant-majoor Mark Leijsen, die op 7 september 2009 sneuvelde in Afghanistan. Herinneringen aan Mark kunnen blijven bestaan doordat wij ze in verbondenheid met elkaar blijven delen, ervan leren, er bewust van blijven en er kracht uit putten. Ik ben er trots op dat wij als landmacht, met ons Regiment Genietroepen in het bijzonder, veel aandacht aan onze gevallen schenken. Zo houden wij samen de herinneringen aan onze kameraden levend en worden zij niet vergeten!

Tekst: luitenant-kolonel Jan Boot - Foto: Anneke Janissen

Erkennen & waarderen

De afgelopen maanden begeleidde ik ook een tweetal studentes, die onderzoek doen naar erkennen & waarderen, en de wijze waarop wij als VVRG onze veteranen met een verborgen hulpvraag kunnen ondersteunen. Wat blijkt is dat

verbondenheid een essentieel onderdeel is in de wijze waarop erkennen & waarderen wordt beleefd, maar ook een element is om vroegtijdig een hulpvraag te signaleren. Nu kom ik op het punt om in te gaan op de artikelen die in de VVRG-katern van deze GENIST staan.

Verbondenheid

Verbondenheid uit zich in vele vormen en manieren. Bijvoorbeeld de wijze waarop sergeant 1 b.d. Bart Koster zich nog steeds verbonden voelt met regiment. De manier waarop hij dat invult beschrijft enerzijds de warme gevoelens die hij aan zijn tijd bij het regiment heeft overgehouden, maar ook hoe het optreden als sappeur tijdens ceremonies nog steeds een belangrijke rol voor hem speelt; om invulling te geven aan de trots en verbondenheid die hij voelt. Die trots en verbondenheid ontstaan door de werkzaamheden en de omstandigheden waarin wij werken, de dingen die wij samen meemaken. Die dingen leiden tot een soort tweede familiegevoel, met sterke emotionele waarden zoals te lezen is in het artikel over kapitein b.d. Jan Wolterink. Of het nu zijn eerste uitzending tijdens de Golfoorlog was met een enorm sterk pelotonsgevoel, of zijn laatste uitzending naar Afghanistan waar het zijn band met de gesneuvelde collega Jos ten Brinke betrof. Jan weet als geen ander dat wij als regiment een unieke verbondenheid hebben.

Terugkeren

Door de jaren heen overkomt het ons regelmatig dat er een soort van onrustig gevoel is, ingegeven door heimwee naar vroegere tijden of herinneringen, of nieuwsgierigheid met de vraag hoe het nu in een voormalig uitzendgebied zou zijn. In het geval van majoor b.d. Daan Janse en kapitein b.d. Jac van den Berg speelde dit, en in het bijzonder de wens om terug te keren naar een plek in

Bosnië; om daar een aantal omgekomen collega's te kunnen herdenken. In het artikel *Back to Bosnia* (na het intro het complete artikel lezen en de vele foto's bekijken m.b.v. de QR-code), beschrijven zij hun reis naar Bosnië, ruim 20 jaar na hun uitzendingen. Als Bosnië-veteraan vond ik het erg mooi en leuk om te lezen hoe zij die reis hebben beleefd en hoe het daar nu ter plekke is.

Ondersteuning voor reünies

Tenslotte beschreef Marco Smulders de reünie die zij organiseerden als paostpel van 111 Pagnicie, en klom Ruud van der Linde in de pen voor de geniegroep

waarmee adjudant b.d. Matje van de Laar in Libanon heeft gediend. De rode draad door die artikelen zijn saamhorigheid, verbondenheid en trots die zij onderling delen. Reünies blijven bij uitstek dé gelegenheid om elkaar weer eens in de ogen te kijken, ervaringen te delen en weer eens even goede aandacht aan elkaar te besteden. Het is onze kameeradschap die ons sterk en weerbaar maakt, en de verbondenheid met het regiment kenmerkt. Sodeju!

Noot: De VVRG ondersteunt graag met raad en daad bij het organiseren van reünies. Heb je vragen of ideeën, mail dan naar vvr.pennm@gmail.com

Van veteranen, voor veteranen

Vanaf deze editie starten we met een nieuwe rubriek. Elke editie plaatsen we een kleine (gratis) advertentie, waarin een genieveteraan een unieke kortingsactie aanbiedt aan andere genieveteranen. Enerzijds geeft de actie aan wat die veteraan nu onderneemt, anderzijds zorgt het voor contact tussen genieveteranen wanneer er gebruik wordt gemaakt van de kortingsactie. De kortingsactie wordt steeds 1x keer gepubliceerd (wie het eerst komt, het eerst maalt).

VAN VETERANEN, VOOR VETERANEN

Genieveteraan korporaal 1 b.d. Don Sijnja (IFOR 1 & SFOR 3), geeft genieveteranen in 2024 maar liefst 20% korting op de huurprijs van zijn chalet (5p), gelegen in het Italiaanse stadje Porleja aan het prachtige Lago di Lugano in Noord-Italië (1000 km van Vught). Prego!

Beschikbaarheid, prijs en info over het chalet >> rode QR-code.
Film van de metropolische omgeving >> groene QR-code.

Sta jij hier de volgende keer (gratis) met jou kortingsactie voor genieveteranen (editie juni 2024)? Mail dan naar secretariaat@vvr.pennm.nl

De rol van sappeur is niet voor iedereen weggelegd; dat hoeft niemand aan Bart Koster uit te leggen. Een aantal jaar geleden werd hij door de toenmalig regimentsadjutant Frans Schiltman gevraagd om deze rol te vervullen, en sindsdien heeft hij vele ceremonies in het bekende tenue bijgewoond. Hoewel iedereen een beeld heeft bij de sappeur, hangt er toch wat mysterie rondom deze garde. Wie zijn deze mannen? En hoe komt men erbij? Daar weet Koster een en ander van.

Tekst: Philippe Theoden, gastredacteur VVRG – Foto's: JB Strijk, korporaal 1 b.d. Joan Plaatsman en Bart Koster

BART KOSTER

Tanker met baard

Het zijn van sappeur is geen aangeboren gave. Of misschien een klein beetje, maar daar komen we zometeen op. Koster's carrière begon in ieder geval bij de banenwinkel; een bekende route. Eerst opteerde hij voor de infanterie op de KMA, maar nadat die interesse niet wederzijds bleek, kreeg hij een aanbod voor de genie. Koster had hier nog nooit van gehoord, maar na de nodige verdieping leek het hem wel wat. En toen hij, tijdens de VTO, kennismakte met de genietank, was hij verkocht. Ruim vijftien jaar later is Koster er duidelijk over: "Ik had geen betere keuze kunnen maken."

Boven de rivieren

Na het benodigde traject, waarbij Koster eerst de KMS doorliep, alwaar hij als toekomstig genist al het zware spul mocht tillen, werd hij geplaatst bij 111 Pantsergeniecompagnie; als groepscommandant. Koster bekent dat hij toen, als zuiderling, nog nooit van Wezep had gehoord. De reden dat hij zich zó ver boven de rivieren zou wagen, was dat hij dan op uitzending kon. "Want dat is waar je het voor doet."

Zwarte bladzijden

September 2009. Koster heeft als commandant genietank al veel mooie dingen

mogen doen, maar bij de vraag wat hem het meest is bijgebleven van de uitzending, verwijst hij toch naar de zwarte bladzijden. "In die periode zijn we Mark Leijzen en Kevin van de Rijdt kwijtgeraakt. Dat blijft je bij." Koster weet nog hoe ze met de genietank bij Deh Rawod in de buurt waren. Toen ze de dag erna op het kamp in Tarin Kowt terugkwamen, werden ze niet door de anderen opgevangen; zoals dat normaal gebeurde. Na een paar minuten van verwarring kwam de melding binnen die het zou verklaren: "Jongens, er is een *strike* geweest. En er was een genist bij." Het nieuws sloeg in, en daarmee verschoven de prioriteiten. "Op zo'n moment boeit het niet dat er even niemand voor jou klaarstaat", zegt Koster.

Ondanks de donkere wolk die boven hen hing, vulden de jongens hun tijd nuttig in: genietank opzij zetten en spullen opruimen. Hoe dan ook, het duurde niet lang voordat het volgende slechte nieuws volgde; Mark Leijzen leefde niet meer. Dit was een dubbele klap: de dag ervoor waren de mannen Kevin van de Rijdt kwijtgeraakt; korporaal bij het Korps Commandotroepen. Koster zal de uitvaartdiensten en *ramp ceremonies* nooit meer vergeten. De bekende nummers werden gedraaid, waarna iedereen

op het vliegveld verzamelde. Ondanks die zwarte maand is Koster niet anders tegen het werk aan gaan kijken. "Er zitten altijd risico's verbonden aan dit vak. Hoewel deze momenten me bijblijven, ga ik me niet meer druk maken dan nodig is. Een ongeluk kan altijd gebeuren, maar tot die tijd moet je op jezelf en je collega's vertrouwen."

Terugkomst

Het was Koster's eerste en ook laatste uitzending. Hij had er graag nog een gedaan, maar door het verloop van zijn carrière kwam het er niet meer van. Na de periode in Afghanistan moest hij weer wennen aan Nederland. "De omgangsvormen zijn hier compleet anders dan daar. Hier is alles veel individualistischer." Dat leidde in het begin geregeld tot irritaties, maar gaandeweg vond Koster zijn draai weer.

In 2010 ging Koster terug naar het zuiden: hij kwam als groepscommandant bij 413 Pantsergeniecompagnie terecht. Nadat deze werd opgeheven werd dat 412. In Wezep vond Koster de rol van commandant uitdagend, maar na zijn uitzending had hij genoeg bagage om deze rol goed uit te kunnen oefenen. "Wat dat betreft heeft mijn uitzending een steile leercurve gehad."

De sappeur

Na ongeveer vijftien jaar is Koster overgestapt naar het ROC, waar hij nu als burger werkt. Maar het regiment heeft hij nooit los kunnen laten: hij is er nog steeds als reservist werkzaam. "Ik vind dat het regiment mooie tradities uitdraagt, en daar zet ik mij graag voor in." En dat zijn geen loze woorden: Koster is sappeur, evenals coördinator van de sappeurs. "Ik heb altijd gezegd dat ik regimentsadjutant zou worden", zegt hij met een knipoog. "Dan komt dit het dichtst in de buurt."

De rol van sappeur klinkt in theorie makkelijker dan het is: een exercitie uitvoeren en stilstaan. Het komt weleens voor dat er tijdens de ceremonie eentje flauwvalt. Koster is dat nog nooit gebeurd, maar vanuit zijn ervaring kan hij er wel iets over zeggen. "Tijdens ceremonies sta je anderhalf tot twee uur vol in de picture. Vaker wel dan niet in de hitte. Dat is iets waar je mee om moet kunnen gaan. Ik ga zelf bijvoorbeeld de ramen aan de overkant tellen, om mezelf

scherp te houden." Koster kan ondertussen het hele gebouw uittekenen. "Er is altijd een gezonde spanning wanneer je als sappeur opkomt. Zeker omdat je wordt omgeven door belangrijke figuren, zoals generaals, ministers of staatssecretarissen; dan moet je gefocust zijn."

Na de ceremonie is er meestal een moment dat Koster rondloopt, om met de mensen in contact te treden. "Velen zijn nieuwsgierig naar mijn uniform. En anders ga ik zelf op zoek naar toekomstige sappeurs", voegt hij met een grijns toe. De Garde Sappeurs kan altijd worden uitgebreid. "De enige harde eis is dat je een baard moet hebben." Dat is een traditie van vroeger. Toen was de sappeur de smid van de eenheid, en zijn baard beschermde tegen de vonken die van het metaal afsloegen. Momenteel zitten er ongeveer tien sappeurs bij het regiment.

275 jaar Regiment Genietroepen

Het zweet droop van Kosters voorhoofd, maar hij kon alleen maar grijnzen.

Het was tijdens de Nationale Veteranendag (NLVD) van 2023, tot aan het Malieveld schalde overal het Mineurslied. Het viertal sappeurs, waaronder Koster, liep voorop. Achter hen volgden meer dan driehonderd genieveteranen. "Dit jaar voelde het veel groter dan normaal. Het was echt een geniefeestje." Koster voelde zich trots. Trots dat hij, in deze rol, deel mocht uitmaken van dit regiment. Hoewel dit jaar extra groot was uitgepakt, vindt hij de NLVD altijd bijzonder. "Op dat soort dagen zie je wat de verbondenheid van het Regiment Genietroepen inhoudt. Ik zou het iedereen gunnen om dat als sappeur mee te maken."

NLVD 2018, foto kpl 1 b.d. Joan Plaatsman

275 GENIEVETERANEN

De afgelopen Nationale Veteranendag (NLVD) verdient wat extra aandacht. Om het 275-jarig jubileum van het Regiment Genietroepen te vieren, groeide namelijk het idee om in Den Haag 275 genieveteranen in het defilé te laten meelopen. De verwachtingen werden overtroffen: meer dan 300 genisten meldden zich aan om de trots van het regiment uit te dragen. Maar dit is niet vanzelfsprekend gegaan. VVRG-voorzitter luitenant-kolonel Jan Boot vertelt daar meer over.

Tekst: Philippe Theoden, gastredacteur VVRG – Foto's: VVRG, Schrover en Van Veen

Hoe kwamen jullie op het idee?

“Het begon tijdens een bestuursoverleg van het VVRG. We wisten al dat 275 jaar Regiment Genietroepen eraan zat te komen, en bij de vraag wat we konden doen was het al snel duidelijk.

Het bestuur zei in koor: er moeten 275 genieveteranen op de NLVD komen.”

Zijn jullie altijd eensgezind?

“Als bestuursleden zijn graag met veteranen in de weer; anders zouden we niet

bij de VVRG zitten. Dat zorgt voor eensgezindheid, en daarnaast houden we ervan om dit soort events te organiseren. Het is mooi om ons in te zetten voor de saamhorigheid van het regiment.”

Hoe verliep de uitvoering?

“We hadden al de expertise in huis van een ervaren bestuurslid, Jan Wolterink. Die regelt dit elk jaar, wat leidt tot een opkomst van ongeveer tachtig man. Tijdens het detachement van vorig jaar waren er honderd man aanwezig, maar dat was de grens van wat één persoon kon behappen met regelen. Daarom besloten we om dit project met meerdere bestuursleden aan te vliegen. We hebben allereerst het militaire besluitvormingsproces doorlopen, en daarna hebben we middels *wargaming* het figuurlijke filmpje van de dag afgedraaid. Zo kregen we scherp waar we tegenaan liepen, en wat goed ging. Toen hebben we de communicatiecapaciteit op het OTCGenie ingezet om die 275 genieveteranen te bereiken.”

Was het nog spannend?

“Al weken vóór de NLVD wisten we het zeker: dit gaat helemaal goed komen. Er waren toen al meer dan tweehonderd inschrijvingen, en we wisten dat nóg meer mensen zich aan zouden melden. Het karakter van het 275-jarige jubileum heeft daar ook een rol in gespeeld.”

Wat liep minder vlekkeloos?

“Het jaarlijkse fenomeen: gebrek aan bierpunten! Dit geven we telkens aan bij de organisatie, maar we moeten nu goed nadenken over hoe we dit kunnen coun-

teren. We hebben het dit jaar geprobeerd op te lossen door stagiairs van het OTCGenie in te zetten, die bier konden halen voor de menigte. Maar ideaal is dat natuurlijk niet. Voor volgend jaar willen we naar een andere oplossing zoeken.”

Wat waren jouw indrukken?

“Ik was er al rond acht uur ‘s ochtends en het zag er meteen goed uit. Jan Wolterink regelde samen met de stagiairs de praktische zaken: onze genieveteranen moesten polo’s dragen, ingeschreven staan en maaltijdbonnen krijgen. Dat verliep allemaal soepel, omdat het aan

de voorkant goed geregeld was. Verder werd onze ruimte in de tent optimaal benut, met spandoek en al.”

Grote rol voor de stagiairs.

“Zeker. In het begin vonden ze het wat spannend, want op zo’n dag komt er veel op je af, maar bij veel van hen zag ik dat ze het ook erg leuk vonden. De meesten bleven de hele dag.”

Wat is het meest bijgebleven?

“Het moment dat je, als defilé, voor de koning langs marcheert, en heel hard het Mineurslied zingt. Op zo’n moment krijg ik gewoon een brok in de keel. Iets an-

ders wat me echt is bijgebleven, is een kort gesprek tussen twee jonge genisten; zij hadden het over hoe leuk ze het hadden. Dat maakt duidelijk dat deze dag voor álle veteranen is, ongeacht rang, stand of leeftijd.”

Hoe kijk jij terug op het Jubeljaar?

“Ik vind het mooi dat we, door het Jubeljaar heen, steeds verschillende dingen aangeboden kregen om het jubileum te vieren. Of dat nou een event was, een social media-post of bijvoorbeeld een scheurkalender. Voor mij waren de hoogtepunten de NLVD en de Wapendag. Laatstgenoemde was omgevormd tot een soort festival, met hulp van Marijke en Hans Kleian; die dag was echt heel vet. Ik ben blij met alles wat er de afgelopen maanden heeft plaatsgevonden. Voor mij is dit echt een ultiem jaar geweest. Sodeju!”

Veteranendag (NLVD) 2023. Jan Wolterink liep voorop in het defilé, met de drie sappeurs aan zijn zijde. Hij was trots. Trots dat hij er in het indrukwekkende tenue mocht staan. Hoewel de hitte moordend was, genoot hij van elke stap die hij zette: het was misschien wel zijn laatste NLVD als sappeur. Voor een buitenstaander lijkt Wolterink wellicht een figurant: iemand die met zijn lederen schort en bijl cachet geeft aan het geheel. Veel minder mensen weten wat er achter die imposante sappeur schuilgaat. Jan heeft zo zijn eigen redenen om er te staan. Hoewel niet iedereen weet waarom, beseft hij het elke keer; en samen met hem honderden genisten. Nu, op 68-jarige leeftijd, geeft Jan woorden aan die betekenis.

Tekst: Philippe Theoden, gastredacteur VVRG – Foto's: kapitein b.d. Wolterink

JAN WOLTERINK

PMK

Hij doet zijn verhaal op de kazerne waar hij vele jaren heeft doorgebracht: de Prinses Margrietkazerne in Wezep. Met een bijzonder scherp geheugen begint Jan zijn staat van dienst op te noemen. Hij is opgekomen in maart 1976, destijds als een onervaren, maar zeker geen onhandige jongen. De eerste jaren van zijn militaire carrière bestonden voornamelijk uit opleidingen en oefeningen: de VTO, een periode in Seedorf, daarna de KMS, gevolgd door de machinistenopleiding. Later heeft hij een periode als instructeur bouwmachines de nieuwe instructeurs opgeleid. Na de nodige wisselingen tussen startfuncties en opleidingen, stond hij uiteindelijk met uitvoerderspapieren voor weg- en waterbouw gereed voor zijn eerste uitzending.

De Golfoorlog

Het was 1991 toen Wolterink naar Irak vertrok. Daar zou hij een functie als pelotonscommandant ondersteuning vervullen, waarbij de focus lag op het opbouwen en onderhouden van het kampement. In deze periode had hij ook al een thuisfront opgebouwd, met een vrouw en kinderen. "Voor het thuisfront is het misschien wel lastiger dan voor de militair. Jij gaat erheen, en je hebt je werk. Het thuisfront heeft dat niet." Hierbij omschrijft Jan de beperkte communicatiemiddelen van die tijd: per maand hadden ze drie minuten beltijd, en anders moesten ze kaarten schrijven.

"Maar in de kaart kon je geen problemen delen. Want tegen de tijd dat die aankwam was het alweer opgelost." Als Jan terugblijkt, is hij dankbaar. "Mijn vrouw heeft het perfect gedaan in die jaren."

Ome Jan

De eerste uitzending was bijzonder. "We gingen weg met dienstplichtige soldaten. En daar had ik zo'n goed contact mee, dat we sindsdien altijd samen een weekend weg zijn gegaan." Dit jaar was dat de 32ste keer. Als Jan een verklaring moet geven voor die goede band, dan denkt hij dat het voornamelijk met de rolverdeling te maken had. "Veel van die jongens waren ongeveer 18 jaar oud, dus ik was een soort vaderfiguur voor hen. Bij ons was het altijd 'ome Jan en

z'n soldaten', dat is altijd zo gebleven."

Samen uit, samen thuis

Helaas duurde de uitzending niet lang. Waar de mannen hadden getekend voor een half jaar, duurde de uitzending maar acht weken. "De situatie was zo rustig geworden, dat onze aanwezigheid niet meer op zo'n grote schaal nodig was." Dat was vrij zuur, met name voor het thuisfront. Zijn vrouw had zich erop ingesteld dat hij pas in oktober terug zou komen, maar toen kwam hij al in juni thuis. "Dan heb je de zomervakantie al afgezegd." Een lichtpunt: Jan kwam terug op Vaderdag. Hij kijkt met trots terug op die periode. "We zijn met een aantal man op het vliegtuig gestapt, en met hetzelfde aantal teruggekomen."

Dat noem ik een goede uitzending.” Helaas zou hij bij een andere uitzending meemaken dat niet iedereen terugkwam; en dat heeft hem best wat gedaan.

Water

Na de eerste uitzending, volgde voor Jan het intensieve deel van zijn carrière. “- Toen ik met mijn ogen knipperde, was het 2008 en had ik tien uitzendingen gedraaid.” Tweemaal naar Irak, viermaal naar Bosnië en viermaal naar Afghanistan. Kortom: eigenlijk kan dit artikel geen recht doen aan alles wat Jan Wolterink heeft meegemaakt. Voor de laatste Bosnië-uitzending specialiseerde hij zich in de waterboorinstallatie. Dit is belangrijk werk en misschien zelfs wel wat ondergewaardeerd: water is essentieel voor een goed functionerend kamp. Deze rol zou Jan bij veel opkomende uitzendingen voor zijn rekening nemen: waterputten slaan en leidingen leggen, maar ook inzichten brengen en noodzakelijke problemen oplossen. Want water is en blijft de eerste levensbehoefte.

Afghanistan, 2008

Het was zijn laatste uitzending, die hem het meest is bijgebleven; en niet omdat het een goede was. “We stapten met 150 man op het vliegtuig, en we zijn met 149 teruggekomen. Dat zal ik nooit vergeten.” Tijdens die uitzending vervulde Jan de rol van commandant infrastructuursdetachement. Hij pendelde tussen Tarin Kowt, Kandahar en Deh Rawod, om zo de commandanten aan te sturen bij het onderhoud van de infra. Tijdens deze uitzending maakte hij kennis met een soldaat van de pantsergenie. Het was een vrolijke jongen, die zichzelf voorstelde als Jos ten Brinke. Hij sliep schuin tegenover Jan, en boven zijn bed prijkte de vlag van FC Twente. Doordat beide mannen uit het oosten van het land kwamen, was er meteen raakvlak. Helaas duurde die vriendschap niet lang: Jos ten Brinke kwam op 7 september 2008 om het leven. Dat incident liet Jan niet los. De herinneringen knaagden aan hem, als een onderhuidse veenbrand. Elke confrontatie met het lege bed,

schuin tegenover hem, deed op een vreemde manier pijn. Er zou nooit meer iemand in liggen, en de vlag zou, voor zolang het duurd, op zijn plek blijven hangen. Ook in de jaren na de uitzending had Jan er last van. Een deel van hem zou altijd achterblijven in Afghanistan; bij de jongen die er niet meer was.

El Camino

Nederland, 2015. Het plan lag er: Jan Wolterink zou met een kennis een fietstocht naar Spanje maken. De betreffende man had een jaar daarvoor zijn vrouw verloren, en wilde daarom naar de Cruz de Ferro fietsen, het hoogste punt van de Camino Francès. “Daar, op de top, staat een ijzeren kruis”, legt Jan uit. “- Daaronder kun je een steentje neerleggen, die je emotionele bagage symboliseert.” Zodoende leggen sommige mensen daar een steen neer, bijvoorbeeld om afscheid te nemen van voorbije zorgen. Wolterink en zijn kameraad gingen op pad. Ruim 2700 kilometer fietsen, berg op en af. Maar beide mannen waren fit en hielden zich sterk. Uiteindelijk kwamen ze op de top van de Camino Francès. Jan was een halfuur eerder boven. Dat gaf hem de gelegenheid om rond te kijken. De Cruz de Ferro prijkte onder de strakblauwe lucht. De grond lag bezaaid met stenen. Toen deed Jan waar hij voor kwam: hij sprak een vreemde aan en vroeg die om een potlood. Hij ging

zitten en maakte een steen voor zijn familie. Op dat moment, in een soort opwelling, wist Jan wat hij moest doen.

Zij die de weg banen

Het Mineurslied schalde in Den Haag. Wolterink liep voorop in het defilé, en wist dat dit misschien weleens zijn laatste Nationale Veteranendag als sappeur zou kunnen zijn. Zijn shirt was doorweekt van het zweet, maar toch had hij kippenvel. Hij was al goed bekend met deze rol, maar met de jaren was er voor hem een diepere betekenis ingesleten. Toen hij daar in het tenue liep, dacht hij weer even aan Jos ten Brinke; aan het lege bed, met daarboven de vlag van FC Twente. Maar het deed geen pijn meer. “Wat doen sappeurs?” vraagt Jan. “Zij banen de weg. Maar niet alleen voor zichzelf. Sappeurs staan er voor hen. Voor iedereen die ze is voorgegaan. Dus ook voor Jos ten Brinke. Hij heeft, net als velen, de weg gebaad.”

Zijn steen

Jan Wolterink heeft het een plekje kunnen geven; in vrij letterlijke zin. Wie de Camino Francès fietst, kan op het hoogste punt nog steeds bij de Cruz de Ferro komen. De plek ligt bezaaid met stenen, dus het is goed zoeken. Maar ergens ligt hij, de steen die bevrijding aan kapitein b.d. Jan Wolterink heeft geboden. Op de vlakke kant van de steen staat het:

BACK TO BOSNIA

Tekst en foto's: majoor b.d. Daan Janse en kapitein b.d. Jac van den Berg

in 2019 besloten Jac van den Berg en Daan Janse, eens klasgenoten van de onder-officiersopleiding genie, om samen met hun partners May en Sarina terug te reizen naar Bosnië. Zowel Jac als Daan draaiden daar meerdere uitzendingen, elk onder verschillende vlaggen en omstandigheden.

Wat is er nog van over?

Zoals zovelen van ons weten deze twee genisten nog precies wat ze er destijds achterlieten, maar wat is er nog van over? Zijn de compounds deel uit gaan maken van de (door)ontwikkeling van het land, of liggen de terreinen braak en staat de tijd er stil?

Laten zien wat hen vormde

Natuurlijk was het terugreizen veel meer dan de herbeleven van dat wat hen voor een belangrijk deel heeft gevormd. Het feit dat Jac en Daan met hun vrouwen reisden gaf hen ook kans om dingen met hun partners te delen; door ze te laten zien onder welke omstandigheden

zij hun tijd in Bosnië doorbrachten. Daan: "Al met al een enerverende reis, met tal van emotionele momenten en veel momenten van herkenning."

Meer dan lekker eten

Wil je alle foto's bekijken of meer lezen over deze reis door Bosnië, scan dan de QR of gebruik de onderstaande link:

<https://tinyurl.com/4kb5ap23>

In het weekend van 28 tot 30 juli 2023 is een groep oud-paost'ers van 111 Pantsergeniecompagnie samengekomen op Vlieland, om daar herinneringen op te halen en nog eens verbroedering en saamhorigheid te ervaren. De keuze voor een reünie op Vlieland laat zich snel verklaren. Jarenlang trok de pantserondersteuning van 111 naar Vlieland om daar in de zomer te trainen op het militaire schietterrein Vliehors. Met bouwmachines, kippers, genietanks en de constructie-set werd er dan verplaatst naar Vlieland om het schietterrein van de KLu te onderhouden.

Tekst: kapitein Marco Smulders – Foto's: reünisten paost 111 Pagnacie

HERHALING OP VLIELAND

Niets moet, alles mag

Voor iedere veteraan aanwezig tijdens deze reünie komen de eerste herinneringen al boven bij de overtocht van Harlingen naar Vlieland. De overtocht met bouwmachines, kippers en genietanks was altijd een spektakel, zeker in de zomer met vakantiegasten. Waar we van vroeger gewend waren aan een duidelijk afgestemd plan, kenmerkte deze reünie zich door vrijblijvendheid. De een kwam op vrijdag aan, de ander op zaterdag, het was allemaal goed! Belangrijkste bij zo'n reünie is dat iedereen het naar zijn zin heeft. Niets moet, alles mag.

Bier en koeien

Toen iedereen aanwezig was en het bier begon te vloeien, kwamen de eerste oude koeien uit de sloot. Al snel werden oud-collega's besproken; commandanten, bouwmachinisten, tankers en vaak werd de vraag gesteld: "Hoe zou het met Willem zijn? Of met Bart, Geerten of Jaxx? Weet je nog tijdens die compagniesoefening dat we 'Fiets hem erin' organiseerden?"

Saamhorigheid en verbroedering

Naast alle mooie herinneringen was er ook aandacht voor collega's die niet meer leven of momenteel ziek zijn. Herinneringen aan oefeningen en vooral ook aan uitzendingen. Het mooie aan het samenbrengen van een groep veteranen

is de verbroedering en saamhorigheid die er meteen weer is.

Buiten Defensie

De meesten hebben inmiddels Defensie verlaten en spreken dan ook uit ervaring dat de onderlinge verbondenheid zo kenmerkend is voor Defensie. Sociale media is een uitkomst en maakt dat veel veteranen onderling nog steeds contact hebben. Helaas zijn er ook een aantal met wie we het contact zijn verloren.

Ondersteuning

Stichting Veteranen Regiment Genietroepen stimuleert het onderlinge contact tussen veteranen en steunt initiatieven zoals de reünie van Paost 111 Pagnacie.

Op de dag dat de demissionair staatssecretaris van Defensie de eerste lichter van 140 militairen bij de start van hun Dienjaar verwelkomde, trof ik op Natuurkampeerterrein de Maasakkers een groep genieveteranen van Libanon 80-1. “Kameraadschap, discipline, een boost voor de professionele en persoonlijke ontwikkeling, en vrienden voor het leven.” Geen plagiaat van het op 09-09-2023 gepubliceerde artikel 'Dienjaar' op defensie.nl (ervaringen over dienstplicht), maar woorden die ik uit de monden van deze UNIFIL-veteranen vernam. Op hun groepscommandant (adjutant b.d. Martje van de Laar) na, dienstplichtigen genisten ten tijde van United Nations Interim Force in Lebanon. Een vredesmissie van 25-02-1979 tot 09-11-1985, waaraan in totaal 9.084 Nederlandse militairen deelnamen en die aan 9 van hen het leven kostte.

Tekst: sergeant 1 b.d. Ruud van der Linde - Foto's: diverse reünisten Libanon 80-1

“IK WIL NAAR LIBANON!”

Tweedaags bivak in Megen

Na een punt appeltaart met slagroom en een stevige bak doorloopkoffie werden Leo, Jos, Jan, Kees, Hennie, Bert en Matje met hun 'eerste tijdelijke UNIFIL-onderkomen' geconfronteerd; een ingepakte boogtent, compleet met een verlichtingsset, tafels, stoelen en veldbedjes. De door campingbaas adjudant b.d. Ed Steijger gestelde opbouwtijd was niet zozeer een issue, als wel het gemis van hun nog geen jaar geleden overleden UNIFIL-maat Martien van den Boogaart (29-09-2022). Toch weerde de groep zich kranig en kon het bivak om 13.00 uur door hun dames en de weduwe van Martien worden geïnspecteerd. Aanvankelijk beoordeelden de vrouwen het strakke groepswerk met een 9-, maar gaven uiteindelijk een heel punt aftrek voor de op-een-bruidsjurk-lijkende-entent-ontsierende-klamboe van Jan.

B&B (vol liefde)

Na de lunch was het tijd voor een middag “veel sterke verhalen ophalen en flink

slap ouweh*****”, zoals Matje in dit vijfde reünieprogramma schreef. Aanvankelijk zou de aan een agressieve hersentumor overleden Martien deze reünie organiseren, maar na zijn heengaan nam Matje de taak op zich. Voor de vrouwen was er in het stadje Megen een zéér luxe B&B geregeld. Uit liefde voor haar man Martien had Erica een filmrolletje vol as in haar koffer gestoken: “Als ik morgen Megen verlaat, strooi ik hem stiekem uit.”

Uitdragen genietradities

Omdat de regimentsadjutant in Fort Everdingen met geniebieren en 275 jaar

Regiment Genietroepen in de weer was, werd mij gevraagd de genietradities uit te dragen. Woonachtig in Oss en werkzaam geweest in het ondersteuningspeloton van Matje (41 Brigpagnacie), heb ik die taak en de bijbehorende RA-attributen met veel trots aanvaard. Het bood mij gelijk de gelegenheid de groep wat beter te leren kennen en dit stuk voor de (sponsorende) VVRG te schrijven.

Onvergetelijk en zo weer

Rode draad zijn de onuitwisbare ervaringen die de uitzending opleverde.

Bert vertelde dat hij een poster in de gang van het legeringsgebouw in Vught zag hangen, met de oproep aan te melden voor Libanon. Deze zeven dienstplichtige genisten, toen nog in de AMO, twijfelden geen moment. Bert keek verbaasd toen een officier zei: "Moet je dat niet eerst aan jouw ouders vragen?" Ze hebben er achteraf geen moment spijt van gehad. Als opgeleide genisten, met een aanvulling in Assen, waren ze elke dag aan het sjouwen. Met ontbloot bovenlijf op UN-post 7-16 in Al Yatun, waar ze, in verband met de hitte, letterlijk de rangonderscheidingstekens afwierpen. Maar ook op de vele buitenposten die door infanteristen werden bemand. 's Avonds een biertje, als ze heel veel geluk hadden een keer bellen, maar altijd zwijmelen bij post uit Nederland. Ik noem geen namen, maar een groepsfoto die een tijdje geen post ontving, mocht van een

maat 'wel even de brief van 'zijn' moeder' lezen.

Hard werken, af en toe een inslag van een granaat ervaren en voelen wat ze 'op dat moment' voor de locals in Libanon konden betekenen, heeft een grote in-

druk nagelaten. De groep is overwegend positief over de uitzending. "Wat er na ons vertrek met Libanon gebeurde, was niet onze zaak. Wij leefden in dat moment, en we hebben onze stinkende best gedaan!"

VERENIGING VETERANEN REGIMENT GENIETROEPEN

WWW.VVRG.NL

OPROEP

Uit de VVRG-database blijkt dat circa 500 leden nog geen melding hebben gedaan van hun missie(s).

Om onze database optimaal te kunnen gebruiken is het noodzakelijk dat de gegevens verstrekt worden. Wij kunnen dan, indien nodig, een selectie per missie of in het gebied maken om gericht te informeren.

INVULLEN

Heb jij jouw missie(s) nog niet aan ons doorgegeven?

- Log dan in op www.vvrg.nl
- Klik op *MIJN MISSIE* en voeg jouw missie(s) toe
- Vul de plaats in waar je werkzaam was
- Geef aan wat jouw genie-moedereenheid was
- Bewaar de gegevens met de knop *OPSLAAN*.

Samen banen we de weg!

SAMEN BANEN WIJ DE WEG

Gentist
seizoen
'de alleskunner van het leger'

Alcohol
Aroma's van witte wijn
Lichtgekleurd zomerbier met champagnegevoel door de mooie bubbels

SCHEURKALENDER
2023

Stichting Alzheimer
Nederland
12.378

Soder